

Izdevums
latviešu valodā

Informācija un paziņojumi

61. gadagājums
2018. gada 22. janvāris

Saturs

IV Paziņojumi

EIROPAS SAVIENĪBAS IESTĀŽU UN STRUKTŪRU SNIEGTI PAZIŅOJUMI

Eiropas Savienības Tiesa

2018/C 022/01	Eiropas Savienības Tiesas jaunākās publikācijas <i>Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī</i>	1
---------------	---	---

V Atzinumi

JURIDISKAS PROCEDŪRAS

Tiesa

2018/C 022/02	Lieta C-472/15 P: Tiesas (devītā palāta) 2017. gada 23. novembra spriedums – <i>Servizi assicurativi del commercio estero SpA (SACE), Sace BT SpA</i> /Eiropas Komisija, Itālijas Republika (Apelācija — Valsts atbalsts — Eksporta kredīta apdrošināšana — Pārapirošināšanas segums, ko valsts uzņēmums ir piešķīris savam meitasuzņēmumam — Kapitālieguldījumi meitasuzņēmuma zaudējumu segšanai — Valsts atbalsta jēdziens — Valsts vainojamība — Privātā ieguldītāja kritērijs)	2
---------------	---	---

2018/C 022/03	<p>Apvienotās lietas C-596/15 P un C-597/15 P: Tiesas (trešā palāta) 2017. gada 23. novembra spriedums – <i>Bionorica SE</i> (C-596/15 P), <i>Diapharm GmbH & Co. KG</i> (C-597/15 P)/Eiropas Komisija Apelācija — Sabiedrības veselība — Patērētāju tiesību aizsardzība — Regula (EK) Nr. 1924/2006 — Veselīguma norādes uz pārtikas produktiem — 13. panta 3. punkts — Saraksts ar atļautajām veselīguma norādēm uz pārtikas produktiem — Botāniskas vielas — Atliktās veselīguma norādes — Prasība sakarā ar bezdarbību — LESD 265. pants — Eiropas Komisijas nostājas formulēšana — Interese celt prasību — <i>Locus standi</i></p>	3
2018/C 022/04	<p>Lieta C-658/15: Tiesas (ceturtā palāta) 2017. gada 16. novembra spriedums (<i>College van Beroep voor het Bedrijfsleven</i> (Nīderlande) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – <i>Robeco Hollands Bezit NV u.c./ Stichting Autoriteit Financiële Markten (AFM)</i> Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Direktīva 2004/39/EK — Finanšu instrumentu tirgi — 4. panta 1. punkta 14) apakšpunkts — “Regulēta tirgus” jēdziens — Piemērošanas joma — Sistēma, kurā piedalās, no vienas puses, starpnieki, kas pārstāv ieguldītājus, un, no otras puses, “atvērta tipa” ieguldījumu fondu aģenti, kam ir pienākums izpildīt ar viņu fondiem saistītos rīkojumus</p>	3
2018/C 022/05	<p>Lieta C-671/15: Tiesas (virspalāta) 2017. gada 14. novembra spriedums (<i>Cour de cassation</i> (Francija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – <i>Président de l’Autorité de la concurrence/Association des producteurs vendeurs d’endives (APVE)</i> u.c. Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Kopējā lauksaimniecības politika — LESD 42. pants — Regula (EK) Nr. 2200/96 — Regula (EK) Nr. 1182/2007 — Regula (EK) Nr. 1234/2007 — Pretkonkurences darbības — LESD 101. pants — Regula Nr. 26 — Regula (EK) Nr. 1184/2006 — Ražotāju organizācijas — Ražotāju organizāciju apvienības — Šo organizāciju un apvienību uzdevumi — Minimālās pārdošanas cenas noteikšanas prakse — Tirgū laisto daudzumu saskaņošanas prakse — Apmaiņas ar stratēģisku informāciju prakse — Francijas lapu cigoriņu tirgus</p>	4
2018/C 022/06	<p>Lieta C-691/15 P: Tiesas (sestā palāta) 2017. gada 22. novembra spriedums – Eiropas Komisija/<i>Bilbaína de Alquitranes, SA</i> u.c. Apelācija — Vide — Regula (EK) Nr. 1272/2008 — Dažu vielu un maisījumu klasificēšana, marķēšana un iepakšana — Regula (ES) Nr. 944/2013 — Augstas temperatūras akmeņogļu darvas klasifikācija — Akūtas toksicitātes ūdens vidē (H400) un hroniskas toksicitātes ūdens vidē (H410) kategorijas — Pienākums ievērot pienācīgu rūpību — Acīmredzama kļūda vērtējumā</p>	5
2018/C 022/07	<p>Lieta C-122/16 P: Tiesas (virspalāta) 2017. gada 14. novembra spriedums – <i>British Airways plc</i>/Eiropas Komisija Apelācija — Konkurence — Aizliegtas vienošanās — Eiropas kravu gaisa pārvadājumu tirgus — Komisijas lēmums par nolīgumiem un saskaņotām darbībām attiecībā uz vairākiem kravu gaisa pārvadājumu pakalpojumu cenas elementiem — Kļūda pamatojumā — Absolūts pamats, kuru Eiropas Savienības tiesa ir izvirzījusi pēc savas ierosmes — Aizliegums lemt <i>ultra petita</i> — Prasības pieteikumā pirmajā instancē ietvertie prasījumi nolūkā panākt apstrīdētā lēmuma daļēju atcelšanu — Aizliegums Eiropas Savienības Vispārējai tiesai pasludināt apstrīdētā lēmuma atcelšanu pilnībā — Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 47. pants — Tiesības uz efektīvu tiesību aizsardzību</p>	6
2018/C 022/08	<p>Lieta C-165/16: Tiesas (virspalāta) 2017. gada 14. novembra spriedums (<i>High Court of Justice (England & Wales), Queen’s Bench Division (Administrative Court)</i> (Apvienotā Karaliste) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – <i>Toufik Lounes/Secretary of State for the Home Department</i> Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Savienības pilsonība — LESD 21. pants — Direktīva 2004/38/EK — Saņēmēji — Dubultā pilsonība — Savienības pilsonis, kas ir ieguvis uzņēmējas dalībvalsts pilsonību, vienlaikus saglabājot savu izcelsmes pilsonību — Trešās valsts valstspiederīgā, kas ir Savienības pilsoņa ģimenes loceklis, tiesības uzturēties šajā dalībvalstī</p>	7

2018/C 022/09	Lieta C-224/16: Tiesas (otrā palāta) 2017. gada 22. novembra spriedums (<i>Varhoven administrativen sad</i> (Bulgārija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – <i>Asotsiatsia na balgarskite predpriyatia za mezhdunarodni prevozi i patishtata (Aebtri)/Nachalnik na Mitnitsa Burgas</i> Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Muitas savienība — Ārējais tranzīts — Pārvadājumi ar autotransportu, kas veikti, izmantojot TIR karneti — LESD 267. pants — Tiesas kompetence interpretēt TIR konvencijas 8. un 11. pantu — Nepabeigta TIR operācija — Galvotājas apvienības atbildība — TIR konvencijas 8. panta 7. punkts — Pienākums pirms prasības iesniegšanas pret galvotāju apvienību pēc iespējas likt izdarīt maksājumu personai vai personām, kas ir tieši atbildīgas — TIR konvencijai pievienotās paskaidrojošās piezīmes — Regula (EEK) Nr. 2454/93 — 457. panta 2. punkts — Kopienas Muitas kodekss — 203. un 213. pants — Personas, kas ieguvušas vai kuru valdījumā ir bijušas attiecīgās preces un kuras apzinājās vai kurām būtu bijis jāapzinās, ka tās ir izņemtas no muitas uzraudzības	8
2018/C 022/10	Lieta C-246/16: Tiesas (pirmā palāta) 2017. gada 23. novembra spriedums (<i>Commissione tributaria provinciale di Siracusa</i> (Itālija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – <i>Enzo Di Maura/Agenzia delle Entrate – Direzione Provinciale di Siracusa</i> Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Pievienotās vērtības nodoklis (PVN) — Nodokļa bāze — Sestā direktīva 77/388/EEK — 11. panta C daļas 1. punkta otrā daļa — Tiesību samazināt nodokļa bāzi ierobežojums darījumu partnera nemaksāšanas gadījumā — Dalībvalstu rīcības brīvība transponēšanā — Uzņēmēja priekšmaksājuma perioda samērīgums	9
2018/C 022/11	Lieta C-250/16 P: Tiesas (desmitā palāta) 2017. gada 16. novembra spriedums – <i>Ludwig-Bölkow-Systemtechnik GmbH/Komisija</i> Apelācija — Šķirējklauzula — Sestā pamatprogramma pētniecības, tehnoloģiju attīstības un demonstrējumu pasākumiem (2002.–2006.) — Daļas no apelācijas sūdzības iesniedzējas samaksātajām summām atmaksa — Fiksēta zaudējumu atlīdzība	9
2018/C 022/12	Lieta C-251/16: Tiesas (ceturtā palāta) 2017. gada 22. novembra spriedums (<i>Supreme Court</i> (Īrija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – <i>Edward Cussens, John Jennings, Vincent Kingston/T. G. Brosnan</i> Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Kopēja pievienotās vērtības nodokļa (PVN) sistēma — Sestā direktīva 77/388/EEK — 4. panta 3. punkta a) apakšpunkts un 13. panta B daļas g) punkts — Ēku un zem tām esošās zemes pārdošanas atbrīvojums no nodokļa, izņemot gadījumus, kas aprakstīti 4. panta 3. punkta a) apakšpunktā — Ļaunprātīgas rīcības aizlieguma princips — Piemērojamība, ja nav valsts tiesību normu, ar ko būtu ieviests šis princips — Tiesiskās noteiktības un tiesiskās palāvības aizsardzības principi	10
2018/C 022/13	Lieta C-292/16: Tiesas (pirmā palāta) 2017. gada 23. novembra spriedums (<i>Helsingin hallinto-oikeus</i> (Somija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – tiesvedība, ko aizsākusi A Oy Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Brīvība veikt uzņēmējdarbību — Tiešie nodokļi — Uzņēmumu ienākuma nodoklis — Direktīva 90/434/EEK — 10. panta 2. punkts — Aktīvu ieguldījums — Pastāvīga uzņēmuma nerezidenta pārvešana sabiedrībai saņēmējai, kas arī ir nerezidente, aktīvu pārvešanas darījuma ietvaros — Pārvedamās sabiedrības dalībvalsts tiesības ar nodokli aplikt šī uzņēmuma peļņu vai kapitāla pieaugumu, kas radies aktīvu pārvešanas dēļ — Valsts tiesiskais regulējums, kurā, sākot no gada, kad pārvešana notikusi, ir paredzēta peļņas vai kapitāla pieauguma tūlītēja aplikšana ar nodokli — Nodokļa kā tā taksācijas gada nodokļu ieņēmuma iekasēšana, kurā aktīvu pārvešanas darījums ir noticis	11
2018/C 022/14	Lieta C-308/16: Tiesas (otrā palāta) 2017. gada 16. novembra spriedums (<i>Naczelny Sąd Administracyjny</i> (Polija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – <i>Kozuba Premium Selection sp. z o.o./Dyrektor Izby Skarbowej w Warszawie</i> Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Nodokļi — Kopējā pievienotās vērtības nodokļa (PVN) sistēma — Direktīva 2006/112/EK — 12. panta 1. un 2. punkts — 135. panta 1. punkta j) apakšpunkts — Ar nodokli aplikami darījumi — No nodokļiem atbrīvotas ēku piegādes — Jēdziens “pirmreizēja izmantošana” — Jēdziens “pārbūve”	11

2018/C 022/15	Apvienotās lietas C-374/16: Tiesas (piektā palāta) 2017. gada 15. novembra spriedums (<i>Bundesfinanzhof</i> (Vācija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – <i>Rochus Geissel</i> ; likvidējamās <i>RGEX GmbH</i> i.L. administrators/ <i>Finanzamt Neuss</i> (C-374/16), un <i>Finanzamt Bergisch Gladbach/Igor Butin</i> (C-375/16) Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Nodokļi — Pievienotās vērtības nodoklis (PVN) — Direktīva 2006/112/EK — 168. panta a) punkts, 178. punkta a) punkts un 226. panta 5. punkts — Priekšnodokļa atskaitīšana — Rēķinos obligāti norādāmas ziņas — Nodokļa maksātāja tiesiskā pašlūguma uz nodokļa atskaitīšanu nosacījumu izpildi	12
2018/C 022/16	Lieta C-381/16: Tiesas (desmitā palāta) 2017. gada 23. novembra spriedums (<i>Tribunal Supremo</i> (Spānija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – <i>Salvador Benjumea Bravo de Laguna/Esteban Torras Ferrazzuolo</i> Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Regula (EK) Nr. 207/2009 — Eiropas Savienības preču zīme — 16. pants — Preču zīme kā īpašumtiesību objekts — Eiropas Savienības preču zīmes pielīdzināšana valsts preču zīmei — 18. pants — Tādas preču zīmes nodošana, kas reģistrēta uz preču zīmes īpašnieka aģenta vai pārstāvja vārda — Valsts tiesību norma, kurā ir dota iespēja celt prasību par tādas valsts preču zīmes īpašumtiesību atjaunošanu, kas reģistrēta, aizskarot īpašnieka tiesības vai pārkāpjot likumiskās vai līgumiskās saistības — Saderīgums ar Regulu Nr. 207/2009	13
2018/C 022/17	Apvienotās lietas C-427/16 un C-428/16: Tiesas (pirmā palāta) 2017. gada 23. novembra spriedums (<i>Sofiyiski rayoneni sad</i> (Bulgārija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – “ <i>CHEZ Elektro Bulgaria</i> ” AD/ <i>Yordan Kotsev</i> (C-427/16) un “ <i>FrontEx International</i> ” EAD/ <i>Emil Yanakiev</i> (C-428/16) Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Konkurence — Pakalpojumu sniegšanas brīvība — Advokātu profesionālās organizācijas noteikti minimālie honorāru apmēri — Aizliegums tiesai uzdot atlīdzināt summu, kas ir mazāka par šiem minimālajiem apmēriem — Valsts tiesiskais regulējums, atbilstoši kuram pievienotās vērtības nodoklis (PVN) ietilpst brīvās profesijas pārstāvja sniegtā pakalpojuma cenā	13
2018/C 022/18	Lieta C-507/16: Tiesas (sestā palāta) 2017. gada 15. novembra spriedums (<i>Administrativen sad Sofia-grad</i> (Bulgārija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – <i>Entertainment Bulgaria System EOOD/Direktor na Direktsia “Obzhalvane i danachno-osiguritelna praktika”</i> – <i>Sofia</i> Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Nodokļi — Direktīva 2006/112/EK — 168. panta a) punkts, 169. panta a) punkts, 214. panta 1. punkta d) un e) apakšpunkts un 289. un 290. pants — Maksājamā vai samaksātā pievienotās vērtības nodokļa (PVN) atskaitīšana — Citās dalībvalstīs veikti vēlāki darījumi — Atbrīvojums no nodokļa dalībvalstī, kurā īsteno tiesības uz nodokļa atskaitīšanu	14
2018/C 022/19	Lieta C-547/16: Tiesas (trešā palāta) 2017. gada 23. novembra spriedums (<i>Tribunal Supremo</i> (Spānija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – <i>Gasorba SL, Josefa Rico Gil, Antonio Ferrándiz González/Repsol Comercial de Productos Petrolíferos SA</i> Konkurence — LESD 101. pants — Nolīgumi starp uzņēmumiem — Komerccattiecības starp degvielas uzpildes staciju ekspluatētājiem un naftas uzņēmumiem — Nolīgums par degvielas ekskluzīvu ilgtermiņa piegādi — Lēmums, ar kuru Eiropas Komisija atzīst uzņēmuma saistības par saistošām — Cik saistošs Komisijas lēmums par saistībām ir valstu tiesām — Regulas (EK) Nr. 1/2003 9. panta 1. punkts un 16. panta 1. punkts	15
2018/C 022/20	Lieta C-424/17 P: Apelācijas sūdzība, ko 2017. gada 14. jūlijā <i>Vilislav Andreev Kaleychev</i> iesniedza par Vispārējās tiesas (pirmā palāta) 2017. gada 22. jūnija rīkojumu lietā T-58/17 <i>Kaleychev</i> /Eiropas Cilvēktiesību tiesa	16
2018/C 022/21	Lieta C-455/17: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2017. gada 31. jūlijā iesniedza <i>Amtsgericht Hannover</i> (Vācija) – <i>Benedikt Brisch/TUIfly GmbH</i>	16

2018/C 022/22	Lieta C-456/17: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2017. gada 31. jūlijā iesniedza Oberlandesgericht Köln (Vācija) – Gabriela Verena Glanzmann u.c./Deutsche Lufthansa AG	16
2018/C 022/23	Lieta C-470/17: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2017. gada 7. augustā iesniedza Handelsgericht Wien (Austrija) – Teresa Coria Garcia u.c./Austrian Airlines AG	17
2018/C 022/24	Lieta C-549/17 P: Apelācijas sūdzība, ko 2017. gada 19. septembrī Ukraina iesniedza par Vispārējās tiesas (sestā palāta) 2017. gada 19. jūlija spriedumu lietā T-346/14 DEP Yanukovych/Padome	17
2018/C 022/25	Lieta C-550/17 P: Apelācijas sūdzība, ko 2017. gada 19. septembrī Ukraina iesniedza par Vispārējās tiesas (sestā palāta) 2017. gada 19. jūlija spriedumu lietā T-347/14 DEP Yanukovych/Padome	17
2018/C 022/26	Lieta C-551/17 P: Apelācijas sūdzība, ko 2017. gada 19. septembrī Ukraina iesniedza par Vispārējās tiesas (sestā palāta) 2017. gada 19. jūlija spriedumu lietā T-348/14 DEP Yanukovych/Padome	18
2018/C 022/27	Lieta C-577/17: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2017. gada 2. oktobrī iesniedza Verwaltungsgerichtshof (Austrija) – Bundesamt für Fremdenwesen und Asyl	18
2018/C 022/28	Lieta C-589/17: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2017. gada 10. oktobrī iesniedza Tribunal Superior de Justicia de Cataluña (Spānija) – Prenatal S.A./Tribunal Económico Administrativo Regional de Cataluña (T.E.A.R.C.)	19
2018/C 022/29	Lieta C-597/17: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2017. gada 16. oktobrī iesniedza Grondwettelijk Hof (Beļģija) – Belgisch Syndicaat van Chiropaxie u.c.	19
2018/C 022/30	Lieta C-598/17: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2017. gada 16. oktobrī iesniedza Gerechtshof 's Hertogenbosch (Nīderlande) – A-Fonds/Inspecteur van de Belastingdienst	20
2018/C 022/31	Lieta C-601/17: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2017. gada 18. oktobrī iesniedza Amtsgericht Hamburg (Vācija) – Dirk Harms u.c./Vueling Airlines SA	21
2018/C 022/32	Lieta C-604/17: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2017. gada 23. oktobrī iesniedza Varhoven kasatsionen sad (Bulgārija) – PM/AH	21
2018/C 022/33	Lieta C-606/17: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2017. gada 20. oktobrī iesniedza Consiglio di Stato (Itālija) – IBA Molecular Italy Srl/Azienda ULSS n. 3 u.c.	22
2018/C 022/34	Lieta C-612/17: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2017. gada 24. oktobrī iesniedza Corte dei Conti (Itālija) – Federazione Italiana Golf (FIG)/Istituto Nazionale di Statistica – ISTAT, Ministero dell'Economia e delle Finanze	23
2018/C 022/35	Lieta C-613/17: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2017. gada 24. oktobrī iesniedza Corte dei Conti (Itālija) – Federazione Italiana Sport Equestri (FISE)/Istituto Nazionale di Statistica – ISTAT	23
2018/C 022/36	Lieta C-616/17: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2017. gada 26. oktobrī iesniedza Tribunal correctionnel de Foix (Francija) – Procureur de la République/Mathieu Blaise u.c.	24

2018/C 022/37	Lieta C-618/17: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2017. gada 30. oktobrī iesniedza <i>Tribunal d'instance de Limoges</i> (Francija) – <i>BNP Paribas Personal Finance SA</i> sabiedrības <i>Solfea</i> tiesību pārņēmēja/ <i>Roger Ducloux, José Ducloux</i> , meitas uzvārds <i>Lecay</i>	25
2018/C 022/38	Lieta C-619/17: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2017. gada 3. novembrī iesniedza <i>Tribunal Supremo</i> (Spānija) – <i>Ministerio de Defensa/Ana de Diego Porras</i>	26
2018/C 022/39	Lieta C-620/17: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2017. gada 2. novembrī iesniedza <i>Székesfehérvári Törvényszék</i> (Ungārija) – <i>Hochtief Solutions AG</i> <i>Magyarországi Fióktelepe/Fővárosi Törvényszék</i>	26
2018/C 022/40	Lieta C-621/17: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2017. gada 3. novembrī iesniedza <i>Kúria</i> (Ungārija) – <i>Gyula Kiss/CIB Bank Zrt. u.c.</i>	29
2018/C 022/41	Lieta C-623/17: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2017. gada 31. oktobrī iesniedza <i>Investigatory Powers Tribunal – London</i> (Apvienotā Karaliste) – <i>Privacy International/Secretary of State for Foreign and Commonwealth Affairs u.c.</i>	29
2018/C 022/42	Lieta C-630/17: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2017. gada 9. novembrī iesniedza <i>Općinski sud u Rijeci</i> (Horvātija) – <i>Anica Milivojević/Raiffeisenbank St. Stefan-Jagerberg-Wolfsberg eGen</i>	30
2018/C 022/43	Lieta C-678/17: Prasība, kas celta 2017. gada 5. decembrī – Eiropas Komisija/Īrija	31

Vispārējā tiesa

2018/C 022/44	Apvienotās lietas T-101/15 un T-102/15: Vispārējās tiesas 2017. gada 30. novembra spriedums – <i>Red Bull/EUIPO – Optimum Mark</i> (Zilas un sudraba krāsas kombinācija) Eiropas Savienības preču zīme — Spēkā neesamības atzīšanas process — Savienības preču zīme, ko veido zilas un sudraba krāsas kombinācija — Absolūts atteikuma pamats — Pietiekami skaidrs un precīzs grafisks attēlojums — Nepieciešamība pēc sistemātiska salikuma, kurā attiecīgās krāsas ir saistītas iepriekš noteiktā un nemainīgā veidā — Tiesiskā palāvība — Regulas (EK) Nr. 207/2009 4. pants un 7. panta 1. punkta a) apakšpunkts (tagad – Regulas (ES) 2017/1001 4. pants un 7. panta 1. punkta a) apakšpunkts)	33
2018/C 022/45	Lieta T-31/16: Vispārējās tiesas 2017. gada 28. novembra spriedums – <i>adp Gauselmann/EUIPO</i> (“Juwel”) (Eiropas Savienības preču zīme — Eiropas Savienības vārdiskas preču zīmes “Juwel” reģistrācijas pieteikums — Absolūti atteikuma pamati — Atšķirtspējas neesamība — Regulas (EK) Nr. 207/2009 7. panta 1. punkta b) apakšpunkts (tagad – Regulas (ES) 2017/1001 7. panta 1. punkta b) apakšpunkts))	33
2018/C 022/46	Lieta T-239/16: Vispārējās tiesas 2017. gada 28. novembra spriedums – <i>Polskie Zdroje/EUIPO</i> (“perlage”) (Eiropas Savienības preču zīme — Eiropas Savienības vārdiskas preču zīmes “perlage” reģistrācijas pieteikums — Absolūts atteikuma pamats — Aprakstošs raksturs — Regulas (EK) Nr. 207/2009 7. panta 1. punkta c) apakšpunkts (tagad – Regulas (ES) 2017/1001 7. panta 1. punkta c) apakšpunkts) — Izmantošanas rezultātā iegūtās atšķirtspējas neesamība — Regulas (EK) Nr. 207/2009 7. panta 3. punkts (tagad – Regulas (ES) 2017/1001 7. panta 3. punkts))	34
2018/C 022/47	Lieta T-254/16: Vispārējās tiesas 2017. gada 28. novembra spriedums – <i>Steel Invest & Finance (Luxembourg)/Komisija</i> Valsts atbalsts — Tēraudrūpniecības nozare — Atbalsts, ko Beļģija piešķirusi vairākiem tēraudrūpniecības nozares uzņēmumiem — Lēmums, ar kuru atbalsts atzīts par nesaderīgu ar iekšējo tirgu un uzdots to atgūt — Pienākums norādīt pamatojumu — Valsts atbalsta jēdziens — Priekšrocība — Privātā ieguldītāja kritērijs	35

2018/C 022/48	Lieta T-475/16: Vispārējās tiesas 2017. gada 30. novembra spriedums – <i>FTI Touristik/EUIPO – Prantner un Giersch</i> (“Fl”) (Eiropas Savienības preču zīme — Iebildumu process — Eiropas Savienības grafiskas preču zīmes “Fl” reģistrācijas pieteikums — Agrāka Eiropas Savienības grafiska preču zīme “fly.de” — Relatīvs atteikuma pamats — Sajaukšanas iespēja — Apzīmējumu līdzība — Regulas (EK) Nr. 207/2009 8. panta 1. punkta b) apakšpunkts (tagad – Regulas (ES) 2017/1001 8. panta 1. punkta b) apakšpunkts))	35
2018/C 022/49	Lieta T-633/16: Vispārējās tiesas 2017. gada 29. novembra spriedums – <i>Bilde/Parlaments</i> Noteikumi par Eiropas Parlamenta deputātu izdevumiem un piemaksām — Parlamentārās palīdzības piemaksa — Nepamatoti izmaksāto summu atgūšana — Ģenerālsekretāra kompetence — <i>Electa una via</i> — Tiesības uz aizstāvību — Pierādīšanas pienākums — Pienākums norādīt pamatojumu — Tiesiskā palāvība — Politiskās tiesības — Vienlīdzīga attieksme — Pilnvaru nepareiza izmantošana — Deputātu neatkarība — Kļūda faktos — Samērīgums	36
2018/C 022/50	Lieta T-634/16: Vispārējās tiesas 2017. gada 29. novembra spriedums – <i>Montel/Parlaments</i> Noteikumi par Eiropas Parlamenta deputātu izdevumiem un piemaksām — Parlamentārās palīdzības piemaksa — Nepamatoti izmaksāto summu atgūšana — Ģenerālsekretāra kompetence — <i>Electa una via</i> — Tiesības uz aizstāvību — Pierādīšanas pienākums — Pienākums norādīt pamatojumu — Tiesiskā palāvība — Politiskās tiesības — Vienlīdzīga attieksme — Pilnvaru nepareiza izmantošana — Deputātu neatkarība — Kļūda faktos — Samērīgums	37
2018/C 022/51	Lieta T-687/16: Vispārējās tiesas 2017. gada 30. novembra spriedums – <i>Koton Mağazacilik Tekstil Sanayi ve Ticaret/EUIPO – Nadal Esteban</i> (“STYLO & KOTON”) Eiropas Savienības preču zīme — Spēkā neesamības atzīšanas process — Eiropas Savienības grafiska preču zīme “STYLO & KOTON” — Absolūts atteikuma pamats — Regulas (EK) Nr. 207/2009 52. panta 1. punkta b) apakšpunkts (tagad – Regulas (ES) Nr. 2017/1001 59. panta 1. punkta b) apakšpunkts) — Ļaunticības neesamība	37
2018/C 022/52	Lieta T-798/16: Vispārējās tiesas 2017. gada 30. novembra spriedums – <i>Hanso Holding/EUIPO</i> (“REAL”) (Eiropas Savienības preču zīme — Eiropas Savienības grafiskas preču zīmes “REAL” reģistrācijas pieteikums — Absolūti atteikuma pamati — Aprakstošs raksturs — Atšķirtspējas neesamība — Izmantošanas rezultātā iegūtās atšķirtspējas neesamība — Regulas (EK) Nr. 207/2009 7. panta 1. punkta b) un c) apakšpunkts un 3. punkts (tagad – Regulas (ES) 2017/1001 7. panta 1. punkta b) un c) apakšpunkts un 3. punkts))	38
2018/C 022/53	Lieta T-895/16: Vispārējās tiesas 2017. gada 30. novembra spriedums – <i>Toontrack Music/EUIPO</i> (“SUPERIOR DRUMMER”) Eiropas Savienības preču zīme — Eiropas Savienības vārdiskas preču zīmes “SUPERIOR DRUMMER” reģistrācijas pieteikums — Absolūts atteikuma pamats — Aprakstošs raksturs — Regulas (EK) Nr. 207/2009 7. panta 1. punkta b) un c) apakšpunkts (tagad – Regulas (ES) 2017/1001 7. panta 1. punkta b) un c) apakšpunkts	39
2018/C 022/54	Lieta T-909/16: Vispārējās tiesas 2017. gada 28. novembra spriedums – <i>Laboratorios Ern/EUIPO – Sharma</i> (“NRIM Life Sciences”) Eiropas Savienības preču zīme — Iebildumu process — Eiropas Savienības vārdiskas preču zīmes “NRIM Life Sciences” reģistrācijas pieteikums — Agrāka valsts vārdiska preču zīme “RYM” — Relatīvs atteikuma pamats — Sajaukšanas iespējas neesamība — Regulas (EK) Nr. 207/2009 8. panta 1. punkta b) apakšpunkts (tagad – Regulas (ES) 2017/2001 8. panta 1. punkta b) apakšpunkts)	39
2018/C 022/55	Lieta T-50/17: Vispārējās tiesas 2017. gada 30. novembra spriedums – <i>Mackevision Medien Design/EUIPO</i> (“TO CREATE REALITY”) (Eiropas Savienības preču zīme — Eiropas Savienības vārdiskas preču zīmes “TO CREATE REALITY” reģistrācijas pieteikums — Preču zīme, ko veido reklāmas sauklis — Absolūts atteikuma pamats — Atšķirtspējas neesamība — Regulas (EK) Nr. 207/2009 7. panta 1. punkta b) apakšpunkts (tagad – Regulas (ES) 2017/1001 7. panta 1. punkta b) apakšpunkts)) . . .	40

2018/C 022/56	Lieta T-670/16: Vispārējās tiesas 2017. gada 22. novembra rīkojums – <i>Digital Rights Ireland</i> /Komisija Prasība atcelt tiesību aktu — Brīvības, drošības un tiesiskuma telpa — Fizisko personu aizsardzība attiecībā uz personas datu apstrādi — Personas datu pārsūtīšana uz Amerikas Savienotajām Valstīm — Saskaņā ar Īrijas tiesībām dibināta bezpeļņas organizācija — Personas datu aizsardzības neesamība juridiskām personām — Par apstrādi atbildīgā persona — Locekļu un atbalstītāju vārdā celta prasība — Sabiedrības interesēs celta prasība — Nepieņemamība	40
2018/C 022/57	Lieta T-423/17 R: Vispārējās tiesas priekšsēdētāja 2017. gada 23. novembra rīkojums – <i>Nexans France</i> un <i>Nexans</i> /Komisija Pagaidu noregulējums — Konkurence — Elektrokabeļi — Lūguma piemērot konfidencialitāti noteiktai informācijai, kas ir ietverta lēmumā, ar ko konstatē LESD 101. panta pārkāpumu, noraidījums — Pieteikums par pagaidu pasākumu noteikšanu — Steidzamības neesamība	41
2018/C 022/58	Lieta T-526/17: Prasība, kas celta 2017. gada 7. augustā – <i>Ruiz Jayo</i> un citi/VNV	42
2018/C 022/59	Lieta T-693/17: Prasība, kas celta 2017. gada 5. oktobrī – <i>García Gómez</i> un citi/VNV	42
2018/C 022/60	Lieta T-719/17: Prasība, kas celta 2017. gada 23. oktobrī – <i>DuPont de Nemours u.c.</i> /Komisija	43
2018/C 022/61	Lieta T-727/17: Prasība, kas celta 2017. gada 26. oktobrī – <i>PP u.c./SEAE</i>	45
2018/C 022/62	Lieta T-728/17: Prasība, kas celta 2017. gada 24. oktobrī – <i>Marinvest</i> un <i>Porting</i> /Komisija	46
2018/C 022/63	Lieta T-731/17: Prasība, kas celta 2017. gada 30. oktobrī – <i>Escribà Serra</i> un citi/VNV	48
2018/C 022/64	Lieta T-734/17: Prasība, kas celta 2017. gada 3. novembrī – <i>ViaSat</i> /Komisija	48
2018/C 022/65	Lieta T-738/17: Prasība, kas celta 2017. gada 3. novembrī – <i>STIF-IDF</i> /Komisija	49
2018/C 022/66	Lieta T-748/17: Prasība, kas celta 2017. gada 15. novembrī – <i>TrekStor/EUIPO – Beats Electronics</i> (“i. Beat”)	50
2018/C 022/67	Lieta T-749/17: Prasība, kas celta 2017. gada 14. novembrī – <i>TrekStor/EUIPO – Beats Electronics</i> (“i. Beat jess”)	50
2018/C 022/68	Lieta T-750/17: Prasība, kas celta 2017. gada 10. novembrī – <i>Izba Gospodarcza Producentów i Operatorów Urządzeń Rozrywkowych</i> /Komisija	51
2018/C 022/69	Lieta T-756/17: Prasība, kas celta 2017. gada 13. novembrī – <i>CMS Hasche Sigle/EUIPO</i> (“WORLD LAW GROUP”)	53
2018/C 022/70	Lieta T-758/17: Prasība, kas celta 2017. gada 17. novembrī – <i>Perfect Bar/EUIPO</i> (“PERFECT BAR”)	53
2018/C 022/71	Lieta T-759/17: Prasība, kas celta 2017. gada 17. novembrī – <i>Perfect Bar/EUIPO</i> (“PERFECT BAR”)	54
2018/C 022/72	Lieta T-760/17: Prasība, kas celta 2017. gada 20. novembrī – <i>Meesenburg Großhandel/EUIPO</i> (“Triotherm+”)	55

2018/C 022/73	Lieta T-762/17: Prasība, kas celta 2017. gada 21. novembrī – Grammer/EUIPO (Ģeometriskas figūras attēls)	55
2018/C 022/74	Lieta T-763/17: Prasība, kas celta 2017. gada 21. novembrī – Septona/EUIPO – Intersnack Group (“welly”)	56
2018/C 022/75	Lieta T-765/17: Prasība, kas celta 2017. gada 23. novembrī – Kiku/CPVO – Sächsisches Landesamt für Umwelt, Landwirtschaft und Geologie (“Pinova”)	56
2018/C 022/76	Lieta T-766/17: Prasība, kas celta 2017. gada 23. novembrī – Eglo Leuchten/EUIPO – Di-Ka (Lampas dizainparaugs)	57
2018/C 022/77	Lieta T-767/17: Prasība, kas celta 2017. gada 23. novembrī – Eglo Leuchten/EUIPO – Briloner Leuchten (Sienas lampa)	58
2018/C 022/78	Lieta T-769/17: Prasība, kas celta 2017. gada 20. novembrī – roelliroelli confectionery schweiz/EUIPO – Tanner (“ALPRAUSCH”)	58
2018/C 022/79	Lieta T-772/17: Prasība, kas celta 2017. gada 27. novembrī – Café del Mar u.c./EUIPO – Guiral Broto (“Café del Mar”)	59
2018/C 022/80	Lieta T-773/17: Prasība, kas celta 2017. gada 27. novembrī – Café del Mar u.c./EUIPO – Guiral Broto (“Café del Mar”)	60
2018/C 022/81	Lieta T-774/17: Prasība, kas celta 2017. gada 29. novembrī – Café del Mar u.c./EUIPO – Guiral Broto (“C del M”)	60
2018/C 022/82	Lieta T-777/17: Prasība, kas celta 2017. gada 23. novembrī – Pan/EUIPO – Entertainment One UK (“TOBBIA”)	61
2018/C 022/83	Lieta T-509/16: Vispārējās tiesas 2017. gada 22. novembra rīkojums – Baradel u.c./EIF	62
2018/C 022/84	Lieta T-244/17: Vispārējās tiesas 2017. gada 17. novembra rīkojums – António Conde & Companhia/ Komisija	62

IV

(Paziņojumi)

EIROPAS SAVIENĪBAS IESTĀŽU UN STRUKTŪRU SNIEGTI PAZIŅOJUMI

EIROPAS SAVIENĪBAS TIESA

Eiropas Savienības Tiesas jaunākās publikācijas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*

(2018/C 022/01)

Jaunākā publikācija

OV C 13, 15.1.2018.

Iepriekšējās publikācijas

OV C 5, 8.1.2018.

OV C 437, 18.12.2017.

OV C 424, 11.12.2017.

OV C 412, 4.12.2017.

OV C 402, 27.11.2017.

OV C 392, 20.11.2017.

Šie teksti pieejami

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Atzinumi)

JURIDISKAS PROCEDŪRAS

TIESA

Tiesas (devītā palāta) 2017. gada 23. novembra spriedums – *Servizi assicurativi del commercio estero SpA (SACE), Sace BT SpA*/Eiropas Komisija, Itālijas Republika

(Lieta C-472/15 P) ⁽¹⁾

(Apelācija — Valsts atbalsts — Eksporta kredīta apdrošināšana — Pārapirošināšanas segums, ko valsts uzņēmums ir piešķīris savam meitasuzņēmumam — Kapitālieguldījumi meitasuzņēmuma zaudējumu segšanai — Valsts atbalsta jēdziens — Valsts vainojamība — Privātā ieguldītāja kritērijs)

(2018/C 022/02)

Tiesvedības valoda – itāļu

Lietas dalībnieki

Prasītājas: *Servizi assicurativi del commercio estero SpA (SACE), Sace BT SpA* (pārstāvji – M. Siragusa un G. Rizza, avvocati)

Pārējie lietas dalībnieki: Eiropas Komisija (pārstāvji – L. Flynn, G. Conte un D. Grespan), Itālijas Republika (pārstāvji – G. Palmieri, pārstāve, kam palīdz S. Fiorentino, avvocato dello Stato)

Rezolutīvā daļa:

- 1) apelācijas sūdzību noraidīt;
- 2) *Servizi assicurativi del commercio estero SpA (SACE)* un *Sace BT SpA* sedz savus, kā arī atlīdzina Eiropas Komisijai saistībā ar šo tiesvedību radušos tiesāšanās izdevumus;
- 3) Itālijas Republika sedz savus tiesāšanās izdevumus pati.

⁽¹⁾ OV C 381, 16.11.2015.

**Tiesas (trešā palāta) 2017. gada 23. novembra spriedums – Bionorica SE (C-596/15 P),
Diapharm GmbH & Co. KG (C-597/15 P)/Eiropas Komisija**

(Apvienotās lietas C-596/15 P un C-597/15 P) ⁽¹⁾

**Apelācija — Sabiedrības veselība — Patērētāju tiesību aizsardzība — Regula (EK) Nr. 1924/2006 —
Veselīguma norādes uz pārtikas produktiem — 13. panta 3. punkts — Saraksts ar atļautajām veselīguma
norādēm uz pārtikas produktiem — Botāniskas vielas — Atliktās veselīguma norādes — Prasība sakarā
ar bezdarbību — LESD 265. pants — Eiropas Komisijas nostājas formulēšana — Interese celt prasību —
Locus standi**

(2018/C 022/03)

Tiesvedības valoda – vācu

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzēji: Bionorica SE (C-596/15 P), Diapharm GmbH & Co. KG (C-597/15 P) (pārstāvji – M. Weidner, T. Guttau un N. Hußmann, Rechtsanwälte)

Otra lietas dalībniece: Eiropas Komisija (pārstāvji – S. Grünheid un M. Wilderspin)

Rezolutīvā daļa:

- 1) atcelt Eiropas Savienības Vispārējās tiesas 2015. gada 16. septembra rīkojumu Bionorica/Komisija (T-619/14, nav publicēts, EU:T:2015:723);
- 2) Bionorica SE celto prasību sakarā ar bezdarbību lietā T-619/14 noraidīt kā nepieņemamu;
- 3) apelācijas sūdzību lietā C-597/15 P noraidīt;
- 4) Bionorica SE un Eiropas Komisija sedz savus tiesāšanās izdevumus paši gan pirmajā instancē lietā T-619/14, gan apelācijas tiesvedībā lietā C-596/15 P;
- 5) Diapharm GmbH & Co. KG atlīdzina tiesāšanās izdevumus apelācijas tiesvedībā lietā C-597/15 P.

⁽¹⁾ OV C 16, 18.1.2016.

**Tiesas (ceturtā palāta) 2017. gada 16. novembra spriedums (College van Beroep voor het Bedrijfsleven
(Nīderlande) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – Robeco Hollands Bezit NV u.c./Stichting
Autoriteit Financiële Markten (AFM)**

(Lieta C-658/15) ⁽¹⁾

**Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Direktīva 2004/39/EK — Finanšu instrumentu tirgi — 4. panta
1. punkta 14) apakšpunkts — “Regulēta tirgus” jēdziens — Piemērošanas joma — Sistēma, kurā
pedalās, no vienas puses, starpnieki, kas pārstāv ieguldītājus, un, no otras puses, “atvērta tipa”
ieguldījumu fondu aģenti, kam ir pienākums izpildīt ar viņu fondiem saistītos rīkojumus**

(2018/C 022/04)

Tiesvedības valoda – holandiešu

Iesniedzējtiesa

College van Beroep voor het Bedrijfsleven

Pamatlietas puses

Prasītāji: Robeco Hollands Bezit NV, Robeco Duurzaam Aandelen NV, Robeco Safe Mix NV, Robeco Solid Mix NV, Robeco Balanced Mix NV, Robeco Growth Mix NV, Robeco Life Cycle Funds NV, Robeco Afrika Fonds NV, Robeco Global Stars Equities, Robeco All Strategy Euro Bonds, Robeco High Yield Bonds, Robeco Property Equities

Atbildētāja: Stichting Autoriteit Financiële Markten (AFM)

Rezolutīvā daļa:

Eiropas Parlamenta un Padomes 2004. gada 21. aprīļa Direktīvas 2004/39/EK, kas attiecas uz finanšu instrumentu tirgiem un ar ko groza Padomes Direktīvas 85/611/EEK un 93/6/EEK un Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2000/12/EK un atceļ Padomes Direktīvu 93/22/EEK, 4. panta 1. punkta 14) apakšpunkts ir jāinterpretē tādējādi, ka jēdziens “regulēts tirgus” šīs tiesību normas izpratnē attiecas uz tādu tirdzniecības sistēmu, kurā daudzi fondu aģenti un starpnieki pārstāv attiecīgi “atvērto” ieguldījumu fondus un ieguldītājus un kuras vienīgais uzdevums ir palīdzēt šiem ieguldījumu fondiem veikt to pienākumu izpildīt šo ieguldītāju iesniegtos rīkojumus par daļu apliecību pirkšanu un pārdošanu.

⁽¹⁾ OV C 98, 14.3.2016.

Tiesas (virspalāta) 2017. gada 14. novembra spriedums (Cour de cassation (Francija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – Président de l’Autorité de la concurrence/Association des producteurs vendeurs d’endives (APVE) u.c.

(Lieta C-671/15) ⁽¹⁾

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Kopējā lauksaimniecības politika — LESD 42. pants — Regula (EK) Nr. 2200/96 — Regula (EK) Nr. 1182/2007 — Regula (EK) Nr. 1234/2007 — Pretkonkurences darbības — LESD 101. pants — Regula Nr. 26 — Regula (EK) Nr. 1184/2006 — Ražotāju organizācijas — Ražotāju organizāciju apvienības — Šo organizāciju un apvienību uzdevumi — Minimālās pārdošanas cenas noteikšanas prakse — Tīrgū laisto daudzumu saskaņošanas prakse — Apmaiņas ar stratēģisku informāciju prakse — Francijas lapu cigoriņu tirgus

(2018/C 022/05)

Tiesvedības valoda – franču

Iesniedzējtiesa

Cour de cassation

Pamatlietas puses

Prasītājs: Président de l’Autorité de la concurrence

Atbildētāji: Association des producteurs vendeurs d’endives (APVE), Comité économique régional agricole fruits et légumes de Bretagne (Cerafel), Fraileg SARL, Prim’Santerre SARL, Union des endiviers, anciennement Fédération nationale des producteurs d’endives (FNPE), Soleil du Nord SARL, Comité économique fruits et légumes du Nord de la France (Celfnord), Association des producteurs d’endives de France (APEF), Section nationale de l’endive (SNE), Fédération du commerce de l’endive (FCE), France endives société coopérative agricole, Cambresis Artois-Picardie endives (CAP’Endives) société coopérative agricole, Marché de Phalempin société coopérative agricole, Primacoop société coopérative agricole, Coopérative agricole du marais audomarois (Sipema), Valois-Fruits union de sociétés coopératives agricoles, Groupe Perle du Nord SAS, Ministre de l’Économie, de l’Industrie et du Numérique

Rezolutīvā daļa:

LESD 101. pants, skatot to kopsakarā ar Padomes 1962. gada 4. aprīļa Regulas Nr. 26, ar ko piemēro konkrētus konkurences noteikumus lauksaimniecības produktu ražošanai un tirdzniecībai, 2. pantu, Padomes 1996. gada 28. oktobra Regulas (EK) Nr. 2200/96 par augļu un dārzeņu tirgus kopējo organizāciju 11. panta 1. punktu, Padomes 2006. gada 24. jūlija Regulas (EK) Nr. 1184/2006, ar ko piemēro konkrētus konkurences noteikumus lauksaimniecības produktu ražošanai un tirdzniecībai, kas grozīta ar Padomes 2007. gada 22. oktobra Regulu (EK) Nr. 1234/2007, 2. pantu, Padomes 2007. gada 26. septembra Regulas (EK) Nr. 1182/2007, ar ko paredz īpašus noteikumus augļu un dārzeņu nozarei un ar ko groza Direktīvas 2001/112/EK un 2001/113/EK un Regulas (EEK) Nr. 827/68, (EK) Nr. 2200/96, (EK) Nr. 2201/96, (EK) Nr. 2826/2000, (EK) Nr. 1782/2003 un (EK) Nr. 318/2006, kā arī atceļ Regulu (EK) Nr. 2202/96, 3. panta 1. punktu, kā arī Regulas Nr. 1234/2007, kas grozīta ar Padomes 2009. gada 25. maija Regulu (EK) Nr. 491/2009, 122. panta pirmo daļu un 175. un 176. pantu, ir jāinterpretē tādejādi, ka:

- tādas darbības kā pamatlietā, kuras attiecas uz kopīgu minimālās pārdošanas cenas noteikšanu, tirgū laisto daudzumu saskaņošanu vai stratēģiskas informācijas apmaiņu, nevar tikt atbrīvotas no LESD 101. panta 1. punktā paredzētā aizliegto vienošanos aizlieguma, ja vienošanās par tām ir notikusi starp dažādām ražotāju organizācijām vai ražotāju organizāciju apvienībām, kā arī tādām vienībām, kuras dalībvalsts nav atzinusi, lai īstenotu kādu no Eiropas Savienības likumdevēja noteiktajiem mērķiem attiecīgā tirgus kopīgās organizācijas ietvaros, kā, piemēram, profesionālās organizācijas, kurām nav ražotāju organizācijas, ražotāju organizāciju apvienības vai starpnozaru organizācijas statusa Eiropas Savienības tiesiskā regulējuma izpratnē, un
- tādas darbības kā pamatlietā, kas attiecas uz cenu vai tirgū laisto daudzumu saskaņošanu vai stratēģiskas informācijas apmaiņu, var tikt atbrīvotas no LESD 101. panta 1. punktā paredzētā aizliegto vienošanos aizlieguma, ja vienošanās par tām ir notikusi starp vienas un tās pašas ražotāju organizācijas vai ražotāju organizācijas, kuru atzinusi dalībvalsts, dalībniekiem un ja tās ir noteikti vajadzīgas tā mērķa vai mērķu īstenošanai, kuri uzticēti attiecīgajai ražotāju organizācijai vai ražotāju organizāciju apvienībai saskaņā ar Eiropas Savienības tiesisko regulējumu.

(¹) OV C 90, 7.3.2016.

Tiesas (sestā palāta) 2017. gada 22. novembra spriedums – Eiropas Komisija/Bilbaína de Alquitranes, SA u.c.

(Lieta C-691/15 P) (¹)

Apelācija — Vide — Regula (EK) Nr. 1272/2008 — Dažu vielu un maisījumu klasificēšana, marķēšana un iepakojšana — Regula (ES) Nr. 944/2013 — Augstas temperatūras akmeņogļu darvas klasifikācija — Akūtas toksicitātes ūdens vidē (H400) un hroniskas toksicitātes ūdens vidē (H410) kategorijas — Pienākums ievērot pienācīgu rūpību — Acīmredzama kļūda vērtējumā

(2018/C 022/06)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzēja: Eiropas Komisija (pārstāvji – K. Talabér-Ritz un P. J. Loewenthal)

Pārējie lietas dalībnieki: Bilbaína de Alquitranes, SA, Deza, a.s., Industrial Química del Nalón, SA, Koppers Denmark A/S, Koppers UK Ltd, Koppers Netherlands BV, Rütgers basic aromatics GmbH, Rütgers Belgium NV, Rütgers Poland Sp. z o.o., Bawtry Carbon International Ltd, Grupo Ferroatlántica, SA, SGL Carbon GmbH, SGL Carbon GmbH, SGL Carbon, SGL Carbon, SA, SGL Carbon Polska S.A., ThyssenKrupp Steel Europe AG, Tokai erftcarbon GmbH (pārstāvji – K. Van Maldegem, C. Mereu un M. Grunchard, advokāti, un P. Sellar, advocate), Eiropas Ķimikāliju aģentūra (pārstāvji – N. Herbatschek, W. Broere un M. Heikkilä), GrafTech Iberica, SL (pārstāvji – C. Mereu, K. Van Maldegem un M. Grunchard, advokāti, un P. Sellar, advocate)

Personas, kas iestājušās lietā prasītājas prasījumu atbalstam: Dānijas Karaliste (pārstāvji – C. Thorning un M. N. Lyshøj), Vācijas Federatīvā Republika (pārstāvji – T. Henze, J. Möller un R. Kanitz), Nīderlandes Karaliste (pārstāvji – M. Bulterman, C. S. Schillemans un J. Langer)

Rezolutīvā daļa:

- 1) apelācijas sūdzību noraidīt;
- 2) Eiropas Komisija sedz savus, kā arī atlīdzina Bilbaina de Alquitranes, SA, Deza, a.s., Industrial Química del Nalón, SA, Koppers Denmark A/S, Koppers UK Ltd, Koppers Netherlands BV, Rütgers basic aromatics GmbH, Rütgers Belgium NV, Rütgers Poland sp. z o.o., Bawtry Carbon International Ltd, Grupo Ferroatlántica, SA, SGL Carbon GmbH (Vācija), SGL Carbon GmbH (Austrija), SGL Carbon, SGL Carbon SA, SGL Carbon Polska S.A., ThyssenKrupp Steel Europe AG, Tokai erftcarbon GmbH tiesāšanās izdevumus, ieskaitot izdevumus pagaidu noregulējuma tiesvedībā lietā, kurā izdots Tiesas priekšsēdētāja vietnieka 2016. gada 7. jūlija rīkojums Komisija/Bilbaina de Alquitranes u.c. (C-691/15 P–R, nav publicēts, EU:C:2016:597);
- 3) Dānijas Karaliste, Vācijas Federatīvā Republika un Nīderlandes Karaliste sedz savus tiesāšanās izdevumus pašas;
- 4) GrafTech Iberica SL un Eiropas Ķīmikāliju aģentūra sedz savus tiesāšanās izdevumus pašas.

⁽¹⁾ OV C 106, 21.3.2016.

Tiesas (virspalāta) 2017. gada 14. novembra spriedums – British Airways plc/Eiropas Komisija (Lieta C-122/16 P) ⁽¹⁾

Apelācija — Konkurence — Aizliegtas vienošanās — Eiropas kravu gaisa pārvadājumu tirgus — Komisijas lēmums par nolīgumiem un saskaņotām darbībām attiecībā uz vairākiem kravu gaisa pārvadājumu pakalpojumu cenas elementiem — Kļūda pamatojumā — Absolūts pamats, kuru Eiropas Savienības tiesa ir izvirzījusi pēc savas ierosmes — Aizliegums lemt ultra petita — Prasības pieteikumā pirmajā instancē ietvertie prasījumi nolūkā panākt apstrīdētā lēmuma daļēju atcelšanu — Aizliegums Eiropas Savienības Vispārējai tiesai pasludināt apstrīdētā lēmuma atcelšanu pilnībā — Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 47. pants — Tiesības uz efektīvu tiesību aizsardzību

(2018/C 022/07)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzējs: British Airways plc (pārstāvji – J. Turner, QC, un R. O'Donoghue, barrister, kurus pilnvarojusi A. Lyle-Smythe, solicitor)

Otra lietas dalībniece: Eiropas Komisija (pārstāvji – N. Khan un A. Dawes)

Rezolutīvā daļa:

- 1) apelācijas sūdzību noraidīt;

2) *British Airways plc* atļūdzina tiesāšanās izdevumus.

(¹) OV C 191, 30.5.2016.

Tiesas (virspalāta) 2017. gada 14. novembra spriedums (*High Court of Justice (England & Wales), Queen's Bench Division (Administrative Court)* (Apvienotā Karaliste) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – *Toufik Lounes/Secretary of State for the Home Department*

(Lieta C-165/16) (¹)

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Savienības pilsonība — LESD 21. pants — Direktīva 2004/38/EK — Saņēmēji — Dubultā pilsonība — Savienības pilsonis, kas ir ieguvis uzņēmējas dalībvalsts pilsonību, vienlaikus saglabājot savu izcelsmes pilsonību — Trešās valsts valstspiederīgā, kas ir Savienības pilsoņa ģimenes loceklis, tiesības uzturēties šajā dalībvalstī

(2018/C 022/08)

Tiesvedības valoda – angļu

Iesniedzējtiesa

High Court of Justice (England & Wales), Queen's Bench Division (Administrative Court)

Pamatlietas puses

Prasītājs: *Toufik Lounes*

Atbildētāja: *Secretary of State for the Home Department*

Rezolutīvā daļa:

Eiropas Parlamenta un Padomes 2004. gada 29. aprīļa Direktīva 2004/38/EK par Savienības pilsoņu un viņu ģimenes locekļu tiesībām brīvi pārvietoties un uzturēties dalībvalstu teritorijā, ar ko groza Regulu (EEK) Nr. 1612/68 un atceļ Direktīvas 64/221/EEK, 68/360/EEK, 72/194/EEK, 73/148/EEK, 75/34/EEK, 75/35/EEK, 90/364/EEK, 90/365/EEK un 93/96/EEK, ir interpretējama tādejādi, ka tādā situācijā, kurā Eiropas Savienības pilsonis ir izmantojis savu pārvietošanos brīvību, atbilstoši šīs direktīvas 7. panta 1. punktam vai 16. panta 1. punktam pārceļoties un uzturoties dalībvalstī, kas nav tā dalībvalsts, kura pilsonis viņš ir, pēc tam ir ieguvis šīs otras dalībvalsts pilsonību, bet ir saglabājis arī savu izcelsmes pilsonību un vairākus gadus vēlāk ir apprecējies ar trešās valsts valstspiederīgo, ar kuru kopā viņš turpina uzturēties minētās dalībvalsts teritorijā, šim valstspiederīgajam nav atvasināto uzturēšanās tiesību aplūkotajā dalībvalstī, pamatojoties uz minētās direktīvas tiesību normām. Tomēr viņš var saņemt šādas uzturēšanās tiesības atbilstoši LESD 21. panta 1. punktam ar nosacījumiem, kuri nedrīkst būt stingrāki par tiem, kas ir paredzēti Direktīvā 2004/38, lai piešķirtu minētās tiesības trešās valsts valstspiederīgajam, kas ir Savienības pilsoņa, kurš ir īstenojis savas brīvas pārvietošanās tiesības, apmetoties uz dzīvi dalībvalstī, kuras pilsonis viņš nav, ģimenes loceklis.

(¹) OV C 191, 30.5.2016.

Tiesas (otrā palāta) 2017. gada 22. novembra spriedums (*Varhoven administrativen sad* (Bulgārija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – *Asotsiatsia na balgarskite predpriyatia za mezhdunarodni prevozi i patishtata (Aebtri)/Nachalnik na Mitnitsa Burgas*

(Lieta C-224/16) ⁽¹⁾

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Muitas savienība — Ārējais tranzīts — Pārvadājumi ar autotransportu, kas veikti, izmantojot TIR karneti — LESD 267. pants — Tiesas kompetence interpretēt TIR konvencijas 8. un 11. pantu — Nepabeigta TIR operācija — Galvotājas apvienības atbildība — TIR konvencijas 8. panta 7. punkts — Pienākums pirms prasības iesniegšanas pret galvotāju apvienību pēc iespējas likt izdarīt maksājumu personai vai personām, kas ir tieši atbildīgas — TIR konvencijai pievienotās paskaidrojošās piezīmes — Regula (EEK) Nr. 2454/93 — 457. panta 2. punkts — Kopienas Muitas kodekss — 203. un 213. pants — Personas, kas ieguvušas vai kuru valdījumā ir bijušas attiecīgās preces un kuras apzinājās vai kurām būtu bijis jāapzinās, ka tās ir izņemtas no muitas uzraudzības

(2018/C 022/09)

Tiesvedības valoda – bulgāru

Iesniedzējtiesa

Varhoven administrativen sad

Pamatlietas puses

Prasītāja: *Asotsiatsia na balgarskite predpriyatia za mezhdunarodni prevozi i patishtata (Aebtri)*

Atbildētājs: *Nachalnik na Mitnitsa Burgas*

Rezolutīvā daļa:

- 1) Tiesas kompetencē ir sniegt prejudiciālu nolēmumu par 1975. gada 14. novembrī Ženēvā parakstītās Konvencijas par starptautiskajiem preču pārvadājumiem, kuros izmanto TIR karneti, kas Eiropas Ekonomikas kopienas vārdā apstiprināta ar Padomes 1978. gada 25. jūlija Regulu (EEK) Nr. 2112/78, redakcijā, kurā grozījumi ir izdarīti un kura ir konsolidēta ar Padomes 2009. gada 28. maija Lēmumu 2009/477/EK, 8. un 11. panta interpretāciju;
- 2) Konvencijas par starptautiskajiem preču pārvadājumiem, kuros izmanto TIR karneti, kas Kopienas vārdā apstiprināta ar Regulu Nr. 2112/78, redakcijā, kurā grozījumi ir izdarīti un kura ir konsolidēta ar Lēmumu 2009/477, 8. panta 7. punkts ir jāinterpretē tādejādi, ka tādā situācijā, kāda tiek aplūkota pamatlietā, muitas iestādes ir izpildījušas pienākumu, kas ir paredzēts minētajā tiesību normā, pirms prasības iesniegšanas galvotājai apvienībai pēc iespējas likt samaksāt attiecīgo ievad muitas nodokli un citus maksājumus TIR karnetes turētājam, kas ir par šiem maksājumiem tieši atbildīgā persona;
- 3) Padomes 1992. gada 12. oktobra Regulas (EEK) Nr. 2913/92 par Kopienas Muitas kodeksa izveidi, kurā grozījumi izdarīti ar Padomes 2006. gada 20. novembra Regulu (EK) Nr. 1791/2006, 203. panta 3. punkta trešais ievilkums un 213. pants ir jāinterpretē tādejādi, ka apstākļi, ka saņēmējs ir ieguvis vai viņa valdījumā ir bijušas preces, attiecībā uz kurām tas apzinājās, ka tās ir pārvadātas, izmantojot TIR karneti, un tas, ka nav konstatēts, ka šīs preces būtu uzrādītas un deklarētas galamērķa muitas iestādē, pats par sevi nav pietiekami, lai uzskatītu, ka šāds saņēmējs apzinājās vai tam bija jāapzinās, ka minētās preces ir izņemtas no muitas uzraudzības pirmās no šīm tiesību normām izpratnē, tāpēc tas ir jāuzskata par solidāri atbildīgu par muitas parādu atbilstoši otrajai no šīm tiesību normām.

⁽¹⁾ OV C 243, 4.7.2016.

Tiesas (pirmā palāta) 2017. gada 23. novembra spriedums (*Commissione tributaria provinciale di Siracusa* (Itālija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – Enzo Di Maura/*Agenzia delle Entrate – Direzione Provinciale di Siracusa*

(Lieta C-246/16) ⁽¹⁾

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Pievienotās vērtības nodoklis (PVN) — Nodokļa bāze — Sestā direktīva 77/388/EEK — 11. panta C daļas 1. punkta otrā daļa — Tiesību samazināt nodokļa bāzi ierobežojums darījumu partnera nemaksāšanas gadījumā — Dalībvalstu rīcības brīvība transponēšanā — Uzņēmēja priekšmaksājuma perioda samērīgums

(2018/C 022/10)

Tiesvedības valoda – itāļu

Iesniedzējtiesa

Commissione tributaria provinciale di Siracusa

Pamatlietas puses

Prasītājs: Enzo Di Maura

Atbildētāja: *Agenzia delle Entrate – Direzione Provinciale di Siracusa*

Rezolutīvā daļa:

Padomes 1977. gada 17. maija Sestās direktīvas 77/388/EEK par to, kā saskaņojami dalībvalstu tiesību akti par apgrozījuma nodokļiem – Kopēja pievienotās vērtības nodokļu sistēma: vienota aprēķinu bāze, 11. panta C daļas 1. punkta otrā daļa ir jāinterpretē tādējādi, ka dalībvalstij nav atļauts pievienotās vērtības nodokļa bāzes samazinājumam paredzēt nosacījumu par to, ka maksātnespējas procedūra ir bijusi neveiksmīga, ja šāda procedūra var ilgt vairāk nekā desmit gadus.

⁽¹⁾ OV C 260, 18.7.2016.

Tiesas (desmitā palāta) 2017. gada 16. novembra spriedums – Ludwig-Bölkow-Systemtechnik GmbH/ Komisija

(Lieta C-250/16 P) ⁽¹⁾

Apelācija — Šķērējklauzula — Sestā pamatprogramma pētniecības, tehnoloģiju attīstības un demonstrējumu pasākumiem (2002.–2006.) — Daļas no apelācijas sūdzības iesniedzējas samaksātajām summām atmaksa — Fiksēta zaudējumu atlīdzība

(2018/C 022/11)

Tiesvedības valoda – vācu

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzēja: Ludwig-Bölkow-Systemtechnik GmbH (pārstāvis) – M. Núñez Müller, Rechtsanwalt)

Otrs lietas dalībnieks: Eiropas Komisija (pārstāvji – T. Maxian Rusche un F. Moro)

Rezolutīvā daļa:

1) apelācijas sūdzību noraidīt;

2) Ludwig-Bölkow-Systemtechnik GmbH atlīdzina tiesāšanās izdevumus.

⁽¹⁾ OV C 222, 20.6.2016.

Tiesas (ceturtā palāta) 2017. gada 22. novembra spriedums (Supreme Court (Īrija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – Edward Cussens, John Jennings, Vincent Kingston/T. G. Brosnan

(Lieta C-251/16) ⁽¹⁾

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Kopēja pievienotās vērtības nodokļa (PVN) sistēma — Sestā direktīva 77/388/EEK — 4. panta 3. punkta a) apakšpunkts un 13. panta B daļas g) punkts — Ēku un zem tām esošās zemes pārdošanas atbrīvojums no nodokļa, izņemot gadījumus, kas aprakstīti 4. panta 3. punkta a) apakšpunktā — Ļaunprātīgas rīcības aizlieguma princips — Piemērojamība, ja nav valsts tiesību normu, ar ko būtu ieviests šis princips — Tiesiskās noteiktības un tiesiskās pašāvērtības aizsardzības principi

(2018/C 022/12)

Tiesvedības valoda – angļu

Iesniedzējtiesa

Supreme Court

Pamatlietas puses

Prasītāji: Edward Cussens, John Jennings, Vincent Kingston

Atbildētājs: T. G. Brosnan

Rezolutīvā daļa:

- 1) Ļaunprātīgas rīcības aizlieguma princips ir jāinterpretē tādējādi, ka neatkarīgi no valsts tiesību normas, ar ko tas tiek īstenots valsts tiesību sistēmā, tas var tikt tieši piemērots, lai atteiktos atbrīvot no pievienotās vērtības nodokļa tādu nekustamo īpašumu pārdošanu kā pamatlietā aplūkotā, kas ir veikta pirms 2006. gada 21. februāra sprieduma lietā Halifax u.c. (C-255/02, EU:C:2006:121) pasludināšanas, un tas nav pretrunā tiesiskās noteiktības un tiesiskās pašāvērtības aizsardzības principiem;
- 2) Padomes 1977. gada 17. maija Sestā direktīva 77/388/EEK par to, kā saskaņojami dalībvalstu tiesību akti par apgrozījuma nodokļiem – Kopēja pievienotās vērtības nodokļu sistēma: vienota aprēķinu bāze, ir jāinterpretē tādējādi, ka gadījumā, ja attiecīgie darījumi pamatlietā būtu jāpār kvalificē, piemērojot ļaunprātīgas rīcības aizlieguma principu, darījumi, kas nav uzskatāmi par ļaunprātīgu rīcību, var būt apliekami ar pievienotās vērtības nodokli, pamatojoties uz atbilstošajām valsts tiesību normām, kurās šāda aplikšana ar nodokli ir paredzēta;
- 3) Ļaunprātīgas rīcības aizlieguma princips ir jāinterpretē tādējādi, ka, lai, pamatojoties uz 2006. gada 21. februāra sprieduma Halifax u.c. (C-255/02, EU:C:2006:121) 75. punktu, noteiktu, vai attiecīgo darījumu pamatlietā galvenais mērķis ir vai nav nodokļu priekšrocības iegūšana, iepriekš noslēgto attiecīgo nekustamo īpašumu pamatlietā nomas līgumu mērķis ir jāņem vērā atsevišķi;
- 4) Ļaunprātīgas rīcības aizlieguma princips ir jāinterpretē tādējādi, ka tāda nekustamo īpašumu nodošana kā pamatlietā aplūkotā var izraisīt nodokļu priekšrocības iegūšanu pretēji attiecīgo Sestās direktīvas 77/388/EEK noteikumu mērķiem, ja īpašnieks vai īrnieks šos nekustamos īpašumus faktiski vēl nav lietojis pirms to pārdošanas trešajām personām. Iesniedzējtiesai ir jāpārbauda, vai tā tas ir pamatlietā;

- 5) ļaunprātīgas rīcības aizlieguma princips ir jāinterpretē tādējādi, ka tas ir jāpiemēro tādā situācijā kā pamatlietā aplūkotā, kas ir saistīta ar nekustamo īpašumu pārdošanas darījuma iespējamu atbrīvojumu no pievienotās vērtības nodokļa.

⁽¹⁾ OV C 243, 4.7.2016.

Tiesas (pirmā palāta) 2017. gada 23. novembra spriedums (Helsingin hallinto-oikeus (Somija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – tiesvedība, ko aizsākusi A Oy

(Lieta C-292/16) ⁽¹⁾

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Brīvība veikt uzņēmējdarbību — Tiešie nodokļi — Uzņēmumu ienākuma nodoklis — Direktīva 90/434/EEK — 10. panta 2. punkts — Aktīvu ieguldījums — Pastāvīga uzņēmuma nerezidenta pārvešana sabiedrībai saņēmējai, kas arī ir nerezidente, aktīvu pārvešanas darījuma ietvaros — Pārvedamās sabiedrības dalībvalsts tiesības ar nodokli aplikt šī uzņēmuma peļņu vai kapitāla pieaugumu, kas radies aktīvu pārvešanas dēļ — Valsts tiesiskais regulējums, kurā, sākot no gada, kad pārvešana notikusi, ir paredzēta peļņas vai kapitāla pieauguma tūlītēja aplikšana ar nodokli — Nodokļa kā tā taksācijas gada nodokļu ieņēmuma iekasēšana, kurā aktīvu pārvešanas darījums ir noticis

(2018/C 022/13)

Tiesvedības valoda – somu

Iesniedzējtiesa

Helsingin hallinto-oikeus

Pamatlietas puses

A Oy

Rezolutīvā daļa:

LESD 49. pants ir jāinterpretē tādējādi, ka ar to netiek pieļauts tāds valsts tiesiskais regulējums kā pamatlietā aplūkotais, kurā tad, ja sabiedrība rezidente aktīvu pārvešanas darījuma ietvaros pārved pastāvīgu uzņēmumu nerezidentu uz sabiedrību, kas arī ir nerezidente, pirmkārt, tiek paredzēta kapitāla pieauguma, kas radies šī darījuma dēļ, tūlītēja aplikšana ar nodokli un, otrkārt, netiek paredzēta maksājama nodokļa vēlāka iekasēšana, lai gan līdzīgā iekšzemes gadījumā šāds kapitāla pieaugums ar nodokli tiktu aplikts tikai pārvesto aktīvu nodošanas brīdī, ja ar šo tiesisko regulējumu netiek pieļauts iekasēt nodokli vēlāk.

⁽¹⁾ OV C 270, 25.7.2016.

Tiesas (otrā palāta) 2017. gada 16. novembra spriedums (Naczelny Sąd Administracyjny (Polija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – Kozuba Premium Selection sp. z o.o./Dyrektor Izby Skarbowej w Warszawie

(Lieta C-308/16) ⁽¹⁾

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Nodokļi — Kopējā pievienotās vērtības nodokļa (PVN) sistēma — Direktīva 2006/112/EK — 12. panta 1. un 2. punkts — 135. panta 1. punkta j) apakšpunkts — Ar nodokli aplikami darījumi — No nodokļiem atbrīvotas ēku piegādes — Jēdziens “pirmreizēja izmantošana” — Jēdziens “pārbūve”

(2018/C 022/14)

Tiesvedības valoda – poļu

Iesniedzējtiesa

Naczelny Sąd Administracyjny

Pamatlietas puses

Prasītāja: Kozuba Premium Selection sp. z o.o.

Atbildētāja: Dyrektor Izby Skarbowej w Warszawie

Rezolutīvā daļa:

Padomes 2006. gada 28. novembra Direktīvas 2006/112/EK par kopējo pievienotās vērtības nodokļa sistēmu 12. panta 1. un 2. punkts un 135. panta 1. punkta j) apakšpunkts ir jāinterpretē tādējādi, ka tiem ir pretrunā tāds valsts tiesiskais regulējums, kāds ir pamatlietā, kurā attiecībā uz ēku piegādēm atbrīvojumam no pievienotās vērtības nodokļa ir paredzēts nosacījums, ka to pirmreizējā izmantošana notiek ar nodokli apliekama darījuma ietvaros. Šīs pašas tiesību normas ir jāinterpretē tādējādi, ka tām nav pretrunā tas, ka šādā valsts tiesiskajā regulējumā šādam atbrīvojumam ir paredzēts nosacījums, ka pastāvošas ēkas “uzlabošanas” gadījumā izdevumi nepārsniedz 30 % no tās sākotnējās vērtības, ja minētais “uzlabošanas” jēdziens tiek interpretēts tāpat kā Direktīvas 2006/112 12. panta 2. punktā minētais “pārbūves” jēdziens, tas ir, tādējādi, ka attiecīgajā ēkā ir jābūt izdarītām būtiskām izmaiņām nolūkā mainīt tās izmantošanu vai ievērojami mainīt tās izmantošanas nosacījumus.

(¹) OV C 335, 12.9.2016.

Tiesas (piektā palāta) 2017. gada 15. novembra spriedums (Bundesfinanzhof (Vācija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – Rochus Geissel; likvidējamās RGEX GmbH i.L. administrators/Finanzamt Neuss (C-374/16), un Finanzamt Bergisch Gladbach/Igor Butin (C-375/16)

(Apvienotās lietas C-374/16) (¹)

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Nodokļi — Pievienotās vērtības nodoklis (PVN) — Direktīva 2006/112/EK — 168. panta a) punkts, 178. punkta a) punkts un 226. panta 5. punkts — Priekšnodokļa atskaitīšana — Rēķinos obligāti norādāmas ziņas — Nodokļa maksātāja tiesiskā palāvība par tiesību uz nodokļa atskaitīšanu nosacījumu izpildi

(2018/C 022/15)

Tiesvedības valoda – vācu

Iesniedzējtiesa

Bundesfinanzhof

Pamatlietas puses

Prasītāji: Rochus Geissel; likvidējamās RGEX GmbH i.L. administrators, (C-374/16), Finanzamt Bergisch Gladbach (C-375/16)

Atbildētāji: Finanzamt Neuss, (C-374/16), Igor Butin (C-375/16)

Rezolutīvā daļa:

Padomes 2006. gada 28. novembra Direktīvas 2006/112/EK par kopējo pievienotās vērtības nodokļa sistēmu 168. panta a) punkts un 178. panta a) punkts, lasot tos kopā ar šīs direktīvas 226. panta 5. punktu, ir jāinterpretē tādējādi, ka ar tiem nav pieļauts tāds valsts tiesiskais regulējums kā pamatlietā aplūkotais, saskaņā ar kuru tiesību atskaitīt PVN priekšnodokli izmantošana ir pakārtota tās vietas adreses norādīšanai rēķinā, kurā šā rēķina izsniedzējs veic savu saimniecisko darbību.

(¹) OV C 392, 24.10.2016.

Tiesas (desmitā palāta) 2017. gada 23. novembra spriedums (*Tribunal Supremo* (Spānija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – *Salvador Benjumea Bravo de Laguna/Esteban Torras Ferrazzuolo*

(Lieta C-381/16) ⁽¹⁾

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Regula (EK) Nr. 207/2009 — Eiropas Savienības preču zīme — 16. pants — Preču zīme kā īpašumtiesību objekts — Eiropas Savienības preču zīmes pielīdzināšana valsts preču zīmei — 18. pants — Tādas preču zīmes nodošana, kas reģistrēta uz preču zīmes īpašnieka aģenta vai pārstāvja vārda — Valsts tiesību norma, kurā ir dota iespēja celt prasību par tādas valsts preču zīmes īpašumtiesību atjaunošanu, kas reģistrēta, aizskarot īpašnieka tiesības vai pārkāpjot likumiskās vai līgumiskās saistības — Saderīgums ar Regulu Nr. 207/2009

(2018/C 022/16)

Tiesvedības valoda – spāņu

Iesniedzējtiesa

Tribunal Supremo

Pamatlietas puses

Prasītājs: *Salvador Benjumea Bravo de Laguna*

Atbildētājs: *Esteban Torras Ferrazzuolo*

Rezolutīvā daļa:

Padomes 2009. gada 26. februāra Regulas (EK) Nr. 207/2009 16. un 18. pants ir interpretējami tādējādi, ka tie nav pret to, ka saistībā ar Eiropas Savienības preču zīmēm tiek piemērota tāda valsts tiesību norma kā pamatlietā aplūkotā, saskaņā ar kuru persona, kurai ir nodarīts kaitējums ar preču zīmes reģistrāciju, kas pieteikta, aizskarot viņas tiesības vai pārkāpjot likumiskās vai līgumiskās saistības, var prasīt atjaunot īpašumtiesības uz minēto preču zīmi tiktāl, ciktāl attiecīgā situācija nav tāda, kas ir aptverta ar šīs regulas 18. pantu.

⁽¹⁾ OV C 335, 12.9.2016.

Tiesas (pirmā palāta) 2017. gada 23. novembra spriedums (*Sofijski rayonen sad* (Bulgārija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – “*CHEZ Elektro Bulgaria*” AD/*Yordan Kotsev* (C-427/16) un “*FrontEx International*” EAD/*Emil Yanakiev* (C-428/16)

(Apvienotās lietas C-427/16 un C-428/16) ⁽¹⁾

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Konkurence — Pakalpojumu sniegšanas brīvība — Advokātu profesionālās organizācijas noteikti minimālie honorāru apmēri — Aizliegums tiesai uzdot atlīdzināt summu, kas ir mazāka par šiem minimālajiem apmēriem — Valsts tiesiskais regulējums, atbilstoši kuram pievienotās vērtības nodoklis (PVN) ietilpst brīvās profesijas pārstāvja sniegtā pakalpojuma cenā

(2018/C 022/17)

Tiesvedības valoda – bulgāru

Iesniedzējtiesa

Sofijski rayonen sad

Pamatlietas puses

Prasītāji: “CHEZ Elektro Bulgaria” AD (C-427/16), “FrontEx International” EAD (C-428/16)

Atbildētāji: Jordan Kotsev (C-427/16), Emil Yanakiev (C-428/16)

Rezolutīvā daļa:

- 1) LESD 101. panta 1. punkts, lasot kopā ar LES 4. panta 3. punktu, ir jāinterpretē tādējādi, ka tāds valsts tiesiskais regulējums kā pamatlietā, atbilstoši kuram, pirmkārt, advokātam ar klientu nav ļauts vienoties par atlīdzību, kas ir zemāka par minimālo atlīdzības apmēru, kurš paredzēts noteikumos, ko pieņemusi tāda advokātu profesionālā organizācija kā Vissh advokatski savet (Advokatūras augstākā padome, Bulgārija), pretējā gadījumā paredzot disciplinārās procedūras ierosināšanu pret attiecīgo advokātu, un, otrkārt, atbilstoši kuram tiesa nedrīkst uzdot atlīdzināt honorāru, kas ir mazāks par šo minimālo apmēru, var ierobežot konkurenci iekšējā tirgū LESD 101. panta 1. punkta izpratnē. Iesniedzējtiesai ir jāpārbauda, vai šāds tiesiskais regulējums, ievērojot tā konkrēto piemērošanas kārtību, patiesi atbilst leģitīmajiem mērķiem un vai šādi paredzētie ierobežojumi aprobežojas tikai ar to, kas nepieciešams šo leģitīmo mērķu sasniegšanai;
- 2) LESD 101. panta 1. punkts, lasot kopā ar LES 4. panta 3. punktu un Padomes 1977. gada 22. marta Direktīvu 77/249/EEK par pasākumiem, kas palīdz advokātiem sekmīgi īstenot brīvību sniegt pakalpojumus, ir interpretējams tādējādi, ka tam nav pretrunā tāds valsts tiesiskais regulējums, kāds tiek aplūkots pamatlietā, saskaņā ar kuru juridiskajām personām un individuālajiem komersantiem atbilstoši valsts tiesas nolēmumam var tikt atlīdzināti izdevumi par advokāta pakalpojumiem, ja tos ir pārstāvējis juriskonsults;
- 3) Padomes 2006. gada 28. novembra Direktīvas 2006/112/EK par kopējo pievienotās vērtības nodokļa sistēmu 78. panta pirmās daļas a) punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka tam ir pretrunā tāds valsts tiesiskais regulējums kā pamatlietā, saskaņā ar kuru pievienotās vērtības nodoklis ir reģistrētu advokātu honorāra neatņemama daļa, ja tā rezultātā šiem honorāriem pievienotās vērtības nodoklis tiek piemērots dubultā.

⁽¹⁾ OV C 371, 10.10.2016.

Tiesas (sestā palāta) 2017. gada 15. novembra spriedums (*Administrativen sad Sofia-grad (Bulgārija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu*) – *Entertainment Bulgaria System EOOD/Direktor na Direktsia “Obzhalvane i danachno-osiguritelna praktika” – Sofia*

(Lieta C-507/16) ⁽¹⁾

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Nodokļi — Direktīva 2006/112/EK — 168. panta a) punkts, 169. panta a) punkts, 214. panta 1. punkta d) un e) apakšpunkts un 289. un 290. pants — Maksājamā vai samaksātā pievienotās vērtības nodokļa (PVN) atskaitīšana — Citās dalībvalstīs veikti vēlāki darījumi — Atbrīvojums no nodokļa dalībvalstī, kurā īsteno tiesības uz nodokļa atskaitīšanu

(2018/C 022/18)

Tiesvedības valoda – bulgāru

Iesniedzējtiesa

Administrativen sad Sofia-grad

Pamatlietas puses

Prasītāja: Entertainment Bulgaria System EOOD

Atbildētājs: Direktor na Direktsia “Obzhalvane i danachno-osiguritelna praktika” – Sofia

Rezolutīvā daļa:

Padomes 2006. gada 28. novembra Direktīva 2006/112/EK par kopējo pievienotās vērtības nodokļa sistēmu, kas grozīta ar Padomes 2009. gada 22. decembra Direktīvu 2009/162/ES, ir jāinterpretē tādējādi, ka ar to netiek pieļauti tādi dalībvalsts tiesību akti, ar kuriem nodokļa maksātājam ir liegts tajā dalībvalstī, kuras teritorijā tas veic uzņēmējdarbību, atskaitīt maksājamo vai samaksāto priekšnodokli par tiem pakalpojumiem, ko ir snieguši nodokļa maksātāji, kuri veic uzņēmējdarbību citās dalībvalstīs, un kas ir izmantoti pakalpojumu sniegšanai citās dalībvalstīs – t.i. dalībvalstīs, kurās šis nodokļa maksātājs neveic uzņēmējdarbību, – tāpēc vien, ka šis nodokļa maksātājs ir reģistrējies kā pievienotās vērtības nodokļa maksātājs atbilstoši vienam no diviem Direktīvas 2006/112, kurā grozījumi izdarīti ar Direktīvu 2009/162, 214. panta 1. punkta d) un e) apakšpunktos paredzētajiem gadījumiem. Savukārt Direktīvas 2006/112, kurā grozījumi izdarīti ar Direktīvu 2009/162, 168. panta a) punkts un 169. panta a) punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka ar tiem tiek pieļauti tādi dalībvalsts tiesību akti, ar kuriem nodokļa maksātājam ir liegts tajā dalībvalstī, kuras teritorijā tas veic uzņēmējdarbību un ir atbrīvots no nodokļa, izmantot tiesības uz maksājāmā vai samaksātā priekšnodokļa atskaitīšanu par tiem pakalpojumiem, ko ir snieguši nodokļa maksātāji, kuri veic uzņēmējdarbību citās dalībvalstīs, un kas ir izmantoti pakalpojumu sniegšanai citās dalībvalstīs – t.i. dalībvalstīs, kurās šis nodokļa maksātājs neveic uzņēmējdarbību.

(¹) OV C 441, 28.11.2016.

Tiesas (trešā palāta) 2017. gada 23. novembra spriedums (Tribunal Supremo (Spānija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – Gasorba SL, Josefa Rico Gil, Antonio Ferrándiz González/Repsol Comercial de Productos Petrolíferos SA

(Lieta C-547/16) (¹)

Konkurence — LESD 101. pants — Nolīgumi starp uzņēmumiem — Komerccattiecības starp degvielas uzpildes staciju ekspluatētājiem un naftas uzņēmumiem — Nolīgums par degvielas ekskluzīvu ilgtermiņa piegādi — Lēmums, ar kuru Eiropas Komisija atzīst uzņēmuma saistības par saistošām — Cik saistošs Komisijas lēmums par saistībām ir valstu tiesām — Regulas (EK) Nr. 1/2003 9. panta 1. punkts un 16. panta 1. punkts

(2018/C 022/19)

Tiesvedības valoda – spāņu

Iesniedzējtiesa

Tribunal Supremo

Pamatlietas puses

Prasītāji: Gasorba SL, Josefa Rico Gil, Antonio Ferrándiz González

Atbildētāja: Repsol Comercial de Productos Petrolíferos SA

Rezolutīvā daļa

Padomes 2002. gada 16. decembra Regulas (EK) Nr. 1/2003 par to konkurences noteikumu īstenošanu, kas noteikti [LESD 101. un 102. pantā], 16. panta 1. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka lēmums par saistībām konkrētu nolīgumu starp uzņēmumiem kontekstā, ko Eiropas Komisija pieņēmusi saskaņā ar attiecīgās regulas 9. panta 1. punktu, neliedz valstu tiesām izvērtēt minēto nolīgumu atbilstību konkurences noteikumiem un vajadzības gadījumā saskaņā ar LESD 101. panta 2. punktu atzīt tos par spēkā neesošiem.

(¹) OV C 22, 23.1.2017.

Apelācijas sūdzība, ko 2017. gada 14. jūlijā Vilislav Andreev Kaleychev iesniedza par Vispārējās tiesas (pirmā palāta) 2017. gada 22. jūnija rīkojumu lietā T-58/17 Kaleychev/Eiropas Cilvēktiesību tiesa

(Lieta C-424/17 P)

(2018/C 022/20)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzējs: Vilislav Andreev Kaleychev (pārstāve – K. Mladenova, advokāte)

Otra lietas dalībiece: Eiropas Cilvēktiesību tiesa

Tiesa (desmitā palāta) ar 2017. gada 22. novembra rīkojumu ir atzinusi apelācijas sūdzību par nepieņemamu.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2017. gada 31. jūlijā iesniedza Amtsgericht Hannover (Vācija) – Benedikt Brisch/TUIfly GmbH

(Lieta C-455/17)

(2018/C 022/21)

Tiesvedības valoda – vācu

Iesniedzējtiesa

Amtsgericht Hannover

Pamatlietas puses

Prasītājs: Benedikt Brisch

Atbildētāja: TUIfly GmbH

Ar 2017. gada 21. septembra rīkojumu lieta tika izslēgta no Tiesas reģistra.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2017. gada 31. jūlijā iesniedza Oberlandesgericht Köln (Vācija) – Gabriela Verena Glanzmann u.c./Deutsche Lufthansa AG

(Lieta C-456/17)

(2018/C 022/22)

Tiesvedības valoda – vācu

Iesniedzējtiesa

Oberlandesgericht Köln

Pamatlietas puses

Prasītāji: Gabriela Verena Glanzmann, Sara Glanzmann, Loris Glanzmann

Atbildētāja: Deutsche Lufthansa AG

Ar 2017. gada 6. oktobra rīkojumu lieta tika izslēgta no Tiesas reģistra.

**Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2017. gada 7. augustā iesniedza *Handelsgericht Wien*
(Austrija) – *Teresa Coria Garcia u.c./Austrian Airlines AG***

(Lieta C-470/17)

(2018/C 022/23)

Tiesvedības valoda – vācu

Iesniedzējtiesa

Handelsgericht Wien

Pamatlietas puses

Prasītājas: Teresa Coria Garcia, Marina Velasco Coria, Miriam Coria Garcia

Atbildētāja: Austrian Airlines AG

Ar Tiesas 2017. gada 25. oktobra rīkojumu lieta ir izslēgta no reģistra.

**Apelācijas sūdzība, ko 2017. gada 19. septembrī Ukraina iesniedza par Vispārējās tiesas (sestā palāta)
2017. gada 19. jūlija spriedumu lietā T-346/14 DEP *Yanukovych/Padome***

(Lieta C-549/17 P)

(2018/C 022/24)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzēja: Ukraina (pārstāvis: M. Kostytska, Advocate)

Pārējie lietas dalībnieki: Viktor Fedorovych Yanukovych, Eiropas Savienības Padome, Polijas Republika, Eiropas Komisija

Tiesa (desmitā palāta) ar 2017. gada 23. novembra rīkojumu ir atzinusi apelācijas sūdzību par nepieņemamu.

**Apelācijas sūdzība, ko 2017. gada 19. septembrī Ukraina iesniedza par Vispārējās tiesas (sestā palāta)
2017. gada 19. jūlija spriedumu lietā T-347/14 DEP *Yanukovych/Padome***

(Lieta C-550/17 P)

(2018/C 022/25)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzēja: Ukraina (pārstāvis: M. Kostytska, Advocate)

Pārējie lietas dalībnieki: Olga Stanislavivna Yanukovych, kā Viktor Viktorovych Yanukovych mantiniece, Eiropas Savienības Padome, Eiropas Komisija

Tiesa (desmitā palāta) ar 2017. gada 23. novembra rīkojumu ir atzinusi apelācijas sūdzību par nepieņemamu.

**Apelācijas sūdzība, ko 2017. gada 19. septembrī Ukraina iesniedza par Vispārējās tiesas (sestā palāta)
2017. gada 19. jūlija spriedumu lietā T-348/14 DEP Yanukovich/Padome**

(Lieta C-551/17 P)

(2018/C 022/26)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzēja: Ukraina (pārstāvis: M. Kostytska, Advocate)

Pārējie lietas dalībnieki: Oleksandr Viktorovich Yanukovich, Eiropas Savienības Padome, Eiropas Komisija

Tiesa (desmitā palāta) ar 2017. gada 23. novembra rīkojumu ir atzinusi apelācijas sūdzību par nepieņemamu.

**Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2017. gada 2. oktobrī iesniedza *Verwaltungsgerichtshof*
(Austrija) – *Bundesamt für Fremdenwesen und Asyl***

(Lieta C-577/17)

(2018/C 022/27)

Tiesvedības valoda – vācu

Iesniedzējtiesa

Verwaltungsgerichtshof

Pamatlietas puses

Prasītājs: *Bundesamt für Fremdenwesen und Asyl*

Pieaicinātās personas: *Clinton Osas Alake alias Klenti Solim, Cynthia Nomamidobo, mj. Prince Nomamidobo*

Prejudiciālie jautājumi

1) Vai pieprasījumu saņēmusī – un saskaņā ar Dublinas III regulas ⁽¹⁾ III nodaļā izvirzītajiem kritērijiem atbildīgā – dalībvalsts var paust saistošu piekrišanu atpakaļuzņemšanas pieprasījumam saskaņā ar Dublinas III regulas 23. panta 1. punktu vēl arī tad, ja jau ir beidzies Dublinas III regulas 25. panta 1. punktā paredzētais atbildes sniegšanas termiņš un pieprasījumu saņēmusī dalībvalsts iepriekš, ievērojot termiņu, jau ir noraidījusi atpakaļuzņemšanas pieprasījumu un ir jau arī, ievērojot termiņu, noraidoši atbildējusi uz atkārtotas izskatīšanas pieprasījumu, kas balstīts uz Īstenošanas regulas ⁽²⁾ 5. panta 2. punktu?

Gadījumā, ja uz pirmo jautājumu tiek sniegta noliedzoša atbilde:

2) Vai pēc tam, kad saskaņā ar Dublinas III regulas III nodaļā izvirzītajiem kritērijiem atbildīgā dalībvalsts, ievērojot termiņu, ir noraidījusi atpakaļuzņemšanas pieprasījumu, pieprasījuma iesniedzējai dalībvalstij, kurā ir iesniegts jaunais pieteikums, ir jāpārbauda šis pieteikums, lai nodrošinātu, ka kāda no dalībvalstīm izskata pieteikumu saskaņā ar Dublinas III regulas 3. panta 1. punktu?

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes 2013. gada 26. jūnija Regula (ES) Nr. 604/2013, ar ko paredz kritērijus un mehānismus, lai noteiktu dalībvalsti, kura ir atbildīga par trešās valsts valstspiederīgā vai bezvalstnieka starptautiskās aizsardzības pieteikuma izskatīšanu, kas iesniegts kādā no dalībvalstīm (OV 2013, L 180, 31. lpp.).

⁽²⁾ Komisijas 2003. gada 2. septembra Regula (EK) Nr. 1560/2003, ar kuru paredz sīki izstrādātus noteikumus, lai piemērotu Padomes Regulu (EK) Nr. 343/2003, ar ko paredz kritērijus un mehānismus, lai noteiktu dalībvalsti, kura ir atbildīga par trešās valsts pilsoņa patvēruma pieteikuma izskatīšanu, kas iesniegts kādā no dalībvalstīm (OV 2003, L 222, 3. lpp.).

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2017. gada 10. oktobrī iesniedza Tribunal Superior de Justicia de Cataluña (Spānija) – Prenatal S.A./Tribunal Económico Administrativo Regional de Cataluña (T.E.A.R.C.)

(Lieta C-589/17)

(2018/C 022/28)

Tiesvedības valoda – spāņu

Iesniedzējtiesa

Tribunal Superior de Justicia de Cataluña

Pamatlietas puses

Prasītāja: Prenatal S.A.

Atbildētāja: Tribunal Económico Administrativo Regional de Cataluña (T.E.A.R.C.)

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai Komisijas 2008. gada 3. novembra Lēmums C(2008) 6317, galīgā redakcija, kurā konstatēts, ka saistībā ar tādu tekstilizstrādājumu ieviešanu, kuru izcelsmes vieta norādīta Jamaika, pirmkārt, *a posteriori* jāiegrāmato no prasītājas neiekasētais ievadumtas nodoklis, un, otrkārt, šā nodokļa atļaišana konkrētajā gadījumā nav pamatota (lieta REM 03/07), ir pretrunā Savienības tiesībām, proti, Kopienas Muitas kodeksa 220. panta 2. punkta b) apakšpunktam un 239. pantam?
- 2) Vai – gadījumā, ja ir lūgta nodokļa atļaišana un Komisija dara zināmu vai nu savu lēmumu par to, ka attiecīgās lietas faktiskie un tiesiskie apstākļi ir līdzīgi kādas iepriekšējas, tās jau izskatītas lietas apstākļiem, vai lēmumu par to, ka tā izskata kādu līdzīgu lietu – jebkuru no šiem lēmumiem ir jāuzskata par tiesību aktu, kas ir tiesiski saistošs tās dalībvalsts iestādēm, kurā tiek lūgta nodokļa atļaišana, un tātad persona, kas lūdz nodokļa atļaišanu (Padomes 1992. gada 12. oktobra Regulas (EEK) Nr. 2913/92 par Kopienas Muitas kodeksa izveidi⁽¹⁾ 239. pants) vai nodokļa neiegrāmatošanu (minētā Kopienas Muitas kodeksa 220. panta 2. punkta b) apakšpunkts), var to pārsūdzēt?
- 3) Vai – gadījumā, ja šāds Komisijas lēmums nav uzskatāms par tiesiski saistošu – dalībvalsts iestāžu ziņā ir izvērtēt to, vai attiecīgajā lietā ir līdzīgi faktiskie un tiesiskie apstākļi?
- 4) Vai – ja apstipriņošas atbildes gadījumā ir veikta šāda analīze un secināts, ka šādu apstākļu nav – ir jāpiemēro Komisijas 1993. gada 2. jūlija Regulas (EEK) Nr. 2454/93, ar ko nosaka īstenošanas noteikumus Padomes Regulai (EEK) Nr. 2913/92 par Kopienas Muitas kodeksa izveidi⁽²⁾, 905. panta 1. punkts un tādējādi Komisijai ir jāpieņem lēmums, kas ir tiesiski saistošs šādām valsts iestādēm?

⁽¹⁾ OV 1992, L 302, 1. lpp.

⁽²⁾ OV 1993, L 253, 1. lpp.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2017. gada 16. oktobrī iesniedza Grondwettelijk Hof (Beļģija) – Belgisch Syndicaat van Chiropraxie u.c.

(Lieta C-597/17)

(2018/C 022/29)

Tiesvedības valoda – holandiešu

Iesniedzējtiesa

Grondwettelijk Hof

Pamatlietas puses

Prasītāji: *Belgisch Syndicaat van Chiropraxie, Bart Vandendries, Belgische Unie van Osteopaten u.c., Plast.Surg. u.c., Belgian Society for Private Clinics u.c.*

Atbildētāja: *Ministerraad*

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai Padomes 2006. gada 28. novembra Direktīvas 2006/112/EK ⁽¹⁾ par kopējo pievienotās vērtības sistēmu 132. panta 1. punkta c) apakšpunkts ir jāinterpretē tādējādi, ka šajā normā minētais atbrīvojums gan attiecībā uz tradicionālām, gan netradicionālām praksēm ir paredzēts medicīnas un paramedicīnas profesijas pārstāvjiem, uz kuriem attiecas valsts tiesību akti par veselības aprūpes profesijām un kuri atbilst šajos valsts tiesību aktos noteiktajām prasībām, un ka šis atbrīvojums nav piemērojams personām, kas neatbilst šīm prasībām, taču ir hiropraktiķu un osteopātu profesionālās apvienības biedri un atbilst šīs apvienības noteiktajām prasībām?
- 2) Vai [...] Direktīvas 2006/112/EK [...] 132. panta 1. punkta b), c) un e) apakšpunkts, 134. pants un 98. pants saistībā ar šīs direktīvas III pielikuma 3. un 4. punktu – it īpaši no nodokļu neitralitātes viedokļa – ir jāinterpretē tādējādi,
 - a) ka tie ir pretrunā valsts tiesību norma, kurā ir paredzēta samazināta PVN likme, kas piemērojama farmaceitiskiem produktiem un medicīnas precēm, ko ordinē saistībā ar terapeitiska rakstura ieviešanu vai aprūpi, bet farmaceitiskiem produktiem un medicīnas precēm, ko ordinē saistībā ar vienkārši estētiska rakstura ieviešanu vai aprūpi un kas ir ar to cieši saistītas, ir piemērojama PVN pamatlīkme,
 - b) vai arī, ka tajos ir atļauts vai noteikts vienlīdzīgs režīms abās iepriekš minētajās situācijās?
- 3) Vai tad, ja no atbildēm uz pirmo un otro prejudiciālo jautājumu izrietētu, ka šīs normas ir pretrunā Eiropas Savienības tiesībām, *Grondwettelijk hof* pagaidām ir jāatstāj spēkā [...] atceļamo tiesību normu sekas, kā arī attiecīgā gadījumā pilnīgi vai daļēji atceļamo tiesību normu sekas, lai likumdevējam dotu iespēju saskaņot tās ar šīm tiesībām?

⁽¹⁾ OV 2006, L 347, 1. lpp.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2017. gada 16. oktobrī iesniedza *Gerechtshof 's Hertogenbosch* (Nīderlande) – *A-Fonds/Inspecteur van de Belastingdienst*

(Lieta C-598/17)

(2018/C 022/30)

Tiesvedības valoda – holandiešu

Iesniedzējtiesa

Gerechtshof 's Hertogenbosch

Pamatlietas puses

Prasītāja: *A-Fonds*

Atbildētājs: *Inspecteur van de Belastingdienst*

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai pastāvošas atbalsta shēmas piemērošanas jomas paplašināšana, ņemot vērā nodokļu maksātāja pamatotu atsaukšanos uz tiesībām uz kapitāla brīvu apriti saskaņā ar EKL 56. pantu (tagad – LESD 63. pants), kā pastāvošā atbalsta grozījumi ir jāuzskata par jaunu atbalsta pasākumu?

- 2) Ja tas tā ir, vai valsts tiesas uzdevumu veikšana atbilstoši LESD 108. panta 3. punktam izslēdz to, ka nodokļu maksātājam tiek piešķirta nodokļu priekšrocība, saistībā ar kuru nodokļu maksātājs atbilstoši EKL 56. pantam (tagad – LESD 63. pants) izvirza prasījumu, vai arī plānots tiesas nolēmums par šīs priekšrocības piešķiršanu ir jādara zināms Komisijai, vai arī valsts tiesai, ņemot vērā tai atbilstoši LESD 108. panta 3. punktam noteikto pārraudzības uzdevumu, ir jāveic citas darbības vai pasākumi?

**Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2017. gada 18. oktobrī iesniedza *Amtsgericht Hamburg*
(Vācija) – *Dirk Harms u.c./Vueling Airlines SA***

(Lieta C-601/17)

(2018/C 022/31)

Tiesvedības valoda – vācu

Iesniedzējtiesa

Amtsgericht Hamburg

Pamatlietas puses

Prasītāji: *Dirk Harms, Ann-Kathrin Harms, Nick-Julius Harms, Tom-Lukas Harms, Lilly-Karlotta Harms, Emma-Matilda Harms*, pēdējos četrus pārstāv viņu vecāki – *Dirk Harms* un *Ann-Kathrin Harms*

Atbildētāja: *Vueling Airlines SA*

Prejudiciālais jautājums

Vai jēdziens “saskaņā ar 7. panta 3. punktu biļetes pilnas cenas atlīdzinājuma saņemšana tās summas apmērā, par kuru tā ir pirka”, atbilstoši Regulas Nr. 261/2004 ⁽¹⁾ 8. panta 1. punkta a) apakšpunktam ir jāinterpretē tādējādi, ka ar to ir domāta summa, kuru pasažieris ir samaksājis par attiecīgo biļeti, vai par pamatu ir jāizmanto summa, kuru atbildētājs gaisa pārvadātājs ir faktiski saņēmis, ja rezervācijas procesā ir iesaistīts starpniekuņēmums, kas iekasē starpību starp summu, ko samaksā pasažieris, un summu, ko saņem gaisa pārvadātājs, attiecīgo summu neatklājot?

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 261/2004 (2004. gada 11. februāris), ar ko paredz kopīgus noteikumus par kompensāciju un atbalstu pasažieriem sakarā ar iekāpšanas atteikumu un lidojumu atcelšanu vai ilgu kavēšanos un ar ko atceļ Regulu (EEK) Nr. 295/91, OV 2004, L 46, 1. lpp.

**Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2017. gada 23. oktobrī iesniedza *Varhoven kasatsionen sad*
(Bulgārija) – *PM/AH***

(Lieta C-604/17)

(2018/C 022/32)

Tiesvedības valoda – bulgāru

Iesniedzējtiesa

Varhoven kasatsionen sad

Pamatlietas puses

Kasācijas sūdzības iesniedzējs: *PM*

Atbildētāja kasācijas tiesvedībā: *AH*

Prejudiciālais jautājums

Vai saskaņā ar Regulu (EK) Nr. 2201/2003⁽¹⁾ ir pieļaujams, ka gadījumā, kad nav izpildīti regulas 8. un 12. panta nosacījumi, lietu par vecāku atbildību izskata dalībvalsts tiesa, kuras jurisdikcijā atbilstoši regulas 3. pantam ir laulības šķiršanas lietas izskatīšana, ja attiecīgās dalībvalsts valsts tiesību aktos šai tiesai ir noteikts pienākums pēc savas ierosmes vienlaikus ar prasību par laulības šķiršanu pieņemt nolēmumu par aizgādības tiesībām, par saskarsmes tiesības īstenošanas pasākumiem, par uzturlīdzekļiem, kā arī par laulāto kopīgā mājokļa izmantošanu?

⁽¹⁾ Padomes Regula (EK) Nr. 2201/2003 (2003. gada 27. novembris) par jurisdikciju un spriedumu atzīšanu un izpildi laulības lietās un lietās par vecāku atbildību un par Regulas (EK) Nr. 1347/2000 atcelšanu (OV 2003, L 338, 1. lpp.).

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2017. gada 20. oktobrī iesniedza *Consiglio di Stato* (Itālija) – *IBA Molecular Italy Srl/Azienda ULSS n. 3 u.c.*

(Lieta C-606/17)

(2018/C 022/33)

Tiesvedības valoda – itāļu

Iesniedzējtiesa

Consiglio di Stato

Pamatlietas puses

Prasītāja: *IBA Molecular Italy Srl*

Atbildētāji: *Azienda ULSS n. 3, Regione Veneto, Ministero della Salute, Ospedale dell'Angelo di Mestre*

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai Eiropas tiesiskais regulējums valsts būvdarbu, pakalpojumu un piegāžu līgumu slēgšanas tiesību piešķiršanas jomā un, konkrēti, Direktīvas 2004/18/EK⁽¹⁾ 1. un 2. pants, ietver savā piemērošanas jomā arī komplicētus darījumus, ar kuru starpniecību publiska līgumslēdzēja iestāde grasās tieši piešķirt kādam noteiktam komersantam mērķtiecīgu finansējumu, kas ir pilnībā paredzēts, lai, neveicot turpmāku iepirkuma procedūru, realizētu bezmaksas piegādei paredzētus izstrādājumus dažādām iestādēm, kuras ir atbrīvotas no jebkāda maksājuma iepriekš minētajam piegādātājam? Vai minētajai Eiropas tiesību normai līdz ar to ir pretrunā tāds valsts tiesiskais regulējums, kas ļauj tieši piešķirt mērķtiecīgu finansējumu, kas paredzēts, lai, neveicot turpmāku iepirkuma procedūru, realizētu piegādei paredzētus izstrādājumus dažādām iestādēm, kuras ir atbrīvotas no jebkāda maksājuma iepriekš minētajam piegādātājam?
- 2) Vai Eiropas tiesiskajam regulējumam valsts būvdarbu, pakalpojumu un piegāžu līgumu slēgšanas tiesību piešķiršanas jomā un, konkrēti, Direktīvas 2004/18/EK 1. un 2. pantam un LES 49., 56., 105. un nākamajiem pantiem ir pretrunā tāds valsts tiesiskais regulējums, kas, pielīdzinot privātas “klasificētas” slimnīcas valsts slimnīcām, iekļaujot tās valsts veselības aprūpes plānošanas sistēmā, ko reglamentē īpašas vienošanās, kuras atšķiras no parastās akreditācijas saiknes ar citiem privāto tiesību subjektiem, kuri piedalās veselības aprūpes pakalpojumu sniegšanas sistēmā, ja nav rekvizītu publisko tiesību subjekta atzīšanai un nav tiešas piešķiršanas priekšnoteikumu atbilstīgi “*in house providing*” (tūri “iekšējas” darbības) modelim, neattiecinā uz tām valsts un Eiropas tiesisko regulējumu valsts līgumu jomā arī tajos gadījumos, kad tām ir pienākums bez maksas realizēt un piegādāt valsts veselības aprūpes struktūrām specifiskus, veselības aprūpes darba veikšanai nepieciešamus izstrādājumus, vienlaikus saņemot valsts finansējumu par minētajām piegādēm?

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes 2004. gada 31. marta Direktīva 2004/18/EK par to, kā koordinēt būvdarbu valsts līgumu, piegādes valsts līgumu un pakalpojumu valsts līgumu slēgšanas tiesību piešķiršanas procedūru (OV 2004, L 134, 114. lpp.).

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2017. gada 24. oktobrī iesniedza Corte dei Conti (Itālija) – Federazione Italiana Golf (FIG)/Istituto Nazionale di Statistica – ISTAT, Ministero dell’Economia e delle Finanze

(Lieta C-612/17)

(2018/C 022/34)

Tiesvedības valoda – itāļu

Iesniedzējtiesa

Corte dei Conti

Pamatlietas puses

Prasītāja: Federazione Italiana Golf (FIG)

Atbildētāji: Istituto Nazionale di Statistica – ISTAT un Ministero dell’Economia e delle Finanze

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai Regulas (ES) Nr. 549/2013⁽¹⁾ (t.s. EKS 2010) 20.15. punktā minētais jēdziens “publiska iejaukšanās, pieņemot vispārējus noteikumus, kas piemērojami visām vienībām, kuras veic vienu un to pašu darbību” ir jāsaprot plaši kā tāds, kas ietver arī vadības pilnvaras sporta jomā (t.s. “soft law”) un likumā noteiktās atzīšanas pilnvaras, lai varētu iegūt juridiskās personas statusu un darboties sporta nozarē, – pilnvaras, kas abas vispārīgi ir attiecināmas uz visām Itālijas valsts sporta federācijām?
- 2) Vai Regulas (ES) Nr. 549/2013 (t.s. EKS 2010) 20.15. punktā minētais vispārējais kontroles rādītājs (“spēja noteikt institucionālas vienības vispārējo politiku vai programmu”) saturiski ir jāsaprot kā spēja vadīt, uzlikt saistības un izvirzīt nosacījumus bezpeļņas organizācijas pārvaldības darbībai, vai arī to var saprast neformālā nozīmē kā tādu, kas ietver arī ārējās uzraudzības pilnvaras, kuras atšķiras no tām, kas ir noteiktas 20.15. punkta a), b), c), d) un e) apakšpunktā minētajos īpašajos kontroles rādītājos (piemēram, pilnvaras apstiprināt budžetu, iecelt revidentus, apstiprināt statūtus un vairāku veidu reglamentus, vadības pilnvaras sporta jomā vai atzīšanas pilnvaras, lai varētu darboties sporta jomā)?
- 3) Vai, pamatojoties uz Regulas (ES) Nr. 549/2013 (t.s. EKS 2010) 20.15., 4.125. un 4.126. punkta noteikumiem, lai nospriestu, vai pastāv publiska kontrole, var ņemt vērā biedra naudu, precizējot, vai ļoti liela minētās biedra naudas summa kopā ar citiem pašu ieņēmumiem var, ievērojot konkrētā gadījuma specifiskās iezīmes, apliecināt bezpeļņas organizācijas ievērojamas pašnoteikšanās spējas esamību?

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes 2013. gada 21. maija Regula (ES) Nr. 549/2013 par Eiropas nacionālo un reģionālo kontu sistēmu Eiropas Savienībā (Dokuments attiecas uz EEZ) (OV L 174, 1. lpp.).

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2017. gada 24. oktobrī iesniedza Corte dei Conti (Itālija) – Federazione Italiana Sport Equestri (FISE)/Istituto Nazionale di Statistica – ISTAT

(Lieta C-613/17)

(2018/C 022/35)

Tiesvedības valoda – itāļu

Iesniedzējtiesa

Corte dei Conti

Pamatlietas puses

Prasītāja: Federazione Italiana Sport Equestri (FISE)

Atbildētājs: *Istituto Nazionale di Statistica – ISTAT*

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai Regulas (ES) Nr. 549/2013⁽¹⁾ (t.s. EKS 2010) 20.15. punktā minētais jēdziens “publiska iejaukšanās, pieņemot vispārējus noteikumus, kas piemērojami visām vienībām, kuras veic vienu un to pašu darbību” ir jāsaprot plaši kā tāds, kas ietver arī vadības pilnvaras sporta jomā (t.s. “soft law”) un likumā noteiktās atzīšanas pilnvaras, lai varētu iegūt juridiskās personas statusu un darboties sporta nozarē, – pilnvaras, kas abas vispārīgi ir attiecināmas uz visām Itālijas valsts sporta federācijām?
- 2) Vai Regulas (ES) Nr. 549/2013 (t.s. EKS 2010) 20.15. punktā minētais vispārējais kontroles rādītājs (“spēja noteikt institucionālas vienības vispārējo politiku vai programmu”) saturiski ir jāsaprot kā spēja vadīt, uzlikt saistības un izvirzīt nosacījumus bezpeļņas organizācijas pārvaldības darbībai, vai arī to var saprast neformālā nozīmē kā tādu, kas ietver arī ārējās uzraudzības pilnvaras, kuras atšķiras no tām, kas ir noteiktas 20.15. punkta a), b), c), d) un e) apakšpunktā minētajos īpašajos kontroles rādītājos (piemēram, pilnvaras apstiprināt budžetu, iecelt revidentus, apstiprināt statūtus un vairāku veidu reglamentus, vadības pilnvaras sporta jomā vai atzīšanas pilnvaras, lai varētu darboties sporta jomā)?
- 3) Vai, pamatojoties uz Regulas (ES) Nr. 549/2013 (t.s. EKS 2010) 20.15., 4.125. un 4.126. punkta noteikumiem, lai nospriestu, vai pastāv publiska kontrole, var ņemt vērā biedra naudu, precizējot, vai ļoti liela minētās biedra naudas summa kopā ar citiem pašu ieņēmumiem var, ievērojot konkrētā gadījuma specifiskās iezīmes, apliecināt bezpeļņas organizācijas ievērojamas pašnoteikšanās spējas esamību?

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes 2013. gada 21. maija Regula (ES) Nr. 549/2013 par Eiropas nacionālo un reģionālo kontu sistēmu Eiropas Savienībā (Dokuments attiecas uz EEZ) (OV L 174, 1. lpp.).

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2017. gada 26. oktobrī iesniedza *Tribunal correctionnel de Foix* (Francija) – *Procureur de la République/Mathieu Blaise u.c.*

(Lieta C-616/17)

(2018/C 022/36)

Tiesvedības valoda – franču

Iesniedzējtiesa

Tribunal correctionnel de Foix

Pamatlietas puses

Prasītājs: *Procureur de la République*

Atbildētāji: *Mathieu Blaise, Sabrina Dauzet, Alain Feliu, Marie Foray, Sylvestre Ganter, Dominique Masset, Ambroise Monsarrat, Sandrine Muscat, Jean-Charles Sutra, Blanche Yon, Kevin Leo-Pol Fred Perrin, Germain Yves Dedieu, Olivier Godard, Kevin Pao Donovan Schachner, Laura Dominique Chantal Escande, Nicolas Benoit Rey, Eric Malek Benromdan, Olivier Eric Labrunie, Simon Joseph Jeremie Boucard, Alexis Ganter, Pierre André Garcia*

Cita lietas dalībniece: *Espace Émeraude*

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai Eiropas Parlamenta un Padomes 2009. gada 21. oktobra Regula (EK) Nr. 1107/2009 par augu aizsardzības līdzekļu laišanu tirgū, ar ko atceļ Padomes Direktīvas 79/117/EEK un 91/414/EEK⁽¹⁾ atbilst piesardzības principam, ja tajā precīzi nav noteikts, kas ir darbīgā viela, atstājot atļaujas pieprasītājam iespēju izvēlēties, ko tas nosaka kā darbīgo vielu produktā, un tam ļaujot vēltīt visu pieprasījuma dokumentāciju vienai vielai, lai gan tirdzniecībā laistā galaprodukta sastāvā ietilpst vairākas?

- 2) Vai tiek nodrošināts piesardzības princips un tirdzniecības atļaujas objektivitāte, ja dokumentācijas izskatīšanai nepieciešamās pārbaudes, analīzes un novērtējumus veic vienīgi atļaujas pieprasītāji, kas var uzrādīt neobjektīvus rezultātus, neveicot neatkarīgu kontrolanalīzi un npublicējot atļauju pieprasījumu ziņojumus ražošanas noslēpuma dēļ?
- 3) Vai Regula atbilst piesardzības principam, ja tajā nav ņemta vērā darbīgo vielu daudzveidība un to kumulatīvā izmantošana, it īpaši, ja tajā nav paredzēts Eiropas līmenī veikt specifisku visaptverošu analīzi par darbīgo vielu savienošanu vienā produktā?
- 4) Vai Regula atbilst piesardzības principam, ja tās III un IV nodaļā ir noteikts atbrīvojums no toksiskuma pārbaudēm (genotoksiskums, kancerogenitātes pētījumi, endokrīnās sistēmas traucējumu pētījumi utt.) pesticīdu produktiem ar sastāvu, kāds tiek laists tirdzniecībā un iedarbojas uz patērētājiem un vidi, paredzot vienīgi kopsavilkuma pārbaudes, ko veic atļaujas pieprasītājs?

⁽¹⁾ OV L 309, 1. lpp.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2017. gada 30. oktobrī iesniedza Tribunal d'instance de Limoges (Francija) – BNP Paribas Personal Finance SA sabiedrības Solfea tiesību pārņēmēja/Roger Ducloux, Josée Ducloux, meitas uzvārds Lecay

(Lieta C-618/17)

(2018/C 022/37)

Tiesvedības valoda – franču

Iesniedzējtiesa

Tribunal d'instance de Limoges

Pamatlietas puses

Prasītāja: BNP Paribas Personal Finance SA, sabiedrības Solfea tiesību pārņēmēja

Atbildētāji: Roger Ducloux, Josée Ducloux, meitas uzvārds Lecay

Prejudiciālais jautājums

Vai tad, ja efektīvā gada izmaksu procentu likme ir 5,97377 %, atbilstoši noapaļošanas normai, kas izriet no 1998. gada 16. februāra Direktīvas 98/7/EK⁽¹⁾ un 2008. gada 23. aprīļa Direktīvas 2008/48/EK⁽²⁾, saskaņā ar kuru franču valodas redakcijā [*“le résultat du calcul est exprimé avec une exactitude d'au moins une décimale. Si le chiffre de la décimale suivante est supérieur ou égal à 5, le chiffre de la première décimale sera augmenté de 1”*] “aprēķina rezultātu izsaka ar precizitāti vismaz līdz vienam ciparam aiz komata. Ja nākamais cipars aiz komata ir lielāks vai vienāds ar 5, pirmo ciparu aiz komata noapaļo uz augšu”, drīkst uzskatīt, ka TAEG likme ir precīza, ja tā ir norādīta 5,95 % apmērā?

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes 1998. gada 16. februāra Direktīva 98/7/EK, ar ko groza Direktīvu 87/102/EEK par dalībvalstu normatīvo un administratīvo aktu tuvināšanu attiecībā uz patēriņa kredītu (OV 2008, L 101, 17. lpp.).

⁽²⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes 2008. gada 23. aprīļa Direktīva 2008/48/EK par patēriņa kredītligumiem un ar ko atceļ Direktīvu 87/102/EEK (OV 2008, L 133, 66. lpp.).

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2017. gada 3. novembrī iesniedza Tribunal Supremo (Spānija) – Ministerio de Defensa/Ana de Diego Porras

(Lieta C-619/17)

(2018/C 022/38)

Tiesvedības valoda – spāņu

Iesniedzējtiesa

Tribunal Supremo

Pamatlietas puses

Kasācijas sūdzības iesniedzēja: Ministerio de Defensa

Otra lietas dalībniece: Ana de Diego Porras

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai Direktīvas 1999/70⁽¹⁾ pielikumā esošā Pamatnolīguma par darbu uz noteiktu laiku 4. klauzula ir jāinterpretē tādējādi, ka tai ir pretrunā valsts tiesiskais regulējums, kurā nav paredzēts nekāds atļūdinājums, izbeidzot darba līgumu, kas noslēgts uz noteiktu laiku, lai pagaidu kārtībā aizvietotu citu darbinieku, kuram ir tiesības uz savas amata vietas saglabāšanu, ja šī izbeigšana notiek tāpēc, ka darbā atgriežas aizvietotais darbinieks, taču šāds atļūdinājums ir paredzēts gadījumā, ja darba līgums tiek izbeigts citu likumā paredzēto iemeslu dēļ?
- 2) Vai – gadījumā, ja uz pirmo jautājumu atbildams noliedzīgi – Pamatnolīguma 5. klauzulas piemērošanas jomā ietilpst tāds pasākums kā Spānijas likumdevēja noteiktais atļūdinājums 12 dienu izpēlņas apmērā par katru nostrādāto gadu, kas darbiniekam jāsāņem uz noteiktu laiku noslēgta darba līguma izbeigšanas gadījumā pat tad, ja uz noteiktu laiku noformētās darba tiesiskās attiecības bija noslēgtas ar vienu vienīgu līgumu?
- 3) Vai – gadījumā, ja uz otro jautājumu atbildams apstiprinoši – Pamatnolīguma 5. klauzulai ir pretrunā tāda tiesību norma, kurā darba līguma izbeigšanas gadījumā uz noteiktu laiku nodarbinātajiem darbiniekiem ir paredzēts atļūdinājums 12 dienu izpēlņas apmērā par katru nostrādāto gadu, taču šāds atļūdinājums uz noteiktu laiku nodarbinātajiem darbiniekiem nav paredzēts, ja darba līgums tiek slēgts, lai pagaidu kārtībā aizvietotu darbinieku, kuram ir tiesības uz savas amata vietas saglabāšanu?

⁽¹⁾ Padomes 1999. gada 28. jūnija Direktīva 1999/70/EK par UNICE, CEEP un EAK noslēgto pamatnolīgumu par darbu uz noteiktu laiku (OV 1999, L 175, 43. lpp.).

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2017. gada 2. novembrī iesniedza Székesfehérvári Törvényszék (Ungārija) – Hochtief Solutions AG Magyarországi Fióktelepe/Fővárosi Törvényszék

(Lieta C-620/17)

(2018/C 022/39)

Tiesvedības valoda – ungāru

Iesniedzējtiesa

Székesfehérvári Törvényszék

Pamatlietas puses

Prasītājs: Hochtief Solutions AG Magyarországi Fióktelepe

Atbildētājs: Fővárosi Törvényszék

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai Savienības tiesību normas un pamatprincipi (it īpaši LES 4. pants un vienveidīgas interpretācijas prasība), kā tos interpretējusi Eiropas Savienības Tiesa, it īpaši lietā *Köbler* pasludinātajā spriedumā, ir jāinterpretē tādējādi, ka dalībvalsts tiesas, kas pēdējā instancē pasludina spriedumu, ar ko ir pārkāptas Savienības tiesības, atbildības iestāšanos var pamatot tikai ar valsts tiesībām vai arī valsts tiesībās noteiktajiem kritērijiem? Ja atbilde ir noliedzīga, vai Savienības tiesību normas un pamatprincipi, it īpaši Eiropas Savienības Tiesas spriedumā *Köbler* noteiktie trīs kritēriji, lai konstatētu "valsts" atbildību, ir jāinterpretē tādējādi, ka minētās valsts tiesām tas, vai ir izpildīti nosacījumi attiecībā uz dalībvalsts atbildību par Savienības tiesību pārkāpumu, ir jāvērtē, pamatojoties uz valsts tiesībām?
- 2) Vai Savienības tiesību normas un pamatprincipi (it īpaši LES 4. panta 3. punkts un efektīvas tiesību aizsardzības tiesā prasība), it īpaši Eiropas Savienības Tiesas spriedumi par dalībvalsts atbildību, kas tostarp pasludināti lietās *Franovich*, *Brasserie du pêcheur* un *Köbler*, ir jāinterpretē tādējādi, ka gadījumā, ja spriedumi, kurus dalībvalsts tiesas, kas lemj pēdējā instancē, pasludina, pārkāpjot Savienības tiesības, iegūst *res judicata* spēku, ir izslēgta dalībvalsts atbildības atzīšana par nodarītajiem zaudējumiem?
- 3) Vai atbilstoši Direktīvai 89/665/EEK, kas grozīta ar Direktīvu 2007/66/EK⁽¹⁾ un Direktīvu 92/13/EEK, Savienības tiesību izpratnē ir nozīme pārskatīšanas procedūrai publiskā iepirkuma jomā saistībā ar publiskā iepirkuma līgumiem, kuru vērtība pārsniedz Kopienas noteikto sliekšni, un administratīvā lēmuma pārbaudei tiesā minētajā procedūrā? Ja atbilde ir apstiprinoša, vai ir nozīme Savienības tiesībām un Eiropas Savienības Tiesas judikatūrai (tostarp spriedumiem, kas pasludināti lietās *Kühne & Heitz*, *Kapferer* un it īpaši *Impresa Pizzarotti*) attiecībā uz nepieciešamību pieņemt prasību veikt pārskatīšanu ārkārtas pārskatīšanas procedūrā, kas valsts tiesībās ir paredzēta saistībā ar tāda administratīvā lēmuma pārbaudi tiesā, kas pieņemts minētajā pārsūdzības procedūrā publiskā iepirkuma jomā?
- 4) Vai direktīvas par pārsūdzības procedūru publiskā iepirkuma jomā (proti, Direktīva 89/665/EEK, kas grozīta ar Direktīvu 2007/66/EK un Direktīvu 92/13/EEK) ir jāinterpretē tādējādi, ka ar tām ir saderīgs tāds valsts tiesiskais regulējums, saskaņā ar kuru valsts tiesas, kas izskata pamatlietu, var neņemt vērā apstākli, ka pārbaude ir jāveic saskaņā ar Eiropas Savienības Tiesas spriedumu – kas pasludināts prejudiciālā nolēmuma tiesvedībā saistībā ar pārsūdzības procedūru publiskā iepirkumā jomā, turklāt šo apstākli neņem vērā valsts tiesas, kuras lemj tiesvedībā, kas uzsāka saistībā ar pārskatīšanas prasību, kas celta par pamatlietā pieņemto nolēmumu?
- 5) Vai Padomes 1989. gada 21. decembra Direktīva 89/665/EEK par to normatīvo un administratīvo aktu koordinēšanu, kuri attiecas uz izskatīšanas procedūru piemērošanu, piešķirot piegādes un uzņēmuma līgumus valsts vajadzībām, it īpaši tās 1. panta 1. un 3. punkts, un Padomes 1992. gada 25. februāra Direktīva 92/13/EEK, ar ko koordinē normatīvos un administratīvos aktus par to, kā piemēro Kopienas noteikumus par līgumu piešķiršanas procedūram, ko piemēro subjekti, kuri darbojas ūdensapgādes, enerģētikas, transporta un telekomunikāciju nozarē, it īpaši tās 1. un 2. pants – it sevišķi, ņemot vērā lietās *Willy Kempter*, *Pannon GSM* un *VB Pénzügyi Lízing*, kā arī *Kühne & Heitz*, *Kapferer* un *Impresa Pizzarotti* pasludinātos spriedumus –, ir jāinterpretē tādējādi, ka ar minētajām direktīvām, efektīvas tiesību aizsardzības tiesā prasību un līdzvērtības un efektivitātes principiem ir saderīgs tāds valsts tiesiskais regulējums vai tā piemērošana, saskaņā ar kuru tiesa, kas izskata lietu, neraugoties uz to, ka Eiropas Savienības Tiesas spriedumā, kas pasludināts prejudiciālā nolēmuma tiesvedībā pirms nolēmuma otrajā instancē pieņemšanas, ir noteikta atbilstīga Savienības tiesību interpretācija, to noraida noilguma dēļ un vēlāk tiesa, kas izskata pārskatīšanas prasību, atzīst pārskatīšanas prasību par nepieņemamu?
- 6) Ja saskaņā ar valsts tiesībām ir jāpieņem pārskatīšanas prasība, lai, pamatojoties uz jaunu Konstitucionālās tiesas nolēmumu, atjaunotu atbilstību Konstitūcijai, vai nebūtu jāpieņem pārskatīšanas prasība saskaņā ar līdzvērtības principu un spriedumā *Transportes Urbanos* noteikto principu gadījumā, ja pamattiesvedībā nebija iespējams ņemt vērā Eiropas Savienības Tiesas spriedumu valsts tiesībās paredzēto noteikumu par procesuālajiem termiņiem dēļ?

7. Vai Padomes 1989. gada 21. decembra Direktīva 89/665/EEK par to normatīvo un administratīvo aktu koordinēšanu, kuri attiecas uz izskatīšanas procedūru piemērošanu, piešķirot piegādes un uzņēmuma līgumus valsts vajadzībām, it īpaši tās 1. panta 1. un 3. punkts, un Padomes 1992. gada 25. februāra Direktīva 92/13/EEK, ar ko koordinē normatīvos un administratīvos aktus par to, kā piemēro Kopienas noteikumus par līgumu piešķiršanas procedūrām, ko piemēro subjekti, kuri darbojas ūdensapgādes, enerģētikas, transporta un telekomunikāciju nozarē, it īpaši tās 1. un 2. pants, ņemot vērā Eiropas Savienības Tiesas spriedumu C-2/06, *Willy Kempter*, saskaņā ar kuru privātpersonai nav īpaši jāatsaucas uz Tiesas judikatūru tādējādi, ka pārsūdzības procedūras publiskā iepirkuma jomā, kuras reglamentē tikai minētās direktīvas, var tikt ierosinātas, iesniedzot prasības pieteikumu, kurā minētais pārkāpums publiskā iepirkuma jomā ir skaidri aprakstīts un turklāt skaidri norādīta pārkāptā tiesību norma par publisko iepirkumu – konkrēts pants un punkts – proti, pārsūdzības procedūrā publiskā iepirkuma jomā var pārbaudīt tikai tos pārkāpumus, kurus prasītājs ir norādījis saistībā ar publiskā iepirkuma jomā pārkāpto tiesību normu – konkrētu pantu un punktu –, savukārt jebkurā citā administratīvajā un civiltiesiskajā procedūrā pietiek ar to, ka privātpersona min faktus un sniedz tiem pierādījumus un iestāde vai kompetentā tiesa pieņem nolēmumu par pārsūdzību saskaņā ar to saturu?
8. Vai spriedumos *Köbler* un *Traghetti* paredzētais nosacījums par pietiekami būtisku pārkāpumu, ir jāinterpretē tādējādi, ka pārkāpums nav izdarīts, ja tiesa, kas pēdējā instancē pieņem nolēmumu, pilnībā neievērojot ļoti rūpīgi izstrādāto Eiropas Savienības Tiesas pastāvīgo judikatūru –, tostarp balstoties uz atšķirīgiem juridiskiem atzinumiem –, noraida privātpersonas lūgumu uzsākt prejudiciāla nolēmuma tiesvedību saistībā ar nepieciešamību pieņemt pārskatīšanas prasību, sniedzot absurdu pamatojumu, ka Savienības tiesiskajā regulējumā – šajā gadījumā it īpaši Direktīvā 89/665/EEK un Direktīvā 92/13/EEK – nav tiesību normu, kas reglamentē pārskatīšanu, lai arī tai tika ļoti precīzi norādīta atbilstošā Eiropas Savienības Tiesas judikatūra, tostarp arī spriedums *Impresa Pizzarotti*, kurā tieši ir nopriests, ka ir jāveic pārskatīšana saistībā ar publiskā iepirkuma procedūru? Ņemot vērā Eiropas Savienības Tiesas spriedumu C-283/81, *CILFIT*, cik plašs pamatojums ir jāsniedz valsts tiesai, kas nepieņem pārskatīšanas prasību, neievērojot juridisko interpretāciju, ko Tiesa ir noteikusi kā saistošu?
9. Vai LES 19. pantā un 4. panta 3. punktā noteiktie efektīvas tiesību aizsardzības tiesā un līdzvērtības principi, ar LESD 49. pantu nostiprinātā brīvība veikt uzņēmējdarbību un pakalpojumu sniegšanas brīvība un Padomes 1993. gada 14. jūnija Direktīva 93/37/EEK par to, kā koordinēt būvdarbu valsts līgumu piešķiršanas procedūras, kā arī Direktīvā 89/665/EEK, Direktīvā 92/13/EEK un Direktīvā 2007/66/EK, ir jāinterpretē tādējādi, ka tiem nav pretrunā tas, ka kompetentās iestādes un tiesas, acīmredzami neievērojot piemērojamās Savienības tiesības, noraida vienu pēc otras prasītāja celtās prasības par iespējas liegšanu piedalīties publiskā iepirkuma procedūrā, saistībā ar kurām attiecīgā gadījumā ir jāsaņem daudzi dokumenti ar būtisku laika un naudas līdzekļu ieguldījumu vai jāpiedalās tiesas sēdēs, un lai arī skaidrs, ka teorētiski pastāv iespēja atzīt atbildību par zaudējumiem, kas nodarīti tiesvedības funkciju pildīšanas dēļ, attiecīgajā tiesiskajā regulējumā prasītājam ir liegta iespēja lūgt tiesai atlīdzināt zaudējumus, kas tam ir nodarīti, veicot prettiesiskus pasākumus?
10. Vai spriedumos *Köbler*, *Traghetti* un *Saint Giorgio* noteiktie principi ir jāinterpretē tādējādi, ka nevar atlīdzināt zaudējumus, kas ir radušies tāpēc, ka dalībvalsts tiesa, kas pēdējā instancē izskata lietu, neievērojot Tiesas pastāvīgo judikatūru, nav pieņēmusi pārskatīšanas prasību privātpersonai noteiktajā laikā, kurā tai būtu bijusi iespēja lūgt atlīdzināt tai radušos izdevumus?

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes 2007. gada 11. decembra Direktīva 2007/66/EK, ar ko Padomes Direktīvas 89/665/EEK un 92/13/EEK groza attiecībā uz pārskatīšanas procedūru efektivitātes uzlabošanu valsts līgumu piešķiršanas jomā (OV 2007, L 335, 1. lpp.).

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2017. gada 3. novembrī iesniedza Kúria (Ungārija) – Gyula Kiss/CIB Bank Zrt. u.c.

(Lieta C-621/17)

(2018/C 022/40)

Tiesvedības valoda – ungāru

Iesniedzējtiesa

Kúria

Pamatlietas puses

Prasītāja: Gyula Kiss

Atbildētāji: CIB Bank Zrt., Emil Kiss, Gyuláné Kiss

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai Padomes 1993. gada 5. aprīļa Direktīvas 93/13/EEK par negodīgiem noteikumiem patērētāju līgumos (turpmāk tekstā – “direktīva”) ⁽¹⁾ 4. panta 2. punktā un 5. pantā paredzētā prasība formulēt noteikumus vienkāršā, skaidri saprotamā valodā ir jāinterpretē tādējādi, ka šai prasībai atbilst ar patērētājiem noslēgtā aizdevuma līguma noteikums, par kuru nav notikusi atsevišķa apspriešanās un kurā ir precīzi noteikts izmaksu, komisijas maksu un citu maksājumu apmērs (turpmāk tekstā kopā – “izmaksas”), kas ir jāmaksā patērētājam, to aprēķina metode un samaksas termiņi, bet kurā nav precizēts, par kādiem konkrētiem pakalpojumiem rodas šīs izmaksas; vai tomēr tā ir jāinterpretē tādējādi, ka līgumā ir jābūt arī norādei par to, kādi ir šie konkrētie pakalpojumi? Vai pēdējā minētajā gadījumā pietiek ar to, ka sniegtā pakalpojuma saturs var tikt izsecināts no izmaksu apzīmējuma?
- 2) Vai direktīvas 3. panta 1. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka aplūkojamajā gadījumā izmantotais līguma noteikums par izmaksām, no kura, pamatojoties uz līgumu, nav iespējams skaidri noteikt, par kādiem konkrētiem pakalpojumiem rodas šīs izmaksas, pretēji prasībai pēc godprātības rada ievērojamu nelīdzsvarotību pušu tiesībās un pienākumos, kas izriet no līguma, un tas notiek par sliktu patērētājam?

⁽¹⁾ OV 1993, L 95, 29. lpp.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2017. gada 31. oktobrī iesniedza Investigatory Powers Tribunal – London (Apvienotā Karaliste) – Privacy International/Secretary of State for Foreign and Commonwealth Affairs u.c.

(Lieta C-623/17)

(2018/C 022/41)

Tiesvedības valoda – angļu

Iesniedzējtiesa

Investigatory Powers Tribunal – London

Pamatlietas puses

Prasītājs: Privacy International

Atbildētāji: Secretary of State for Foreign and Commonwealth Affairs, Secretary of State for the Home Department, Government Communications Headquarters, Security Service Srl, Secret Intelligence Service

Prejudiciālie jautājumi

Vai tādos apstākļos, ja:

- a. DIA ⁽¹⁾ iespējas izmantot tām sniegtos MKD ⁽²⁾ ir būtiskas, lai aizsargātu Apvienotās Karalistes valsts drošību, tostarp pretterorisma, pretizlūkošanas un kodolieroču izplatīšanas apkarošanas jomās;
 - b. DIA veiktas MKD izmantošanas būtiska iezīme ir iepriekš nezināmu apdraudējumu valsts drošībai atklāšana, izmantojot masu apjoma metodes, kuru pamatā nav selektīva atlase un kas ir balstītas uz MKD apkopošanu vienā vietā. Tās principiālais noderīgums izpaužas kā ātra mērķa noteikšana un izstrāde, kā arī rīcības pamata nodrošināšana tūlītēja apdraudējuma gadījumā;
 - c. tāpēc elektronisko sakaru tīkla nodrošinātājam netiek prasīts saglabāt MKD (ilgāk par laikposmu, kas noteikts saskaņā ar parastajām komercdarbības prasībām), ko saglabā tikai valsts (DIA);
 - d. valsts tiesa ir konstatējusi (izņemot atsevišķus jautājumus, attiecībā uz kuriem pastāv atkāpes), ka garantijas, kas attiecas uz DIA veikto MKD izmantošanu, atbilst ECPAK ⁽³⁾; un
 - e. valsts tiesa ir konstatējusi, ka prasību, kas paredzētas sprieduma [2016. gada 21. decembris, *Tele2 Sverige un Watson u.c.*, C-203/15 un C-698/15 (EU:C:2016:970)], 119.-125. punktā (“*Watson prasības*”), izvirzīšana attiecīgajā gadījumā padarītu neefektīvus pasākumus, ko DIA veikušas, lai aizsargātu valsts drošību, un līdz ar to apdraudētu Apvienotās Karalistes valsts drošību;
1. Vai, ņemot vērā LES 4. pantu un Direktīvas 2002/58/EK par privātumu un elektroniskajām komunikācijām (E-privātuma direktīva) ⁽⁴⁾ 1. panta 3. punktu, valsts sekretāra norādījumus elektroniskā komunikāciju tīkla nodrošinātājam sniegt masu komunikāciju datus dalībvalsts drošības un izlūkošanas aģentūrām (DIA) ietilpst Savienības tiesību aktu un E-privātuma direktīvas piemērošanas jomā?
 2. Ja atbilde uz 1. jautājumu ir apstiprinoša, vai uz šādu Valsts sekretāra rīkojumu attiecināmas kādas no *Watson* prasībām vai citas prasības papildus Eiropas Cilvēktiesību konvencijā noteiktajām? Ja jā, kā un kādā mērā šīs prasības ir attiecināmas, ņemot vērā DIA būtisko nepieciešamību izmantot masu datu iegūšanas un automatizētas apstrādes metodes, lai aizsargātu valsts drošību, un to, kādā mērā šādas iespējas, ja tās citādi ir atbilstošas Eiropas Cilvēktiesību konvencijai, var tikt būtiski ierobežotas, izvirzot šādas prasības?

⁽¹⁾ Drošības un izlūkošanas aģentūras.

⁽²⁾ Masu komunikāciju dati [*Bulk Communications Data*].

⁽³⁾ Eiropas Cilvēktiesību un pamatbrīvību aizsardzības konvencija.

⁽⁴⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes 2002. gada 12. jūlija Direktīva 2002/58/EK par personas datu apstrādi un privātās dzīves aizsardzību elektronisko komunikāciju nozarē (direktīva par privāto dzīvi un elektronisko komunikāciju) (OV 2002, L 201, 37. lpp.).

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2017. gada 9. novembrī iesniedza *Općinski sud u Rijeci* (Horvātija) – *Anica Milivojević/Raiffeisenbank St. Stefan-Jagerberg-Wolfsberg eGen*

(Lieta C-630/17)

(2018/C 022/42)

Tiesvedības valoda – horvātu

Iesniedzējtiesa

Općinski sud u Rijeci

Pamatlietas puses

Prasītāja: Anica Milivojević

Atbildētāja: Raiffeisenbank St. Stefan-Jagerberg-Wolfsberg eGen

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai Līguma par Eiropas Savienības darbību 56. un 63. pants ir jāinterpretē tādējādi, ka tiem pretrunā ir tādas *Zakon o ništetnosti ugovora o kreditu s međunarodnim obilježjima sklopljenih u Republici Hrvatskoj s neovlaštenim vjerovnikom* (Likums par tādu aizdevumu līgumu ar starptautisku elementu spēkā neesamību, kas noslēgti Horvātijas Republikā ar nelicencētu kreditoru; *Narodne novine* Nr. 72/2017) tiesību normas, it īpaši minētā likuma 10. panta noteikumi, saskaņā ar kuriem par spēkā neesošiem no to noslēgšanas brīža tiek atzīti aizdevuma līgumi un citi juridiski darījumi, kas izriet no aizdevuma līguma starp parādnieku (minētā likuma 1. panta un 2. panta pirmā ievilkuma izpratnē) un nelicencētu kreditoru (šī paša likuma 2. panta otrais ievilkums), vai arī tie ir uz to balstīti, pat ja tie ir noslēgti pirms minētā likuma stāšanās spēkā, šī spēkā neesamība sāk radīt sekas no brīža, kad līgums ir noslēgts, līdz ar to katrai līgumslēdzējpusēi ir pienākums atgriezt visu, ko tā ir saņēmusi uz spēkā neesoša līguma pamata, un, ja tas nav iespējams, vai ja izpildījuma raksturs ir tāds, kas nav saderīgs ar atgriešanu ir jāizmaksā atbilstoša kompensācija naudā atbilstoši cenām, kādas ir spēkā tiesas nolēmuma pieņemšanas laikā?
- 2) Vai Eiropas Parlamenta un Padomes 2012. gada 12. decembra Regula (ES) Nr. 1215/2012 par jurisdikciju un spriedumu atzīšanu un izpildi civillietās un komercietās (pārstrādāta versija), it īpaši tās 4. panta 1. punkts un 25. pants, ir jāinterpretē tādējādi, ka tiem pretrunā ir *Zakon o ništetnosti ugovora o kreditu s međunarodnim obilježjima sklopljenih u Republici Hrvatskoj s neovlaštenim vjerovnikom* (*Narodne novine* Nr. 72/2017) 8. panta 1. un 2. punkta noteikumi, saskaņā ar kuriem strīdos par aizdevuma līgumiem ar starptautisku elementu minētā likuma izpratnē parādnieks var celt prasību pret nelicencētu kreditoru tās valsts tiesās, kurā tam ir domicils, vai arī neatkarīgi no valsts, kurā atrodas nelicencētā kreditora domicils, var vērsties tiesās ar piekritību atbilstoši parādnieka privātajai vai juridiskajai adresei, savukārt nelicencētais kreditors minētā likuma izpratnē var ierosināt tiesvedību pret parādnieku tikai tās valsts tiesās, kur atrodas parādnieka privātā vai juridiskā adrese?
- 3) Vai tas ir patērētāja līgums Regulas Nr. 1215/2012 17. panta 1. punkta noteikumu un Savienības tiesiskā regulējuma kopumā izpratnē, ja aizņēmējs ir fiziska persona, kas ir noslēgusi aizdevuma līgumu ar mērķi veikt ieguldījumus brīvdienu dzīvokļos, lai vēlāk veiktu izīrēšanas darbības un sniegtu tūristiem privātus izmitināšanas pakalpojumus?
- 4) Vai Regulas Nr. 1215/2012 24. panta 1. punkta noteikumi ir jāinterpretē tādējādi, ka Horvātijas Republikas tiesām ir jurisdikcija izskatīt tiesvedības saistībā ar aizdevuma līguma un attiecīgu paziņojumu par garantiju spēkā neesamības paziņošanu un Zemesgrāmatā izdarīto hipotēkas ierakstu svītrošanu, ja minētā hipotēka, ar kuru ir nodrošinātas aizdevuma līgumā paredzētās saistības, bija parādnieka nekustamais īpašums, kas atrodas Horvātijas Republikas teritorijā?

Prasība, kas celta 2017. gada 5. decembrī – Eiropas Komisija/Īrija

(Lieta C-678/17)

(2018/C 022/43)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Eiropas Komisija (pārstāvji – P. J. Loewenthal un A. Bouchagiar)

Atbildētāja: Īrija

Prasītājas prasījumi:

- atzīt, ka noteiktajā termiņā neveicot visus vajadzīgos pasākumus, lai no *Apple Sales International* un *Apple Operations Europe* atgūtu valsts atbalstu, kurš ar Komisijas Lēmuma (ES) 2017/1283 (2016. gada 30. augusts) par valsts atbalstu SA.38373 (2014/C) (ex 2014/NN) (ex 2014/CP), ko Īrija ir sniegusi *Apple* [..] ⁽¹⁾, 1. pantu ir atzīts par nelikumīgu un nesaderīgu ar iekšējo tirgu, Īrija nav izpildījusi šī lēmuma 2. un 3. pantā, kā arī LESD 108. panta 2. punktā paredzētos pienākumus;
- piespriest Īrijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Atbilstoši Eiropas Komisijas 2016. gada 30. augusta lēmumam lietā SA.38373 Īrijai bija četru mēnešu laikā jāatgūst *Apple Sales International* (turpmāk tekstā – “*ASI*”) un *Apple Operations Europe* (turpmāk tekstā – “*AOE*”) piešķirtais nelikumīgais un nesaderīgais valsts atbalsts. Atbalsts izrietēja no diviem nodokļu nolēmumiem, ko Īrija bija pieņēmusi 1991. gada 29. janvārī un 2007. gada 23. maijā par labu *ASI* un *AOE* un kas deva šīm sabiedrībām iespēju noteikt savas uzņēmuma peļņas nodokļa ikgadējās saistības Īrijā līdz 2014. gadam.

Īrija neizpildīja savu pienākumu atgūt valsts atbalstu četru mēnešu laikā pēc Komisijas lēmuma paziņošanas. Turklāt Īrija joprojām nav veikusi visus vajadzīgos pasākumus Komisijas lēmuma izpildei.

⁽¹⁾ OV 2017, L 187, 1. lpp.

VISPĀRĒJĀ TIESA

Vispārējās tiesas 2017. gada 30. novembra spriedums – *Red Bull/EUIPO – Optimum Mark* (Zilas un sudraba krāsas kombinācija)

(Apvienotās lietas T-101/15 un T-102/15) ⁽¹⁾

Eiropas Savienības preču zīme — Spēkā neesamības atzīšanas process — Savienības preču zīme, ko veido zilas un sudraba krāsas kombinācija — Absolūts atteikuma pamats — Pietiekami skaidrs un precīzs grafisks attēlojums — Nepieciešamība pēc sistēmātiska salikuma, kurā attiecīgās krāsas ir saistītas iepriekš noteiktā un nemainīgā veidā — Tiesiskā palāvība — Regulas (EK) Nr. 207/2009 4. pants un 7. panta 1. punkta a) apakšpunkts (tagad – Regulas (ES) 2017/1001 4. pants un 7. panta 1. punkta a) apakšpunkts)

(2018/C 022/44)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: *Red Bull GmbH* (Fušla, Austrija) (pārstāvis – A. Renck, advokāts)

Atbildētājs: Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs (pārstāvis – A. Folliard-Monguiral)

Persona, kas iestājusies lietā prasītājas prasījumu atbalstam: *Marques* (Lestera, Apvienotā Karaliste) (pārstāvji: sākotnēji R. Mallinson un F. Delord, vēlāk R. Mallinson, solicitors)

Otra procesa EUIPO Apelācijas padomē dalībniece, persona, kas iestājusies lietā Vispārējā tiesā: *Optimum Mark sp. z o.o.* (Varšava, Polija) (pārstāvji: R. Skubisz, M. Mazurek, J. Dudzik un E. Jaroszyńska-Kozłowska, advokāti)

Priekšmets

Divas prasības, kas celtas par diviem EUIPO Apelācijas pirmās padomes 2014. gada 2. decembra lēmumiem attiecīgi lietā R 2037/2013-1 un lietā R 2036/2013-1 attiecībā uz diviem spēkā neesamības atzīšanas procesiem starp *Optimum Mark* un *Red Bull*.

Rezolutīvā daļa

- 1) Prasību noraidīt.
- 2) *Red Bull GmbH* atlīdzināt tiesāšanās izdevumus, tostarp Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojam (EUIPO) un *Optimum Mark sp. z o.o.* radušos tiesāšanās izdevumus.
- 3) *Marques* sedz savus tiesāšanās izdevumus pati.

⁽¹⁾ OV C 138, 27.4.2015.

Vispārējās tiesas 2017. gada 28. novembra spriedums – *adp Gauselmann/EUIPO* (“Juwel”)

(Lieta T-31/16) ⁽¹⁾

(Eiropas Savienības preču zīme — Eiropas Savienības vārdiskas preču zīmes “Juwel” reģistrācijas pieteikums — Absolūti atteikuma pamati — Atšķirtspējas neesamība — Regulas (EK) Nr. 207/2009 7. panta 1. punkta b) apakšpunkts (tagad – Regulas (ES) 2017/1001 7. panta 1. punkta b) apakšpunkts)

(2018/C 022/45)

Tiesvedības valoda – vācu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: *adp Gauselmann GmbH* (Espelkamp, Vācija) (pārstāvis – P. Koch Moreno, advokāts)

Atbildētājs: Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs (pārstāvji – A. Schifko un A. Söder)

Priekšmets

Prasība par EUIPO Apelācijas pirmās padomes 2015. gada 16. novembra lēmumu lietā R 2571/2014-1 attiecībā uz pieteikumu par vārdiska apzīmējuma “Juwel” kā Eiropas Savienības preču zīmes reģistrāciju.

Rezolutīvā daļa:

- 1) prasību noraidīt;
- 2) *adp Gauselmann GmbH* atlīdzina tiesāšanās izdevumus.

⁽¹⁾ OV C 106, 21.3.2016.

Vispārējās tiesas 2017. gada 28. novembra spriedums – *Polskie Zdroje/EUIPO* (“perlage”)

(Lieta T-239/16) ⁽¹⁾

(Eiropas Savienības preču zīme — Eiropas Savienības vārdiskas preču zīmes “perlage” reģistrācijas pieteikums — Absolūts atteikuma pamats — Aprakstošs raksturs — Regulas (EK) Nr. 207/2009 7. panta 1. punkta c) apakšpunkts (tagad – Regulas (ES) 2017/1001 7. panta 1. punkta c) apakšpunkts) — Izmantošanas rezultātā iegūtās atšķirtspējas neesamība — Regulas (EK) Nr. 207/2009 7. panta 3. punkts (tagad – Regulas (ES) 2017/1001 7. panta 3. punkts))

(2018/C 022/46)

Tiesvedības valoda – poļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: *Polskie Zdroje sp. z o.o. sp.k.* (Varšava, Polija) (pārstāvis: T. Gawrylczyk, advokāts)

Atbildētājs: Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs (pārstāve: D. Walicka)

Priekšmets

Prasība par EUIPO Apelācijas piektās padomes 2016. gada 16. marta lēmumu lietā R 1129/2015-5 attiecībā uz pieteikumu par vārdiska apzīmējuma “perlage” kā Eiropas Savienības preču zīmes reģistrāciju.

Rezolutīvā daļa

- 1) Prasību noraidīt.
- 2) *Polskie Zdroje sp. z o.o. sp.k.* atlīdzina tiesāšanās izdevumus.

⁽¹⁾ OV C 243, 4.7.2016.

Vispārējās tiesas 2017. gada 28. novembra spriedums – *Steel Invest & Finance (Luxembourg)*/Komisija
(Lieta T-254/16) ⁽¹⁾

Valsts atbalsts — Tēraudrūpniecības nozare — Atbalsts, ko Beļģija piešķirusi vairākiem tēraudrūpniecības nozares uzņēmumiem — Lēmums, ar kuru atbalsts atzīts par nesaderīgu ar iekšējo tirgu un uzdots to atgūt — Pienākums norādīt pamatojumu — Valsts atbalsta jēdziens — Priekšrocība — Privātā ieguldītāja kritērijs

(2018/C 022/47)

Tiesvedības valoda – franču

Lietas dalībnieki

Prasītāja: *Steel Invest & Finance (Luxembourg) SA* (Strassen, Luksemburga) (pārstāvis – E. van den Broucke, advokāts)

Atbildētāja: Eiropas Komisija (pārstāvji – sākotnēji É. Gippini Fournier un K. Herrmann, vēlāk É. Gippini Fournier, V. Bottka un G. Luengo)

Priekšmets

Prasība, kas pamatota ar LESD 263. pantu un ar ko tiek lūgts daļēji atcelt Komisijas 2016. gada 20. janvāra Lēmumu (ES) 2016/2041 par valsts atbalstu SA.33926 2013/C (ex 2013/NN, 2011/CP), ko Beļģija sniegusi *Duferco* (OV 2016, L 314, 22. lpp.).

Rezolutīvā daļa:

- 1) prasību noraidīt;
- 2) *Steel Invest & Finance (Luxembourg) SA* sedz savus tiesāšanās izdevumus pati;
- 3) Eiropas Komisija sedz savus tiesāšanās izdevumus pati.

⁽¹⁾ OV C 251, 11.7.2016.

Vispārējās tiesas 2017. gada 30. novembra spriedums – *FTI Touristik/EUIPO – Prantner un Giersch*
("FI")

(Lieta T-475/16) ⁽¹⁾

(Eiropas Savienības preču zīme — Iebildumu process — Eiropas Savienības grafiskas preču zīmes "FI" reģistrācijas pieteikums — Agrāka Eiropas Savienības grafiska preču zīme "fly.de" — Relatīvs atteikuma pamats — Sajaukšanas iespēja — Apzīmējumu līdzība — Regulas (EK) Nr. 207/2009 8. panta 1. punkta b) apakšpunkts (tagad – Regulas (ES) 2017/1001 8. panta 1. punkta b) apakšpunkts))

(2018/C 022/48)

Tiesvedības valoda – vācu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: *FTI Touristik GmbH* (Minhene, Vācija) (pārstāvis: A. Parr, advokāts)

Atbildētājs: Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs (pārstāve: D. Walicka)

Citi procesa EUIPO Apelācijas padomē dalībnieki, personas, kas iestājušās lietā Vispārējā tiesā: Harald Prantner (Hamburga, Vācija) un Daniel Giersch (Monako, Monako) (pārstāvji: S. Eble un Y.-A. Wolff, advokāti)

Priekšmets

Prasība par EUIPO Apelācijas piektās padomes 2016. gada 16. jūnija lēmumu lietā R 480/2015-5 attiecībā uz iebildumu procesu starp FTI Touristik, no vienas puses, un Prantner k-gu un Giersch k-gu, no otras puses.

Rezolutīvā daļa

- 1) Prasību noraidīt.
- 2) FTI Touristik GmbH atlīdzina tiesāšanās izdevumus.

⁽¹⁾ OV C 383, 17.10.2016.

Vispārējās tiesas 2017. gada 29. novembra spriedums – Bilde/Parlaments

(Lieta T-633/16) ⁽¹⁾

Noteikumi par Eiropas Parlamenta deputātu izdevumiem un piemaksām — Parlamentārās palīdzības piemaksa — Nepamatoti izmaksāto summu atgūšana — Ģenerāļsekretāra kompetence — Electa una via — Tiesības uz aizstāvību — Pierādīšanas pienākums — Pienākums norādīt pamatojumu — Tiesiskā palāvība — Politiskās tiesības — Vienlīdzīga attieksme — Pilnvaru nepareiza izmantošana — Deputātu neatkarība — Kļūda faktos — Samērīgums

(2018/C 022/49)

Tiesvedības valoda – franču

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Dominique Bilde (Lagarde, Francija) (pārstāvis – G. Sauveur, advokāts)

Atbildētājs: Eiropas Parlaments (pārstāvji – G. Corstens un S. Seyr)

Persona, kas iestājusies lietā atbildētāja prasījumu atbalstam: Eiropas Savienības Padome (pārstāvji – M. Bauer, R. Meyer un A. Jensen)

Priekšmets

Pirmkārt, prasība, kura ir pamatota ar LESD 263. pantu un ar kuru tiek lūgts atcelt Parlamenta ģenerāļsekretāra 2016. gada 23. jūnija lēmumu no prasītājas atgūt summu 40 320 EUR apmērā, kas nepamatoti izmaksāta kā parlamentārā palīdzība, paziņojumu par šo lēmumu un šī lēmuma izpildes pasākumus, kuri ir ietverti Parlamenta Finanšu ģenerāldirekcijas ģenerāldirektora 2016. gada 30. jūnija un 6. jūlija vēstulēs, kā arī ar to saistīto 2016. gada 29. jūnija paziņojumu par parādu un, otrkārt, prasība, kura ir pamatota ar LESD 268. pantu un ar kuru ir lūgts atlīdzināt kaitējumu, kas prasītājai esot nodarīts minētā lēmuma dēļ

Rezolutīvā daļa:

- 1) prasību noraidīt;
- 2) Dominique Bilde sedz savus un atlīdzina Eiropas Parlamenta tiesāšanās izdevumus;
- 3) Eiropas Savienības Padome sedz savus tiesāšanās izdevumus pati.

⁽¹⁾ OV C 383, 17.10.2016.

Vispārējās tiesas 2017. gada 29. novembra spriedums – Montel/Parlaments(Lieta T-634/16) ⁽¹⁾

Noteikumi par Eiropas Parlamenta deputātu izdevumiem un piemaksām — Parlamentārās palīdzības piemaksa — Nepamatoti izmaksāto summu atgūšana — Ģenerālsekretāra kompetence — Electa una via — Tiesības uz aizstāvību — Pierādīšanas pienākums — Pienākums norādīt pamatojumu — Tiesiskā pašlāvība — Politiskās tiesības — Vienlīdzīga attieksme — Pilnvaru nepareiza izmantošana — Deputātu neatkarība — Kļūda faktos — Samērīgums

(2018/C 022/50)

Tiesvedības valoda – franču

Lietas dalībniekiPrasītāja: *Sophie Montel* (*Saint-Vit*, Francija) (pārstāvis – *G. Sauveur*, advokāts)Atbildētājs: Eiropas Parlaments (pārstāvji – *G. Corstens* un *S. Seyr*)Persona, kas iestājusies lietā atbildētāja prasījumu atbalstam: Eiropas Savienības Padome (pārstāvji – *M. Bauer*, *R. Meyer* un *A. Jensen*)**Priekšmets**

Pirmkārt, prasība, kura ir pamatota ar LESD 263. pantu un ar kuru tiek lūgts atcelt Parlamenta ģenerālsekretāra 2016. gada 24. jūnija lēmumu no prasītājas atgūt summu 77 276,42 EUR apmērā, kas nepamatoti izmaksāta kā parlamentārā palīdzība, paziņojumu par šo lēmumu un šī lēmuma izpildes pasākumus, kuri ir ietverti Parlamenta Finanšu ģenerāldirekcijas ģenerāldirektora 2016. gada 5. un 6. jūlija vēstulēs, kā arī ar to saistīto 2016. gada 4. jūlija paziņojumu par parādu un, otrkārt, prasība, kura ir pamatota ar LESD 268. pantu un ar kuru ir lūgts atlīdzināt kaitējumu, kas prasītājai esot nodarīts minētā lēmuma dēļ

Rezolutīvā daļa:

- 1) Parlamenta ģenerālsekretāra 2016. gada 24. jūnija lēmumu no *Sophie Montel* atgūt summu 77 276,42 EUR apmērā, kas nepamatoti izmaksāta kā parlamentārā palīdzība, un ar to saistīto 2016. gada 4. jūlija paziņojumu par parādu atcelt, ciktāl tie attiecas uz summām, kuras izmaksātas laikposmā no 2015. gada februāra līdz aprīlim;
- 2) prasību pārējā daļā noraidīt;
- 3) *S. Montel*, Eiropas Parlaments un Eiropas Savienības Padome sedz savus tiesāšanās izdevumus paši.

⁽¹⁾ OV C 383, 17.10.2016.

Vispārējās tiesas 2017. gada 30. novembra spriedums – Koton Mağazacılık Tekstil Sanayi ve Ticaret/ EUIPO – Nadal Esteban (“STYLO & KOTON”)(Lieta T-687/16) ⁽¹⁾

Eiropas Savienības preču zīme — Spēkā neesamības atzīšanas process — Eiropas Savienības grafiska preču zīme “STYLO & KOTON” — Absolūts atteikuma pamats — Regulas (EK) Nr. 207/2009 52. panta 1. punkta b) apakšpunkts (tagad – Regulas (ES) Nr. 2017/1001 59. panta 1. punkta b) apakšpunkts) — Ļaunticības neesamība

(2018/C 022/51)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībniekiPrasītāja: *Koton Mağazacılık Tekstil Sanayi ve Ticaret AŞ* (*Stambula*, Turcija) (pārstāvji: *J. Güell Serra* un *E. Stoyanov Edissonov*, advokāti)

Atbildētājs: Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs (pārstāvis: J. Crespo Carrillo)

Otrs procesa EUIPO Apelācijas padomē dalībnieks, persona, kas iestājusies lietā Vispārējā tiesā: Joaquín Nadal Esteban (Alcobendas, Spānija) (pārstāvis: J. Donoso Romero, advokāts)

Priekšmets

Prasība par EUIPO Apelācijas otrās padomes 2016. gada 14. jūnija lēmumu lietā R 1779/2015-2 attiecībā uz spēkā neesamības atzīšanas procesu starp Koton Mağazacılık Tekstil Sanayi ve Ticaret un Nadal Esteban.

Rezolutīvā daļa

- 1) Prasību noraidīt.
- 2) Koton Mağazacılık Tekstil Sanayi ve Ticaret AŞ atlīdzina tiesāšanās izdevumus.

⁽¹⁾ OV C 410, 7.11.2016.

Vispārējās tiesas 2017. gada 30. novembra spriedums – Hanso Holding/EUIPO (“REAL”)

(Lieta T-798/16) ⁽¹⁾

(Eiropas Savienības preču zīme — Eiropas Savienības grafiskas preču zīmes “REAL” reģistrācijas pieteikums — Absolūti atteikuma pamati — Aprakstošs raksturs — Atšķirtspējas neesamība — Izmantošanas rezultātā iegūtās atšķirtspējas neesamība — Regulas (EK) Nr. 207/2009 7. panta 1. punkta b) un c) apakšpunkts un 3. punkts (tagad – Regulas (ES) 2017/1001 7. panta 1. punkta b) un c) apakšpunkts un 3. punkts))

(2018/C 022/52)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Hanso Holding AS (Tromsø, Norvēģija) (pārstāvis: M. Wirtz, advokāts)

Atbildētājs: Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs (pārstāvis: L. Rampini)

Priekšmets

Prasība par EUIPO Apelācijas otrās padomes 2016. gada 2. septembra lēmumu lietā R 2405/2015-2 attiecībā uz pieteikumu reģistrēt grafisku apzīmējumu “REAL” kā Eiropas Savienības preču zīmi.

Rezolutīvā daļa

- 1) Prasību noraidīt.
- 2) Hanso Holding AS atlīdzina tiesāšanās izdevumus.

⁽¹⁾ OV C 6, 9.1.2017.

Vispārējās tiesas 2017. gada 30. novembra spriedums – Toontrack Music/EUIPO (“SUPERIOR DRUMMER”)

(Lieta T-895/16) ⁽¹⁾

Eiropas Savienības preču zīme — Eiropas Savienības vārdiskas preču zīmes “SUPERIOR DRUMMER” reģistrācijas pieteikums — Absolūts atteikuma pamats — Aprakstošs raksturs — Regulas (EK) Nr. 207/2009 7. panta 1. punkta b) un c) apakšpunkts (tagad – Regulas (ES) 2017/1001 7. panta 1. punkta b) un c) apakšpunkts

(2018/C 022/53)

Tiesvedības valoda – zviedru

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Toontrack Music AB (Umeå, Zviedrija) (pārstāvis: L.-E. Ström, advokāts)

Atbildētājs: Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs (pārstāvis: S. Palmero Cabezas)

Priekšmets

Prasība par EUIPO Apelācijas piektās padomes 2016. gada 3. oktobra lēmumu lietā R 2438/2015-5 attiecībā uz vārdiska apzīmējuma “SUPERIOR DRUMMER” kā Eiropas Savienības preču zīmes reģistrāciju.

Rezolutīvā daļa

- 1) Prasību noraidīt.
- 2) Toontrack Music AB atlīdzina tiesāšanās izdevumus.

⁽¹⁾ OV C 46, 13.2.2017.

Vispārējās tiesas 2017. gada 28. novembra spriedums – Laboratorios Ern/EUIPO – Sharma (“NRIM Life Sciences”)

(Lieta T-909/16) ⁽¹⁾

Eiropas Savienības preču zīme — Iebildumu process — Eiropas Savienības vārdiskas preču zīmes “NRIM Life Sciences” reģistrācijas pieteikums — Agrāka valsts vārdiska preču zīme “RYM” — Relatīvs atteikuma pamats — Sajaukšanas iespējas neesamība — Regulas (EK) Nr. 207/2009 8. panta 1. punkta b) apakšpunkts (tagad – Regulas (ES) 2017/2001 8. panta 1. punkta b) apakšpunkts)

(2018/C 022/54)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Laboratorios Ern, SA (Barselona, Spānija) (pārstāvis – S. Correa Rodríguez, advokāts)

Atbildētājs: Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs (pārstāvis – S. Bonne)

Otrs procesa EUIPO Apelācijas padomē dalībnieks: Anil K. Sharma (Hillingdon, Apvienotā Karaliste)

Priekšmets

Prasība par EUIPO Apelācijas piektās padomes 2016. gada 26. septembra lēmumu lietā R 2376/2015-5 attiecībā uz iebildumu procesu starp Laboratorios Ern un A. K. Sharma

Rezolutīvā daļa:

- 1) prasību noraidīt;
- 2) Laboratorios Ern, SA atlīdzina tiesāšanās izdevumus.

⁽¹⁾ OV C 53, 20.2.2017.

Vispārējās tiesas 2017. gada 30. novembra spriedums – Mackevision Medien Design/EUIPO (“TO CREATE REALITY”)

(Lieta T-50/17) ⁽¹⁾

(Eiropas Savienības preču zīme — Eiropas Savienības vārdiskas preču zīmes “TO CREATE REALITY” reģistrācijas pieteikums — Preču zīme, ko veido reklāmas sauklis — Absolūts atteikuma pamats — Atšķirtspējas neesamība — Regulas (EK) Nr. 207/2009 7. panta 1. punkta b) apakšpunkts (tagad – Regulas (ES) 2017/1001 7. panta 1. punkta b) apakšpunkts))

(2018/C 022/55)

Tiesvedības valoda – vācu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Mackevision Medien Design GmbH Stuttgart (Štutgarte, Vācija) (pārstāvji: E. Stolz, U. Stelzenmüller un J. Weiser, advokāti)

Atbildētājs: Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs (pārstāvji: A. Graul un S. Hanne)

Priekšmets

Prasība par EUIPO Apelācijas piektās padomes 2016. gada 20. decembra lēmumu lietā R 995/2016-5 attiecībā uz pieteikumu par vārdiska apzīmējuma “TO CREATE REALITY” kā Eiropas Savienības preču zīmes reģistrāciju.

Rezolutīvā daļa

- 1) Prasību noraidīt.
- 2) Mackevision Medien Design GmbH Stuttgart atlīdzina tiesāšanās izdevumus.

⁽¹⁾ OV C 104, 3.4.2017.

Vispārējās tiesas 2017. gada 22. novembra rīkojums – Digital Rights Ireland/Komisija

(Lieta T-670/16) ⁽¹⁾

Prasība atcelt tiesību aktu — Brīvības, drošības un tiesiskuma telpa — Fizisko personu aizsardzība attiecībā uz personas datu apstrādi — Personas datu pārsūtīšana uz Amerikas Savienotajām Valstīm — Saskaņā ar Īrijas tiesībām dibināta bezpeļņas organizācija — Personas datu aizsardzības neesamība juridiskām personām — Par apstrādi atbildīgā persona — Locekļu un atbalstītāju vārdā celta prasība — Sabiedrības interesēs celta prasība — Nepieņemamība

(2018/C 022/56)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Digital Rights Ireland Ltd (Bennettsbridge, Īrija) (pārstāvis – E. McGarr, solicitor)

Atbildētāja: Eiropas Komisija (pārstāvji – H. Kranenborg un D. Nardi)

Priekšmets

Prasība, kas ir pamatota ar LESD 263. pantu un ar kuru tiek lūgts atcelt Komisijas 2016. gada 12. jūlija Īstenošanas lēmumu (ES) 2016/1250 saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 95/46/EK par pienācīgu aizsardzību, ko nodrošina ES un ASV privātuma vairogs (OV 2016, L 207, 1. lpp.)

Rezolutīvā daļa:

- 1) prasību noraidīt kā nepieņemamu;
- 2) Čehijas Republikas, Vācijas Federatīvās Republikas, Īrijas, Lielbritānijas un Ziemeļīrijas Apvienotās Karalistes, Amerikas Savienoto Valstu, Nīderlandes Karalistes, Francijas Republikas, Business Software Alliance (BSA), Microsoft Corporation, Quadrature du Net, French Data Network, Fédération des Fournisseurs d'Accès à Internet Associatifs un l'Union fédérale des consommateurs – Que choisir (UFC – Que choisir) pieteikumi par iestāšanos lietā vairs nav jāizskata;
- 3) Digital Rights Ireland Ltd atļūdzina tiesāšanās izdevumus, izņemot ar pieteikumiem par iestāšanos lietā saistītos;
- 4) Čehijas Republika, Vācijas Federatīvā Republika, Īrija, Lielbritānijas un Ziemeļīrijas Apvienotā Karaliste, Amerikas Savienotās Valstis, Nīderlandes Karaliste, Francijas Republika, BSA, Microsoft Corporation, Quadrature du Net, French Data Network, Fédération des Fournisseurs d'Accès à Internet Associatifs un UFC – Que choisir sedz savus saistībā ar pieteikumiem par iestāšanos lietā radušos tiesāšanās izdevumus paši.

(¹) OV C 410, 7.11.2016.

Vispārējās tiesas priekšsēdētāja 2017. gada 23. novembra rīkojums – Nexans France un Nexans/ Komisija

(Lieta T-423/17 R)

Pagaidu noregulējums — Konkurence — Elektrokabeļi — Lūguma piemērot konfidencialitāti noteiktai informācijai, kas ir ietverta lēmumā, ar ko konstatē LESD 101. panta pārkāpumu, noraidījums — Pieteikums par pagaidu pasākumu noteikšanu — Steidzamības neesamība

(2018/C 022/57)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Prasītājas: Nexans France (Courbevoie, Francija) un Nexans (Courbevoie) (pārstāvji – G. Forwood, A. Rogers un A. Oh, un M. Powell, advokāti)

Atbildētāja: Eiropas Komisija (pārstāvji – H. van Vliet, G. Meessen un I. Zaloguin)

Priekšmets

Prasība, kas ir pamatota ar LESD 278. un 279. pantu un ar kuru tiek lūgts, pirmkārt, apturēt Komisijas 2017. gada 2. maija Lēmuma C(2017) 3051 *final*, par lūgumu piemērot konfidencialitāti (Lieta COMP/AT.39610 – Elektrokabeļi) piemērošanu, ciktāl šis lūgums ir noraidīts attiecībā uz informāciju, kas ir iegūta kratīšanā pie prasītājam un vēl viena saimnieciskās darbības subjekta, un, otrkārt, noteikt Komisijai pienākumu nublicēt tās 2014. gada 2. aprīļa Lēmuma C(2014) 2139 *final*, (Lieta COMP/AT.39610 – Elektrokabeļi) versiju, kurā ir ietverta šī informācija

Rezolutīvā daļa:

- 1) pieteikumu par pagaidu noregulējumu noraidīt;

- 2) 2017. gada 12. jūlija rīkojuma *Nexans France un Nexans/Komisija (T-423/17 R)* pasludināšanu atlikt;
- 3) lēmuma par tiesāšanās izdevumiem pieņemšanu atlikt.

Prasība, kas celta 2017. gada 7. augustā – Ruiz Jayo un citi/VNV

(Lieta T-526/17)

(2018/C 022/58)

Tiesvedības valoda – spāņu

Lietas dalībnieki

Prasītāji: *María Concepción Ruiz Jayo* (Madride, Spānija) un citi 3499 prasītāji (pārstāvji – *S. Rodríguez Bajón, F. Cremades García* y *M. Ruiz Núñez*, advokāti)

Atbildētāja: Vienotā noregulējuma valde

Prasītāju prasījumi

Prasītāju prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

- pieņemt attiecīgu prasību un uzskatīt to par pamatotu;
- atbilstoši LESD 277. pantam atzīt Regulas (ES) Nr. 806/2014 nepiemerojamību vai, pakārtoti, minētās Regulas (ES) Nr. 806/2014 21. panta, 22. panta 2. punkta a) apakšpunkta, 24. panta, kā arī 18. un 23. panta nepiemerojamību; atcelt apstrīdēto VNV/SRB lēmumu;
- piespriest VNV/SRB atlidzināt kaitējumu, kas ir nodarīts prasītājiem, piemērojot tiesību normas, kuras ir pretrunā Eiropas tiesībām;
- pakārtoti, piespriest VNV izmaksāt prasītājiem kā akcionāriem vai kreditoriem kompensāciju, uzskatot *Banco Popular* prasītāju sniegto vērtējumu par gala vērtējumu, kā paredzēts Regulā 806/2014, lai noteiktu, vai attieksme pret akcionāriem un kreditoriem būtu labvēlīgāka, ja noregulējamai iestādei būtu tikušas piemērotas parastās maksātnespējas procedūras;
- piespriest atbildētājai atlidzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Šī prasība ir vērsta pret Vienotās noregulējuma valdes 2017. gada 7. jūnija Lēmumu SRB/EES/2017/08, ar kuru tika paredzēts noregulējums *Banco Popular Español, S.A.*

Pamati un galvenie argumenti ir līdzīgi tiem, kuri ir izvirzīti lietās: T-478/17 *Mutualidad de la Abogacía un Hermandad Nacional de Arquitectos Superiores y Químicos/Vienotā noregulējuma valde*, T-481/17 *Fundación Tatiana Pérez de Guzmán y Bueno* un SFL/Vienotā noregulējuma valde, T-482/17 *Comercial Vascongada Recalde/Komisija un Vienotā noregulējuma valde*, T-483/17 *García Suárez un citi/Komisija un Vienotā noregulējuma valde*, T-484/17 *Fidesban un citi/Vienotā noregulējuma valde*, T-497/17 *Sánchez del Valle y Calatrava Real State 2015/Komisija un Vienotā noregulējuma valde* un T-498/17 *Pablo Álvarez de Linera Granda/Komisija un Vienotā noregulējuma valde*.

Prasība, kas celta 2017. gada 5. oktobrī – García Gómez un citi/VNV

(Lieta T-693/17)

(2018/C 022/59)

Tiesvedības valoda: spāņu

Lietas dalībnieki

Prasītāji: *Abel García Gómez (Torre vieja, Spānija)* un citi 2 199 prasītāji (pārstāvji: *J. Cremades García, S. Rodríguez Bajón* un *M. F. Ruiz Núñez*, advokāti)

Atbildētāja: Vienotā noregulējuma valde

Prasītāju prasījumi

Prasītāju prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

- pieņemt attiecīgo prasību atcelt tiesību aktu un uzskatīt to par pamatotu;
- atbilstoši LESD 277. pantam atzīt Regulas (ES) Nr. 806/2014 nepiemerojamību vai, pakārtoti, minētās Regulas (ES) Nr. 806/2014 21. panta, 22. panta 2. punkta a) apakšpunkta, 24. panta, kā arī 18. un 23. panta nepiemerojamību; atcelt apstrīdēto VNV/SRB lēmumu;
- piespriest VNV/SRB atļūdzināt kaitējumu, kas prasītājiem ir nodarīts, piemērojot tiesību normas, kuras ir pretrunā Eiropas tiesībām;
- Pakārtoti, piespriest VNV izmaksāt prasītājiem kā akcionāriem vai kreditoriem kompensāciju, uzskatot prasītāju sniegto *Banco Popular* vērtējumu par gala vērtējumu saskaņā ar Regulu 806/2014, lai noteiktu, vai attieksme pret akcionāriem un kreditoriem būtu labvēlīgāka, ja noregulējamai iestādei būtu tikušas piemērotas parastās maksātspējas procedūras;
- piespriest atbildētājai atļūdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Šī prasība ir vērsta pret Vienotās noregulējuma valdes 2017. gada 7. jūnija Lēmumu SRB/EES/2017/08, ar kuru tika paredzēts noregulējums *Banco Popular Español, S.A.*

Pamati un galvenie argumenti ir līdzīgi tiem, kuri ir izvirzīti lietās: T-478/17 *Mutualidad de la Abogacía un Hermandad Nacional de Arquitectos Superiores y Químicos*/Vienotā noregulējuma valde, T-481/17 *Fundación Tatiana Pérez de Guzmán y Bueno* un *SFL*/Vienotā noregulējuma valde, T-482/17 *Comercial Vascongada Recalde*/Komisija un Vienotā noregulējuma valde, T-483/17 *García Suárez* un citi/Komisija un Vienotā noregulējuma valde, T-484/17 *Fidesban* un citi/Vienotā noregulējuma valde, T-497/17 *Sánchez del Valle y Calatrava Real State 2015*/Komisija un Vienotā noregulējuma valde un T-498/17 *Pablo Álvarez de Linera Granda*/Komisija un Vienotā noregulējuma valde.

Prasība, kas celta 2017. gada 23. oktobrī – *DuPont de Nemours u.c.*/Komisija

(Lieta T-719/17)

(2018/C 022/60)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāji: *DuPont de Nemours (Deutschland) GmbH (Neu-Isenburg, Vācija)* un 12 citi (pārstāvji: *D. Waelbroeck, I. Antypas* un *A. Accarain*, advokāti)

Atbildētāja: Eiropas Komisija

Prasījumi

Prasītāju prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

- atcelt Komisijas Īstenošanas regulu (ES) 2017/1496 (2017. gada 23. augusts) par darbīgās vielas flupirsulfuronmetila ("FPS") apstiprinājuma neatjaunošanu un tirdzniecības atļauju atsaukšanu augu aizsardzības līdzekļiem, kas satur šo vielu ⁽¹⁾;
- piespriest atbildētājai atļūdzināt visus izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasības pamatošanai prasītāji izvirza sešus pamatus.

1. Pirmais pamats: pārkāpta AAL regula (1107/2009) ⁽²⁾, Atjaunošanas regula (1141/2010) ⁽³⁾, KMI regula (1272/2008) ⁽⁴⁾ un Dzīvnieku testēšanas direktīva (2010/63) ⁽⁵⁾:

- prasītāji apgalvo, ka apstrīdētā regula tika pieņemta, pārkāpjot Atjaunošanas regulu (1141/2010) un Atjaunošanas vadlīnijas (SANCO/10387/2010 rev. 8), ciktāl Eiropas Pārtikas nekaitīguma iestāde (EFSA) ir atkārtoti novērtējusi FPS bīstamības profilu, lai gan nav bijušas izmaiņas pašreizējās zinātniskajās atziņās un piemērojamajā tiesiskajā regulējumā;
- prasītāji apgalvo, ka apstrīdētā regula ir pieņemta, pārkāpjot KMI regulu (1272/2008) un Komisijas vadlīnijas par gruntsūdeņu metabolītiem (SANCO/221/2000 rev.10), ciktāl EFSA ir pamatojusies uz savu FPS bīstamības klasifikācijas priekšlikumu, lai prezumētu trīs gruntsūdeņu metabolītu toksiskumu;
- prasītāji apgalvo, ka apstrīdētā regula ir pieņemta, pārkāpjot tādus ES noteikumus par testēšanu, izmantojot dzīvniekus, kas ir noteikti AAL regulā (1107/2009) un Dzīvnieku testēšanas direktīvā (2010/63), ciktāl EFSA ir identificējusi datu nepietiekamību saistībā ar papildu genotoksicitātes pētījumiem, pietiekami neņemot vērā vispārējo pierādījumu daudzumu un faktu, ka nav pierādīta vajadzība veikt turpmākus testus.

2. Otrais pamats: pamatošanās uz jaunām un nenoteiktām vadlīnijām, pārkāpjot tiesiskās noteiktības principu, tiesības uz aizstāvību un vairākas ES tiesību normas:

- prasītāji apgalvo, ka apstrīdētā regula ir pieņemta, pārkāpjot tiesiskās noteiktības principu, atjaunošanas pieteikumu iesniedzēju tiesības uz aizstāvību, kā arī vairākas ES tiesību normas, jo genotoksicitātes vērtējumu par diviem FPS metabolītiem EFSA ir veikusi, pamatojoties uz jaunu un neapstiprinātu zinātnisku viedokli, kas šobrīd tiek pārbaudīts, kā rezultātā EFSA ir identificējusi mākslīgu datu nepilnību atjaunošanas materiālos, par ko prasītājiem nav tikusi dota iespēja izteikties.

3. Trešais pamats: nav veikts pilnīgs riska novērtējums, pārkāpjot tiesības uz aizstāvību un vairākas ES tiesību normas:

- prasītāji apgalvo, ka apstrīdētā regula ir pieņemta, pārkāpjot atjaunošanas pieteikumu iesniedzēju tiesības uz aizstāvību un vairākas ES tiesību normas, jo Komisija ir vienīgi pamatojusies uz EFSA secinājumiem, lai lemtu par FPS aizliegšanu, neņemot vērā visu pieejamo zinātnisko informāciju, kas pierāda FPS drošumu, īpaši papildu pētījumus, ko spontāni veicis atjaunošanas pieteikuma iesniedzējs, lai kļiedētu apgalvoto datu nepilnību un EFSA norādītās bažas, kā arī ziņotājas dalībvalsts vērtējumu un citu dalībvalstu piezīmes atjaunošanas procesa pārskatīšanā.

4. Ceturtais pamats: samērīguma principa pārkāpums:

- prasītāji apgalvo, ka apstrīdētā regula ir klaji nesamērīga ar FPS vispārīgā drošuma profilu un ka Komisija par apstrīdēto regulu apgalvotās bažas būtu varējusi risināt ar mazāk ierobežojošiem pasākumiem, kas neietver FPS izmantošanas aizliegumu, piemēram, izmantojot AAL regulas (1107/2009) 6. panta f) punktā paredzēto apstiprinošo datu procedūru vai risku mazināšanas pasākumus, par kuriem valsts līmenī nolēmušas ES dalībvalstis.

5. Piektais pamats: nediskriminācijas principa pārkāpums:

- prasītāji apgalvo, ka Komisija ir pārkāpusi nediskriminācijas principu, jo apgalvotās bažas par apstrīdēto regulu Komisijas iepriekšējā lēmumpieņemšanas praksē ir konsekventi risinātas ar mazāk ierobežojošiem pasākumiem. Taču Komisija līdz šim nekad nav izmantojusi šādas bažas, lai pamatotu pilnīgu vielas izmantošanas aizliegumu.

6. Sestais pamats: labas pārvaldības principu un *DuPont* tiesiskās paļāvības aizsardzības pārkāpums:

- prasītāji apgalvo, ka Komisija nav pienācīgi vadījusi *FPS* pārskatīšanas procesu, kā rezultātā *DuPont* ir bijis jāiegulda ievērojami līdzekļi zinātniskas dokumentācijas sagatavošanā, kas galu galā izrādījies pilnīgi nederīga, jo Komisija negaidīti mainījusi savu nostāju attiecībā uz noteiktām bažām. Turklāt prasītāji apgalvo, ka apstrīdētā regula grauj konkurences politikas mērķus, kas ir *FPS* izmantošanas pārtraukšanas pamatā un ko pati Komisija ir noteikusi *Dow/DuPont*, lai novērstu dominējošā stāvokļa radīšanu EEZ graudaugu herbicīdu tirgū. Šādas *FPS* pārskatīšanas procesa nepareizas vadības iznākumā ir noticis Komisijas rūpības pienākuma, labas pārvaldības principu un *DuPont* tiesiskās paļāvības aizsardzības pārkāpums.

-
- ⁽¹⁾ Komisijas Īstenošanas regula (ES) 2017/1496 (2017. gada 23. augusts) par darbīgās vielas DPX KE 459 (flupirsulfuronmetila) apstiprinājuma neatjaunošanu, ievērojot Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 1107/2009 par augu aizsardzības līdzekļu laišanu tirgū, un par grozījumiem Komisijas Īstenošanas regulā (ES) Nr. 540/2011 (OV 2017, L 218, 7. lpp.).
- ⁽²⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 1107/2009 (2009. gada 21. oktobris) par augu aizsardzības līdzekļu laišanu tirgū, ar ko atceļ Padomes Direktīvas 79/117/EEK un 91/414/EEK (OV 2009, L 309, 1. lpp.).
- ⁽³⁾ Komisijas Regula (ES) Nr. 1141/2010 (2010. gada 7. decembris), ar ko nosaka procedūru, ar kuru Padomes Direktīvas 91/414/EEK I pielikumā atkārtoti iekļauj aktīvo vielu otro grupu, un izveido šo vielu sarakstu (OV 2010, L 322, 10. lpp.).
- ⁽⁴⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 1272/2008 (2008. gada 16. decembris) par vielu un maisījumu klasificēšanu, marķēšanu un iepakojšanu un ar ko groza un atceļ Direktīvas 67/548/EEK un 1999/45/EK un groza Regulu (EK) Nr. 1907/2006 (OV 2008, L 353, 1. lpp.).
- ⁽⁵⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2010/63/ES (2010. gada 22. septembris) par zinātniskiem mērķiem izmantojamo dzīvnieku aizsardzību (OV 2010, L 276, 33. lpp.).

Prasība, kas celta 2017. gada 26. oktobrī – PP u.c./SEAE

(Lieta T-727/17)

(2018/C 022/61)

Tiesvedības valoda – franču

Lietas dalībnieki

Prasītāji: PP, PQ un UQ (pārstāvis – N. de Montigny, advokāts)

Atbildētājs: Eiropas Ārējās darbības dienests

Prasītāju prasījumi:

Prasītāju prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

— atcelt

— prasītāju 2017. gada 3. februāra, 6. februāra un 20. marta aprēķinu lapas, ko tiem pa e-pastu bija nosūtījuši EĀDD personāla nodaļa, kā arī, ciktāl nepieciešams, algas izrakstus, ar kuru starpniecību tiem tika piešķirts pabalsts izglītībai par to bērniem;

— un visbeidzot, ciktāl nepieciešams, atcelt iecelēj institūcijas lēmumu 2016. gada 15. decembra e-pasta vēstules formā, ar ko prasītājus informēja par to, ka:

— ir apmierināts to pieteikums par tādu izglītības izmaksu atlīdzināšanu, kas pārsniedz B tipa pabalstu izglītībai 2016./2017. gadā, un

— visas summas, kas pārsniedz maksimālo summu, katrā ziņā nevar būt lielākas par 9 704,15 EUR;

— piespriest atbildētājam atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Savas prasības atbalstam prasītāji izvirza divus pamatus.

1. Pirmais pamats ir saistīts ar iebildi par prettiesiskumu, ciktāl atbildētāja pieņemtais lēmums piemērot maksimālo pabalsta izglītībai summu, kas pārsniedz Civildienesta noteikumos paredzēto, kas šajā lietā ir apstrīdēts, kā arī 2016. gada 15. aprīļa paziņojums, uz ko tas pamatots, un *Guidelines* ir pretrunā Eiropas Savienības Civildienesta noteikumiem un to X pielikumam.
2. Otrais pamats ir saistīts ar individuālā lēmuma prettiesiskumu šādu iebildumu dēļ:
 - nodrošinājuma, tiesiskās palāvības un tiesiskās noteiktības principu pārkāpums, kā arī labas pārvaldības un iegūto tiesību principu pārkāpums;
 - tiesību uz ģimeni un tiesību uz izglītību pārkāpums;
 - vienlīdzīgas attieksmes un nediskriminācijas principu pārkāpums;
 - interešu neizsvēršana un veiktā pasākuma samērīguma principa neievērošana.

Prasība, kas celta 2017. gada 24. oktobrī – *Marinvest un Porting/Komisija*

(Lieta T-728/17)

(2018/C 022/62)

Tiesvedības valoda – itāļu

Lietas dalībnieki

Prasītāji: *Marinvest d.o.o.* (Izola-Isola, Slovēnija) un *Porting d.o.o.* (Izola-Isola) (pārstāvji – G. Cecovini Amigoni un L. Daniele, advokāti)

Atbildētāja: Eiropas Komisija

Prasītāju prasījumi:

- atcelt Eiropas Komisijas 2017. gada 27. jūlija Lēmumu C(2017) 5049 *final* (*State Aid SA.45220 (2016/FC) – Slovenia – Alleged aid in favor of Komunalna Izola d.o.o.*), kas *Marinvest* un *Porting* paziņots 2017. gada 16. augustā;
- piespriest Komisijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Šī prasība ir vērsta pret Eiropas Komisijas 2017. gada 27. jūlija Lēmumu C(2017) 5049 *final* (valsts atbalsts SA.45220 (2016/FC) – Slovēnija – Iespējamais atbalsts *Komunalna Izola d.o.o.*), kas *Marinvest* un *Porting* paziņots 2017. gada 16. augustā.

1. Ar pirmo pamatu tiek apgalvots tiesību uz sacīkstes principā balstītu procesu pārkāpums, kas izriet no tā, ka apstrīdētajā lēmumā ir izmantoti pilnīgi jauni elementi, kurus Komisija nav norādījusi savā vēstulē ar uzaicinājumu iesniegt apsvērumus, Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 41. pantā paredzēto pamattiesību uz labu pārvaldību pārkāpums, vispārējā sacīkstes principa un Regulas Nr. 2015/1589 24. panta 2. punkta pārkāpums;
 - ieviešot jauninājumu salīdzinājumā ar Regulas Nr. 659/1999 20. panta 2. punkta sākotnējo tekstu, Regulas Nr. 2015/1589 24. panta 2. punktā ieinteresētajām personām (kuras ir iesniegušas sūdzību) ir atzītas tiesības iesniegt apsvērumus jau sākotnējās izmeklēšanas posmā. 24. panta 2. punkts esot īpašs Hartas 41. pantā paredzēto pamattiesību uz labu pārvaldību un vispārējā sacīkstes principa piemērošanas gadījums.

- šajā lietā esot būtiski pārkāptas *Marinvest* un *Porting* tiesības, kas ir garantētas 24. panta 2. punktā. Ir tiesa, ka Komisija ar 2017. gada 14. februāra vēstuli bija uzaicinājusi sūdzību iesniegušās personas iesniegt to apsvērumus un ka *Marinvest* un *Porting* bija pauduši savu nostāju par minētajā vēstulē ietverto sākotnējo vērtējumu. Tomēr Komisija galīgo apstrīdēto lēmumu pēc tam bija balstījusi uz elementiem, kuri 2017. gada 14. februāra vēstulē pat nebija tikuši minēti un par kuriem sūdzību iesniegušās personas nebija varējušas paust savu nostāju.
2. Ar otro pamatu tiek apgalvots tiesību uz sacīkstes principā balstītu procesu pārkāpums, kas izriet no tā, ka prasītājiem tika atteikta piekļuve lietas materiāliem un liegta iespēja tikt uzklausi pirms galīgā lēmuma pieņemšanas, Hartas 41. pantā paredzēto pamattiesību uz labu pārvaldību pārkāpums, vispārējā sacīkstes principa un Regulas Nr. 2015/1589 24. panta 2. punkta pārkāpums, kā arī pamatojuma neesamība šajā lietā.
- sūdzību iesniegušās personas bija lūgušas piekļuvi dokumentiem, kurus Komisijai bija iesniegušas Slovēnijas iestādes, un iespēju tikt ar Komisijas dienestiem, lai sniegtu visus vajadzīgos paskaidrojumus, it īpaši saistībā ar apstrīdēto pasākumu ietekmi uz konkurenci un tirdzniecību starp dalībvalstīm. Komisija pieņēma apstrīdēto lēmumu, iepriekš nenosūtīdama pieprasītos dokumentus un netiekoties ar sūdzību iesniegušajām personām. Šādi rīkodamās, tā ir pārkāpusi Regulas Nr. 2015/1589 24. panta 2. punktu, interpretējot to atbilstoši Hartas 41. pantam un vispārējam sacīkstes principam;
- sūdzību iesniegušo personu iespēja atbilstoši 24. panta 2. punktam iesniegt apsvērumus par Komisijas sākotnējo vērtējumu neizbēgami nozīmē to, ka tām ir tiesības piekļūt lietas materiāliem un lūgt Komisijai iespēju tikt. Šīs tiesības faktiski esot cieši saistītas ar šīm pašām pamattiesībām. Šajā lietā šo tiesību atteikums neesot ticis pamatots.
3. Ar trešo pamatu tiek apgalvota kļūdaina valsts atbalsta jēdziena interpretācija saistībā ar prasību par pārrobežu tirdzniecībai nodarītajiem zaudējumiem, LESD 107. panta 1. punkta pārkāpums, Komisijas paziņojuma par valsts atbalsta jēdzienu pārkāpums, vispārējā tiesiskās palāvēības principa pārkāpums, kā arī pamatojuma neesamība šajā lietā.
- saskaņā ar Tiesas judikatūru un Komisijas paziņojumu par valsts atbalsta jēdzienu saņēmēja uzņēmuma salīdzinoši mērenais lielums *a priori* neizslēdz iespēju, ka tirdzniecība starp dalībvalstīm var būt ietekmēta. Publiska subsīdija, kas piešķirta uzņēmumam, kurš sniedz vienīgi vietējus vai reģionālus pakalpojumus un nesniedz nekādus pakalpojumus ārpus tā mītnes valsts, tomēr var ietekmēt tirdzniecību starp dalībvalstīm, ja šos pakalpojumus varētu sniegt citu dalībvalstu uzņēmumi (tostarp izmantojot tiesības veikt uzņēmējdarbību) un ja šāda iespēja nav tikai tīri hipotētiska.
- Komisija nekādi nav ņēmusi vērā, ka *Marinvest* un *Porting* pilnībā pieder Itālijā reģistrētai sabiedrībai *Altan Prefabbricati*. Minētā sabiedrība ir īstenojusi ievērojamus ieguldījumus *Marina d'Isola* izbūvē, kura šobrīd atbilstoši LESD 49. pantā paredzētajai uzņēmējdarbības brīvībai tiek pārvaldīta ar tās meitasuzņēmumu starpniecību.
4. Ar ceturto pamatu tiek apgalvota kļūdaina valsts atbalsta jēdziena interpretācija saistībā ar prasību par konkurenci un pārrobežu tirdzniecībai nodarītajiem zaudējumiem, faktu nepareiza atspoguļošana un sagrozīšana, kā arī pamatojuma neesamība šajā lietā.
- apstrīdētajā lēmumā Komisija esot izslēgusi ietekmes uz tirdzniecību starp dalībvalstīm esamību un būtībā galvenokārt ir uzskatījusi, ka *Marina di Komunala Izola* sniegtie pakalpojumi nav atbilstoši, lai piesaistītu potenciālos klientus prasītāju sniegtajiem pakalpojumiem.
- Komisijas veiktais faktu atspoguļojums ir kļūdainis. Papildus *Marinvest* un *Porting* tūristu ostai pastāv vēl cita struktūra, kuru pārvalda atbalsta saņēmējs uzņēmums (*Komunala Izola*), kurš sniedz analogiskus pakalpojumus, potenciāli piedāvājot 505 laivu vietas, un kurš, tostarp itāļu valodā, tīmekļa vietnē piedāvā savus pakalpojumus visiem potenciālajiem interesentiem.

Prasība, kas celta 2017. gada 30. oktobrī – Escribà Serra un citi/VNV**(Lieta T-731/17)**

(2018/C 022/63)

Tiesvedības valoda: spāņu

Lietas dalībnieki

Prasītāji: Juan Escribà Serra (Žirona [Girona], Spānija) un citi 8 prasītāji (pārstāvji – R. Vallina Hoset un A. Lois Perreau de Pinninck, advokāti)

Atbildētāja: Vienotā noregulējuma valde

Prasītāju prasījumi

Prasītāju prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

- atzīt Vienotās noregulējuma valdes ārpuslīgumisko atbildību un piespriest atlīdzināt Vienotās noregulējuma valdes darbības un bezdarbības rezultātā prasītājam nodarīto kaitējumu saistībā ar visu ieguldījumu *Banco Popular Español, S.A.* subordinētajās obligācijās zudumu;
- piespriest Valdei izmaksāt šiem lietas dalībniekiem 1 726 504 EUR kā atlīdzību par nodarīto kaitējumu (“prasītā summa”), kas individualizēta šādi:
 - Ramón Romaguera Amat: 1 071 602,94 EUR;
 - Cerámica Puigdemont: 260 437,16 EUR;
 - Maria Dolors Guell Parnau: 52 524,35 EUR;
 - Enrique Escribà Nadal: 70 838,57 EUR;
 - Joan Escribà Serra un Maria Dolors Nadal Casaponsa: 151 796,93 EUR;
 - Laia Escribà Nadal un Maria Dolors Nadal Casaponsa: 25 299,49 EUR;
 - José Sabater Comas un Mª Inmaculada Urgellés Bosch: 94 004,56 EUR;
- noteikt palielināt prasīto summu par kompensācijas procentiem, sākot no 2017. gada 7. jūnija līdz sprieduma pasludināšanai šajā lietā;
- noteikt palielināt prasīto summu par attiecīgajiem kavējuma procentiem, sākot no sprieduma pieņemšanas šajā lietā līdz pilnīgai prasītās summas samaksai, un pamatojoties uz galvenajām refinansēšanas darbībām noteikto ECB likmi, kas piemērojama attiecīgajā laika posmā un kas palielināta par diviem punktiem;
- piespriest Vienotājai noregulējuma valdei atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Pamati un galvenie argumenti ir līdzīgi tiem, kuri ir izvirzīti lietā T-659/17 *Vallina Fonseca*/Vienotā noregulējuma valde.

Prasība, kas celta 2017. gada 3. novembrī – ViaSat/Komisija**(Lieta T-734/17)**

(2018/C 022/64)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: ViaSat, Inc. (Carlsbad, Kalifornija, Amerikas Savienotās Valstis) (pārstāvji – L. Marco Perpiñà un S. Semey, advokāti)

Atbildētāja: Eiropas Komisija

Prasītājas prasījumi:

- atcelt Komisijas 2017. gada 24. augusta netiešo nelabvēlīgo lēmumu, kas izriet no tā, ka Eiropas Komisija nav sniegusi atbildi Regulas Nr. 1049/2001 8. panta 3. punktā noteiktajā termiņā uz prasītājas 2017. gada 10. jūlija atkārtoto piekļuves pieteikumu dokumentiem saistībā ar 2017. gada 2. maijā reģistrēto pieteikumu par piekļuvi dokumentiem Nr. 2017/2592, ciktāl tas attiecas uz informāciju, kas ir sniegta, vai par ko ir notikusi apmaiņa, kontekstā ar atsaukšanos uz uzaicinājumu iesniegt pieteikumus par Eiropas mobilo satelītsakaru pakalpojumu sistēmām;
- piespriest Komisijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus, ieskaitot jebkuras puses, kas iestājusies lietā, izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasības pamatošanai prasītāja izvirza divus pamatus.

1. Ar pirmo pamatu tiek apgalvots, ka Komisija nav izpildījusi savu pienākumu norādīt pamatojumu, kas paredzēts LESD 296. panta otrajā daļā.
2. Ar otro pamatu tiek apgalvots, ka Komisija nav veikusi konkrētu un individuālu pārbaudi par pieprasītajiem dokumentiem.

Prasība, kas celta 2017. gada 3. novembrī – STIF-IDF/Komisija

(Lieta T-738/17)

(2018/C 022/65)

Tiesvedības valoda – franču

Lietas dalībnieki

Prasītāja: *Syndicat Transport Île-de-France (STIF-IDF)* (Parīze, Francija) (pārstāvji –B. Le Bret un C. Rydzynski, advokāti)

Atbildētāja: Eiropas Komisija

Prasījumi

Prasītājas prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

- daļēji atcelt apstrīdēto lēmumu, ciktāl tā 3. pantā “C 2 iemaksas, ko piešķir STIF saistībā ar CT2”, tika kvalificētas kā “prettiesiski īstenota atbalsta shēma”, kas ir saderīga ar iekšējo tirgu;
- piespriest Komisijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasības pamatošanai prasītāja izvirza divus pamatus.

1. Pirmais pamats ir saistīts ar izskatāmajā lietā apstrīdētajā lēmumā, proti, Eiropas Komisijas 2017. gada 2. februāra lēmums (ES) 2017/1470 par atbalsta shēmām SA.26763 2014/C (ex 2012/NN), kuras Francija ir īstenojusi attiecībā uz uzņēmumiem, kas veic pārvadājumus ar autobusiem Ildefransas reģionā (*Région Île-de-France*) (OV 2017, L 209, 24. lpp), pieļauto LESD 107. panta 1. punkta pārkāpumu. Šo pārkāpumu Komisija ir pieļāvusi, jo tā C2 iemaksas CT2 kvalificēja kā valsts atbalstu, uzskatot, ka ar attiecīgo pasākumu tā saņēmējiem tika piešķirtas ekonomiskas priekšrocības.

Prasītāja turklāt uzskata, ka Komisija savā analizē esot pieļāvusi vairākas kļūdas tiesību piemērošanā un vērtējumā, secinot, ka izskatāmajā lietā nebija izpildīts *Altmark* judikatūras 4. kritērijs.

2. Otrās prasības pamats ir saistīts ar to, ka apstrīdētajā lēmumā nav norādīts pamatojums attiecībā uz *Altmark* judikatūras 4. kritērija neievērošanu un ekonomisko priekšrocību esamību.

Prasība, kas celta 2017. gada 15. novembrī – *TrekStor/EUIPO – Beats Electronics (“i.Beat”)*

(Lieta T-748/17)

(2018/C 022/66)

Valoda, kādā sagatavots prasības pieteikums – angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: TrekStor Ltd (Hongkonga, Hongkonga) (pārstāvji – O. Spieker, M. Alber, A. Schönfleisch, advokāti)

Atbildētājs: Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs (EUIPO)

Otra procesa EUIPO Apelācijas padomē dalībniece: Beats Electronics LLC (Culver City, Kalifornija, Amerikas Savienotās Valstis)

Informācija par procesu EUIPO

Strīdus preču zīmes īpašniece: prasītāja

Attiecīgā strīdus preču zīme: Eiropas Savienības vārdiska preču zīme “i.Beat” –Eiropas Savienības preču zīme Nr. 5 009 139

Process EUIPO: spēkā neesamības atzīšanas process

Apstrīdētais lēmums: EUIPO Apelācijas ceturtās padomes 2017. gada 12. septembra lēmums apvienotajās lietās R 2175/2016-4 un R 2213/2016-4

Prasītājas prasījumi:

- atcelt apstrīdēto lēmumu, ciktāl ar to ir noraidīta prasītājas apelācijas sūdzība par atbildētāja Anulēšanas nodaļas 2016. gada 29. septembra lēmumu un ciktāl ar to tādējādi ir paturēts spēkā atcelšanas pieteikuma iesniedzējas pieteikums par atcelšanu un ir atceltas prasītājas tiesības saistībā ar Eiropas Savienības preču zīmi Nr. 005009139;
- noraidīt atcelšanas pieteikuma iesniedzējas pieteikumu par atcelšanu;
- piespriest atcelšanas pieteikuma iesniedzējai un EUIPO atlīdzināt tiesāšanās izdevumus, ieskaitot izdevumus, kuri prasītājai ir obligāti radušies Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojā (EUIPO).

Izvirzītais pamati:

- Regulas Nr. 207/2009 58. panta 1. punkta a) apakšpunkta pārkāpums;
- Regulas Nr. 207/2009 18. panta 1. punkta a) apakšpunkta pārkāpums.

Prasība, kas celta 2017. gada 14. novembrī – *TrekStor/EUIPO – Beats Electronics (“i.Beat jess”)*

(Lieta T-749/17)

(2018/C 022/67)

Valoda, kādā sagatavots prasības pieteikums – angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: TrekStor Ltd (Hongkonga, Hongkonga) (pārstāvji – O. Spieker, M. Alber, A. Schönfleisch, advokāti)

Atbildētājs: Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs (EUIPO)

Otra procesa EUIPO Apelācijas padomē dalībniece: *Beats Electronics LLC* (Culver City, Kalifornija, Amerikas Savienotās Valstis)

Informācija par procesu EUIPO

Strīdus preču zīmes īpašniece: prasītāja

Attiecīgā strīdus preču zīme: Eiropas Savienības vārdiska preču zīme "i.Beat jess" –Eiropas Savienības preču zīme Nr. 4 728 895

Process EUIPO: spēkā neesamības atzīšanas process

Apstrīdētais lēmums: EUIPO Apelācijas ceturtais padomes 2017. gada 12. septembra lēmums lietā R 2234/2016-4

Prasītājas prasījumi:

- atcelt apstrīdēto lēmumu, ciktāl ar to ir apmierināts atcelšanas pieteikuma iesniedzējas pieteikums un ir atceltas prasītājas tiesības saistībā ar Eiropas Savienības preču zīmi Nr. 4 728 895;
- noraidīt atcelšanas pieteikuma iesniedzējas pieteikumu par atcelšanu;
- piespriest EUIPO atlīdzināt tiesāšanās izdevumus, ieskaitot izdevumus, kuri prasītājai ir obligāti radušies Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojā (EUIPO).

Izvirzītie pamati:

- Regulas Nr. 207/2009 58. panta 1. punkta a) apakšpunkta pārkāpums;
- Regulas Nr. 207/2009 18. panta 1. punkta a) apakšpunkta pārkāpums.

Prasība, kas celta 2017. gada 10. novembrī – Izba Gospodarcza Producentów i Operatorów Urządzeń Rozrywkowych/Komisija

(Lieta T-750/17)

(2018/C 022/68)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Prasītājs: *Izba Gospodarcza Producentów i Operatorów Urządzeń Rozrywkowych* (Varšava, Polija) (pārstāvis – P. Hoffman, advokāts)

Atbildētāja: Eiropas Komisija

Prasītāja prasījumi:

- atcelt Eiropas Komisijas 2017. gada 29. augusta lēmumu, ar ko tika atteikta piekļuve Eiropas Komisijas komentāriem un Maltas Republikas detalizētajam atzinumam, kas sniegts saistībā ar paziņošanas procedūru 2016/398/PL, kura attiecas uz grozījumiem Polijas likumā par azartspēlēm;
- piespriest Komisijai segt savus, kā arī atlīdzināt prasītāja tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasības pamatošanai prasītājs izvirza astoņus pamatus.

1. Ar pirmo pamatu tiek apgalvota faktu sagrozīšana un LESD 296. panta pārkāpums.

— Prasītājs apgalvo, ka lēmums ir balstīts uz vairākiem faktu ziņā kļūdainiem paziņojumiem, tostarp apgalvojumu, ka paziņotais pasākums esot atbilde uz Komisijas oficiālo brīdinājuma vēstuli un ka tā mērķis esot bijis atspoguļot pasākumus, ko Polija veikusi, lai novērstu pārkāpumu, kas bija minētās vēstules priekšmets, proti, konkrētie nosacījumi, lai saņemtu licenci azartspēļu pakalpojumu piedāvāšanai Polijā, lai gan patiesībā Polija šos nosacījumus esot atcēlusi vairāk nekā pirms diviem gadiem un paziņotajam pasākumam neesot nekāda sakara ar Komisijas oficiālo brīdinājuma vēstuli.

2. Ar otro pamatu tiek apgalvots Direktīvas 2015/1535⁽¹⁾ preambulas 3., 7. un 9. apsvēruma un 5. panta 4. punkta pārkāpums, kā arī Regulas 1049/2001⁽²⁾ 4. panta 2. punkta trešā ievilkuma pārkāpums.

— Prasītājs apgalvo, ka Tiesas sprieduma lietā C-331/15 P Francija/Schlyter⁽³⁾ gaismā Komisija, piemērojot vispārējo pieņēmumu bez pierādījumiem, ka pieprasīto dokumentu izsniegšana konkrēti un faktiski kaitētu pienākumu neizpildes procedūrai, esot pārkāpusi Direktīvā 2015/1535 paredzēto pārskatāmības principu.

3. Ar trešo pamatu tiek apgalvots Regulas 1049/2001 4. panta 2. punkta trešā ievilkuma un LESD 296. panta pārkāpums.

— Prasītājs apgalvo, ka pienākumu neizpildes procedūras ilguma dēļ, kā arī tādēļ, ka Komisija šajā ziņā attiecīgajā periodā netika veikusi nekādas faktiskas darbības, tā nevar pamatot šo atteikumu ar vajadzību aizsargāt šīs procedūras mērķi.

4. Ar ceturto pamatu tiek apgalvots Regulas 1049/2001 4. panta 2. punkta trešā ievilkuma un LESD 296. panta pārkāpums, kā arī faktu sagrozīšana.

— Prasītājs apgalvo, ka uz pieprasītajiem dokumentiem neattiecoties nekāds vispārējs pieņēmums. Komisijas apgalvojums, ka starp paziņošanas procedūru un pienākumu neizpildes procedūru pastāv "nesaraujama saikne", ir faktu ziņā kļūdaini un pārāk neskaidri. Katrā ziņā Komisija nevarot pierādīt, ka uz dokumentiem attiecas vispārējs pieņēmums, jo tas ir atkarīgs tikai no tā, vai tie ietilpst pienākumu neizpildes lietas materiālos. Pareizais kritērijs, lai noteiktu, vai dokuments ietilpst lietas materiālos ir tas, vai šis dokuments ir bijis Komisijas rīcībā saistībā ar plānoto vai notiekošo pienākumu neizpildes procedūru, proti, vai Komisija to iesniedza, saņēma, pieprasīja utt. saistībā ar šādu procedūru, vai lai sāktu šādu procedūru. Pēc prasītāja domām, šis kritērijs šajā gadījumā nav izpildīts.

5. Ar piekto pamatu tiek apgalvots Regulas 1049/2001 4. panta 2. punkta un LESD 296. panta pārkāpums.

— Ar to vien, ka Komisijai ir nodoms ņemt vērā Maltas Republikas detalizēto atzinumu un to izmantot sarunās ar Poliju saistībā ar notiekošo pienākumu neizpildes procedūru, nevar pamatot tās atteikumu izsniegt minēto dokumentu.

6. Ar sesto pamatu tiek apgalvots Regulas 1049/2001 4. panta 2. punkta pārkāpums.

— Prasītājs apgalvo, ka, ņemot vērā pienākumu neizpildes procedūras ilgumu, kā arī pieprasīto dokumentu saturu, raksturu un kontekstu, to izsniegšana nekādi nevar kaitēt minētās procedūras aizsardzībai, tādējādi apstrīdot vispārējo pieņēmumu par neizpaušanu.

7. Ar sesto pamatu tiek apgalvots Regulas 1049/2001 4. panta 6. punkta un LESD 296. panta pārkāpums.

Prasītājs apgalvo, ka Komisijai katrā ziņā esot bijis daļēji jāizsniedz pieprasītie dokumenti, proti, pēc tam, kad tiktu noņemtas atsaucis uz jautājumiem par tiešsaistes azartspēļu pakalpojumiem, kas ir pienākumu neizpildes procedūras priekšmets.

8. Ar astoto pamatu tiek apgalvots Regulas 1049/2001 4. panta 2. punkta un LESD 296. panta pārkāpums.

Prasītājs apgalvo, ka pastāv sevišķas sabiedrības intereses iepazīties ar Komisijas rīcību attiecībā uz paziņoto pasākumu, ar ko tiek pārkāptas ES pamatbrīvības un tiesības. Tas apgalvo, ka Komisija neesot paskaidrojusi, kāpēc tā uzskata, ka minētās intereses ir mazāk svarīgas par interesēm dokumenta neizsniegšanā.

- ⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes 2015. gada 9. septembra Direktīva (ES) 2015/1535, ar ko nosaka informācijas sniegšanas kārtību tehnisko noteikumu un Informācijas sabiedrības pakalpojumu noteikumu jomā (kodificēta redakcija) (Dokuments attiecas uz EEZ) (OV 2015, L 241, 1. lpp.).
- ⁽²⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes 2001. gada 30. maija Regula (EK) 1049/2001 par publisku piekļuvi Eiropas Parlamenta, Padomes un Komisijas dokumentiem (OV 2001, L 145, 43. lpp.).
- ⁽³⁾ 2017. gada 7. septembra spriedums Francija/Schlyter (C-331/15 P, EU: C:2017:639).

Prasība, kas celta 2017. gada 13. novembrī – CMS Hasche Sigle/EUIPO (“WORLD LAW GROUP”)

(Lieta T-756/17)

(2018/C 022/69)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: CMS Hasche Sigle Partnerschaft von Rechtsanwälten und Steuerberatern mbH (Berlīne, Vācija) (pārstāvis – P.-C. Thielen, advokāts)

Atbildētājs: Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs (EUIPO)

Informācija par procesu EUIPO

Attiecīgā strīdus preču zīme: Eiropas Savienības vārdiska preču zīme “WORLD LAW GROUP” – reģistrācijas pieteikums Nr. 14 667 844

Apstrīdētais lēmums: EUIPO Apelācijas piektās padomes 2017. gada 29. augusta lēmums lietā R 329/2017-5

Prasījumi:

- atcelt apstrīdēto lēmumu, kas skar preču zīmes reģistrācijas pieteikumu Nr. 14 667 844, ciktāl preču zīmes reģistrācijas pieteikums tika noraidīts;
- piespriest EUIPO segt savus, kā arī atlīdzināt prasītājas tiesāšanās izdevumus.

Izvirzītie pamati

- Regulas Nr. 207/2009 7. panta 1. punkta c) un b) apakšpunktu pārkāpums;
- Regulas Nr. 207/2009 7. panta 2. punkta pārkāpums.

Prasība, kas celta 2017. gada 17. novembrī – Perfect Bar/EUIPO (“PERFECT BAR”)

(Lieta T-758/17)

(2018/C 022/70)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Perfect Bar LLC (San Diego, Kalifornija, Amerikas Savienotās Valstis) (pārstāvji – F. Miazzetto, J. Gracia Albero, advokāti)

Atbildētājs: Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs (EUIPO)

Informācija par procesu EUIPO

Attiecīgā strīdus preču zīme: Eiropas Savienības grafiska preču zīme, kas satur vārdiskus elementus “PERFECT BAR” – reģistrācijas pieteikums Nr. 15 374 085

Apstrīdētais lēmums: EUIPO Apelācijas ceturtās padomes 2017. gada 5. septembra lēmums lietā R 2439/2016-4

Prasījumi:

- atcelt apstrīdēto lēmumu un atļaut reģistrēt reģistrācijai pieteikto preču zīmi, proti, apmierināt Eiropas Savienības preču zīmes “PERFECT BAR” reģistrācijas pieteikumu Nr. 015374085;
- piespriest EUIPO atlīdzināt tiesāšanās izdevumus saistībā ar procesu Vispārējā tiesā un EUIPO.

Izvirzītais pamats:

- Regulas Nr. 207/2009 7. panta 1. punkta b) un c) apakšpunkta pārkāpums.

Prasība, kas celta 2017. gada 17. novembrī – Perfect Bar/EUIPO (“PERFECT BAR”)

(Lieta T-759/17)

(2018/C 022/71)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Perfect Bar LLC (San Diego, Kalifornija, Amerikas Savienotās Valstis) (pārstāvji – F. Miazzetto, J. Gracia Albero, advokāti)

Atbildētājs: Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs (EUIPO)

Informācija par procesu EUIPO

Attiecīgā strīdus preču zīme: Eiropas Savienības grafiska preču zīme, kas satur vārdiskus elementus “PERFECT Bar” – reģistrācijas pieteikums Nr. 15 376 064

Apstrīdētais lēmums: EUIPO Apelācijas ceturtās padomes 2017. gada 5. septembra lēmums lietā R 2440/2016-4

Prasījumi:

- atcelt apstrīdēto lēmumu un atļaut reģistrēt reģistrācijai pieteikto preču zīmi, proti, apmierināt Eiropas Savienības preču zīmes “PERFECT BAR” reģistrācijas pieteikumu Nr. 015376064;
- piespriest EUIPO atlīdzināt tiesāšanās izdevumus saistībā ar procesu Vispārējā tiesā un EUIPO.

Izvirzītais pamats:

- Regulas Nr. 207/2009 7. panta 1. punkta b) un c) apakšpunkta pārkāpums.
-

Prasība, kas celta 2017. gada 20. novembrī – Meesenburg Großhandel/EUIPO (“Trioherm+”)**(Lieta T-760/17)**

(2018/C 022/72)

Tiesvedības valoda – vācu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Meesenburg Großhandel KG (Flensburg, Vācija) (pārstāvis: D. Freiherr von Oldershausen, advokāts)

Atbildētājs: Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs (EUIPO)

Informācija par procesu EUIPO

Attiecīgā strīdus preču zīme: Eiropas Savienības vārdiska preču zīme “Trioherm+” – reģistrācijas pieteikums Nr. 15 186 471

Apstrīdētais lēmums: EUIPO Apelācijas pirmās padomes 2017. gada 13. septembra lēmums lietā R 1786/2016-1

Prasījumi

Prasītājas prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

- atcelt apstrīdēto lēmumu;
- piespriest EUIPO atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Izvirzītais pamats:

- Regulas Nr. 207/2009 7. panta 1. punkta b) un c) apakšpunkta pārkāpums.

Prasība, kas celta 2017. gada 21. novembrī – Grammer/EUIPO (Ģeometriskas figūras attēls)**(Lieta T-762/17)**

(2018/C 022/73)

Tiesvedības valoda – vācu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Grammer AG (Amberg, Vācija) (pārstāvji: J. Bühling un D. Graetsch, advokāti)

Atbildētājs: Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs (EUIPO)

Informācija par procesu EUIPO

Attiecīgā strīdus preču zīme: Eiropas Savienības grafiska preču zīme (Ģeometriskas figūras attēls) – reģistrācijas pieteikums Nr. 15 389 621

Apstrīdētais lēmums: EUIPO Apelācijas ceturtais padomes 2017. gada 6. septembra lēmums lietā R 2250/2016-4

Prasījumi

Prasītājas prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

- atcelt apstrīdēto lēmumu;
- piespriest EUIPO atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Izvirzītais pamats:

— Regulas Nr. 207/2009 7. panta 1. punkta b) apakšpunkta pārkāpums.

Prasība, kas celta 2017. gada 21. novembrī – Septona/EUIPO – Intersnack Group (“welly”)**(Lieta T-763/17)**

(2018/C 022/74)

*Valoda, kādā sagatavots prasības pieteikums – angļu***Lietas dalībnieki**

Prasītāja: Septona AVEE (Oinofyta, Grieķija) (pārstāvis – V. Wellens, advokāts)

Atbildētājs: Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs (EUIPO)

Otra procesa EUIPO Apelācijas padomē dalībniece: Intersnack Group GmbH & Co. KG (Diseldorfā, Vācija)

Informācija par procesu EUIPO

Strīdus preču zīmes reģistrācijas pieteikuma iesniedzēja: prasītāja

Attiecīgā strīdus preču zīme: Eiropas Savienības grafiska preču zīme, kas ietver vārdisku elementu “welly” – reģistrācijas pieteikums Nr. 13 085 519

Process EUIPO: iebildumu process

Apstrīdētais lēmums: EUIPO Apelācijas pirmās padomes 2017. gada 12. jūlija lēmums lietā R 1525/2016-1

Prasītājas prasījumi:

- atcelt apstrīdēto lēmumu;
- piespriest EUIPO atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Izvirzītais pamats:

— Regulas Nr. 207/2009 8. panta 1. punkta b) apakšpunkta pārkāpums.

Prasība, kas celta 2017. gada 23. novembrī – Kiku/CPVO – Sächsisches Landesamt für Umwelt, Landwirtschaft und Geologie (“Pinova”)**(Lieta T-765/17)**

(2018/C 022/75)

*Valoda, kādā sagatavots prasības pieteikums – vācu***Lietas dalībnieki**

Prasītāja: Kiku GmbH (Girland, Itālija) (pārstāvji – G. Württenberger un R. Kunze, advokāti)

Atbildētājs: Kopienas Augu šķirņu birojs (CPVO)

Otra procesa Apelācijas padomē dalībniece: Sächsisches Landesamt für Umwelt, Landwirtschaft und Geologie (Drēzdene, Vācija)

Informācija par procesu CPVO

Strīdus augu šķirnes īpašniece: otra procesa Apelācijas padomē dalībniece

Attiecīgā strīdus augu šķirne: ābolu šķirne "PINOVA" – Sertifikāts Nr. EU 1298

Process CPVO: spēkā neesamības atzīšanas process

Apstrīdētais lēmums: CPVO Apelācijas padomes 2017. gada 16. augusta lēmums lietā A005/2016

Prasītājas prasījumi:

- atcelt apstrīdēto lēmumu;
- piespriest CPVO atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Izvirzītais pamats:

- Regulas Nr. 2100/94 20. panta 1. punkta a) apakšpunkta, lasot kopā ar tās 10. pantu un 116. panta 1. punktu, pārkāpums.

Prasība, kas celta 2017. gada 23. novembrī – Eglo Leuchten/EUIPO – Di-Ka (Lampas dizainparaugs)

(Lieta T-766/17)

(2018/C 022/76)

Valoda, kādā sagatavots prasības pieteikums – vācu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Eglo Leuchten GmbH (Pill, Austrija) (pārstāvis: H. Lauf, advokāts)

Atbildētājs: Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs (EUIPO)

Otra procesa EUIPO Apelācijas padomē dalībniece: Di-Ka Vertriebs GmbH & Co. KG (Arnsberg, Vācija)

Informācija par procesu EUIPO

Strīdus dizainparauga īpašniece: otra procesa EUIPO Apelācijas padomē dalībniece

Attiecīgais strīdus dizainparaugs: Kopienas dizainparaugs Nr. 2435768–0033

Apstrīdētais lēmums: EUIPO Apelācijas trešās padomes 2017. gada 26. septembra lēmums lietā R 738/2016–3

Prasījumi

Prasītājas prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

- atcelt apstrīdēto lēmumu;
- piespriest EUIPO atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Izvirzītie pamati:

- Regulas Nr. 6/2002 6. panta 1. punkta b) apakšpunkta un 6. panta 2. punkta pārkāpums.
-

Prasība, kas celta 2017. gada 23. novembrī – Eglo Leuchten/EUIPO – Briloner Leuchten (Sienas lampa)**(Lieta T-767/17)**

(2018/C 022/77)

Valoda, kādā sagatavots prasības pieteikums – vācu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Eglo Leuchten GmbH (Pill, Austrija) (pārstāvis: H. Lauf, advokāts)

Atbildētājs: Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs (EUIPO)

Otra procesa EUIPO Apelācijas padomē dalībniece: Briloner Leuchten GmbH (Brilon, Vācija)

Informācija par procesu EUIPO

Strīdus dizainparauga īpašniece: otra procesa EUIPO Apelācijas padomē dalībniece

Attiecīgais strīdus dizainparaugs: Kopienas dizainparaugs Nr. 2435768–0036

Apstrīdētais lēmums: EUIPO Apelācijas trešās padomes 2017. gada 26. septembra lēmums lietā R 746/2016–3

Prasījumi

Prasītājas prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

- atcelt apstrīdēto lēmumu;
- piespriest EUIPO atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Izvirzītie pamati:

- Regulas Nr. 6/2002 6. panta 1. punkta b) apakšpunkta un 6. panta 2. punkta pārkāpums.

Prasība, kas celta 2017. gada 20. novembrī – roelliroelli confectionery schweiz/EUIPO – Tanner (“ALPRAUSCH”)**(Lieta T-769/17)**

(2018/C 022/78)

Valoda, kādā sagatavots prasības pieteikums – vācu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: roelliroelli confectionery schweiz GmbH (St. Gallen, Šveice) (pārstāvji: S. Overhage un R. Böhm, advokāti)

Atbildētājs: Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs (EUIPO)

Otrs procesa EUIPO Apelācijas padomē dalībnieks: André Tanner (Schindellegi, Šveice)

Informācija par procesu EUIPO

Strīdus preču zīmes reģistrācijas pieteikuma iesniedzēja: prasītāja

Attiecīgā strīdus preču zīme: vārdiskas preču zīmes “ALPRAUSCH” starptautiska reģistrācija, ko attiecina uz Eiropas Savienību, Nr. 1 218 671

Process EUIPO: iebildumu process

Apstrīdētais lēmums: EUIPO Apelācijas piektās padomes 2017. gada 1. augusta lēmums lietā R 1596/2016–5

Prasījumi

Prasītājas prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

- atcelt apstrīdēto lēmumu;
- piespriest EUIPO atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Izvirzītais pamats:

- Regulas Nr. 207/2009 8. panta 1. punkta b) apakšpunkta pārkāpums.

Prasība, kas celta 2017. gada 27. novembrī – *Café del Mar* u.c./EUIPO – *Guiral Broto* (“*Café del Mar*”)

(Lieta T-772/17)

(2018/C 022/79)

Valoda, kādā sagatavots prasības pieteikums – spāņu

Lietas dalībnieki

Prasītāji: Café del Mar SC (Sant Antoni de Portmany, Spānija), José Les Viamonte (Sant Antoni de Portmany) un Carlos Andrea González (Sant Antoni de Portmany) (pārstāvji: F. Miazetto un J. L. Gracia Albero, advokāti)

Atbildētājs: Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs (EUIPO)

Otrs procesa EUIPO Apelācijas padomē dalībnieks: Ramón Guiral Broto (Marvelja [Marbella], Spānija)

Informācija par procesu EUIPO

Strīdus preču zīmes īpašnieks: otrs procesa EUIPO Apelācijas padomē dalībnieks

Attiecīgā strīdus preču zīme: Eiropas Savienības grafiska preču zīme, kas ietver vārdiskus elementus “Café del Mar” – Eiropas Savienības preču zīme Nr. 2 090 520

Process EUIPO: spēkā neesamības atzīšanas process

Apstrīdētais lēmums: EUIPO Apelācijas piektās padomes 2017. gada 4. septembra lēmums lietā R 1540/2015-5

Prasījumi

Prasītāju prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

- atcelt apstrīdēto lēmumu;
- atzīt par spēkā neesošu Eiropas Savienības grafisku preču zīmi Nr. 2 090 520, kas ietver vārdiskus elementus “Café del Mar”;
- piespriest atbildētājam atlīdzināt tiesāšanās izdevumus šajā tiesvedībā, kā arī piespriest preču zīmes, kuru lūgts atzīt par spēkā neesošu, īpašniekam atlīdzināt izdevumus, kas radušies procesā EUIPO Anulēšanas nodaļā un Apelācijas padomēs.

Izvirzītais pamats:

- Regulas 2017/1001 52. panta 1. punkta b) apakšpunkta un 53. panta 1. punkta c) apakšpunkta pārkāpums
-

Prasība, kas celta 2017. gada 27. novembrī – *Café del Mar* u.c./EUIPO – *Guiral Broto* (“*Café del Mar*”)

(Lieta T-773/17)

(2018/C 022/80)

Valoda, kādā sagatavots prasības pieteikums – spāņu

Lietas dalībnieki

Prasītāji: *Café del Mar SC* (*Sant Antoni de Portmany*, Spānija), *José Les Viamonte* (*Sant Antoni de Portmany*) un *Carlos Andrea González* (*Sant Antoni de Portmany*) (pārstāvji: *F. Miazetto* un *J. L. Gracia Albero*, advokāti)

Atbildētājs: Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs (EUIPO)

Otrs procesa EUIPO Apelācijas padomē dalībnieks: *Ramón Guiral Broto* (*Marbelja*, [*Marbella*], Spānija)

Informācija par procesu EUIPO

Strīdus preču zīmes īpašnieks: otrs procesa EUIPO Apelācijas padomē dalībnieks

Attiecīgā strīdus preču zīme: Eiropas Savienības grafiska preču zīme, kas ietver vārdiskus elementus “*Café del Mar*” – Eiropas Savienības preču zīme Nr. 1 054 303

Process EUIPO: spēkā neesamības atzīšanas process

Apstrīdētais lēmums: EUIPO Apelācijas piektās padomes 2017. gada 4. septembra lēmums lietā R 1542/2015-5

Prasījumi

Prasītāju prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

- atcelt apstrīdēto lēmumu;
- atzīt par spēkā neesošu Eiropas Savienības grafisku preču zīmi Nr. 1 054 303, kas ietver vārdiskus elementus “*Café del Mar*”;
- piespriest atbildētājam atlīdzināt tiesāšanās izdevumus šajā tiesvedībā, kā arī piespriest preču zīmes, kuru lūgts atzīt par spēkā neesošu, īpašniekam atlīdzināt izdevumus, kas radušies procesā EUIPO Anulēšanas nodaļā un Apelācijas padomēs.

Izvirzītais pamats:

- Regulas 2017/1001 52. panta 1. punkta b) apakšpunkta un 53. panta 1. punkta c) apakšpunkta pārkāpums.

Prasība, kas celta 2017. gada 29. novembrī – *Café del Mar* u.c./EUIPO – *Guiral Broto* (“*C del M*”)

(Lieta T-774/17)

(2018/C 022/81)

Valoda, kādā sagatavots prasības pieteikums – spāņu

Lietas dalībnieki

Prasītāji: *Café del Mar SC* (*Sant Antoni de Portmany*, Spānija), *José Les Viamonte* (*Sant Antoni de Portmany*) un *Carlos Andrea González* (*Sant Antoni de Portmany*) (pārstāvji: *F. Miazetto* un *J. L. Gracia Albero*, advokāti)

Atbildētājs: Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs (EUIPO)

Otrs procesa EUIPO Apelācijas padomē dalībnieks: *Ramón Guiral Broto* (*Marbelja* [*Marbella*], Spānija)

Informācija par procesu EUIPO

Strīdus preču zīmes īpašnieks: otrs procesa EUIPO Apelācijas padomē dalībnieks

Attiecīgā strīdus preču zīme: Eiropas Savienības grafiska preču zīme, kas ietver vārdiskus elementus “C del M” – Eiropas Savienības preču zīme Nr. 5 889 126

Process EUIPO: spēkā neesamības atzīšanas process

Apstrīdētais lēmums: EUIPO Apelācijas piektās padomes 2017. gada 4. septembra lēmums lietā R 1618/2015-5

Prasījumi

Prasītāju prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

- atcelt apstrīdēto lēmumu;
- atzīt par spēkā neesošu Eiropas Savienības grafisku preču zīmi Nr. 5 889 126, kas ietver vārdiskus elementus “C del M”;
- piespriest atbildētājam atlīdzināt tiesāšanās izdevumus šajā tiesvedībā, kā arī piespriest preču zīmes, kuru lūgts atzīt par spēkā neesošu, īpašniekam atlīdzināt izdevumus, kas radušies procesā EUIPO Anulēšanas nodaļā un Apelācijas padomēs.

Izvirzītais pamats:

- Regulas 2017/1001 52. panta 1. punkta b) apakšpunkta pārkāpums.

Prasība, kas celta 2017. gada 23. novembrī – Pan/EUIPO – Entertainment One UK (“TOBBIA”)

(Lieta T-777/17)

(2018/C 022/82)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Xianhao Pan (Roma, Itālija) (pārstāvis – M. Oliva, advokāts)

Atbildētājs: Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs (EUIPO)

Otra procesa EUIPO Apelācijas padomē dalībiece: Entertainment One UK Ltd (Londona, Apvienotā Karaliste)

Informācija par procesu EUIPO

Strīdus preču zīmes īpašniece: prasītāja

Attiecīgā strīdus preču zīme: Eiropas Savienības grafiska preču zīme, kas ietver vārdisku elementu “TOBBIA” – Eiropas Savienības preču zīme Nr. 11 775 509

Process EUIPO: spēkā neesamības atzīšanas process

Apstrīdētais lēmums: EUIPO Apelācijas pirmās padomes 2017. gada 14. septembra lēmums lietā R 1776/2016-1

Prasītājas prasījumi:

- pilnībā atcelt apstrīdēto lēmumu.

Izvirzītie pamati:

- Pamatojuma nenorādīšana, attiecību starp preču zīmēm vērtējuma metodes pārkāpums, kā arī vērtējuma neesamība, kas saistīta ar preču zīmju sajaukšanas iespējas vērtējumu;

— Regulas Nr. 207/2009 8. panta 1. punkta b) apakšpunkta, lasot to kopsakarā ar 53. panta 2. punktu, pārkāpums.

Vispārējās tiesas 2017. gada 22. novembra rīkojums – *Baradel u.c./EIF*

(Lieta T-509/16) ⁽¹⁾

(2018/C 022/83)

Tiesvedības valoda – franču

Devītās palātas priekšsēdētājs ir izdevis rīkojumu izslēgt lietu no reģistra.

⁽¹⁾ OV C 274, 21.9.2013. (lieta sākotnēji bija reģistrēta Eiropas Savienības Civildienesta tiesā ar numuru F-72/13 un 2016. gada 1. septembrī tika nodota Eiropas Savienības Vispārējai tiesai).

Vispārējās tiesas 2017. gada 17. novembra rīkojums – *António Conde & Companhia/Komisija*

(Lieta T-244/17) ⁽¹⁾

(2018/C 022/84)

Tiesvedības valoda – angļu

Pirmās palātas priekšsēdētājs ir izdevis rīkojumu izslēgt lietu no reģistra.

⁽¹⁾ OV C 231, 17.7.2017.

ISSN 1977-0952 (elektroniskais izdevums)
ISSN 1725-5201 (papīra izdevums)

Eiropas Savienības Publikāciju birojs
2985 Luksemburga
LUKSEMBURGA

LV